

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ใครบางคนที่ยากไป”
DIRECTING SHORT FILM TITLE “LEAVING SOMEONE’S LIFE”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง“ใครบางคนทีจากไป”
DIRECTING SHORT FILM TITLE “LEAVING SOMEONE’S LIFE”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ใครบางคนที่ยากไป ”
DIRECTING SHROT FILM TITLE “LEAVING SOMEONE’S LIFE”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่..... 17/02/20

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรีมณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น “ใครบางคนที่ยากไป”

Directing Short Film “Leaving Someone’s Life”

ชื่อ นางสาวภัทรพร จันทรสมบูรณ์
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์เรื่อง “ใครบางคนที่ยากไป” บอกเล่าเรื่องราวของคนที่ยึดติดอยู่กับความสัมพันธ์ที่เคยมี โดยได้รับแรงบันดาลใจมากจากการเห็นความสัมพันธ์ของคนหลายคน ที่ต้องจากลา เกิดขึ้นได้ทั้งความสัมพันธ์ในครอบครัว เพื่อนหรือคู่รัก คนเหล่านี้ล้วนแต่เป็นคนที่เรารัก และเมื่อไหร่ที่เรารักและผูกพันหายไปจากชีวิตประจำวัน ความยึดติดในความรักนั้น จะทำให้เราเสียใจและเกิดความทุกข์เมื่อเราขาดความรักจากคนที่จากไป แต่สิ่งที่เราควรเรียนรู้คือ เราไม่สามารถทำให้ใครอยู่กับเราได้ตลอดไป มีการมา ก็ต้องมีการจากไป สิ่งที่เราควรทำคือ เรียนรู้จากความไม่แน่นอนของความสัมพันธ์และทุกอย่างในโลกใบนี้

ข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะสร้างภาพยนตร์สั้นที่ โดยเล่าเรื่องราวผ่านความสัมพันธ์ของวิญญาณกับคนเป็น ในรูปแบบโรแมนติก เป็นเรื่องราวการพบกันของวิญญาณหนุ่มที่ยึดติดความรักครั้งเก่า กับหญิงสาวที่เขาไม่เคยรู้จัก เธอเป็นสิ่งใหม่ๆที่เขาทำให้เขาเริ่มมีชีวิตชีวามากขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นว่าอดีตที่เจ็บปวดจะไม่สำคัญเลย หากเราปล่อยให้ตัวเองมีความสุขกับปัจจุบัน

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญรูปภาพ.....	ข
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	1
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางบรรลุเป้าหมาย	2
1. การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	2
2. บทภาพยนตร์.....	2
3. การเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์.....	2
5. การถ่ายทำภาพยนตร์.....	3
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2	4
การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	4
การฆ่าตัวตาย.....	4
ระบาดวิทยาของการฆ่าตัวตาย	6
การพิจารณาความเสี่ยงในการฆ่าตัวตาย.....	8
การรักษาและป้องกัน.....	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทความเรื่อง การยึดติด.....	12
สี่ ส่งผลต่อความรู้สึก และอารมณ์ที่ต่าง ๆ กัน.....	14
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างบทภาพยนตร์.....	17
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อออกแบบงานสร้างบทภาพยนตร์.....	17
ภาพยนตร์อ้างอิงในการเล่าเรื่อง	18
Submarine (2010).....	18
Me and Earl and the Dying Girl (2015).....	19
ภาพยนตร์อ้างอิงในการกำกับภาพ (Reference Directing of Cinematography).....	20
บทที่ 3	21
บทภาพยนตร์.....	21
แนวทางของภาพยนตร์.....	21
ประเด็นของเรื่อง (Theme).....	21
เรื่องย่อ (Plot).....	21
โครงเรื่องย่อ (Synopsis).....	21
โครงเรื่องขยาย (Treatment).....	22
ข้อสรุปโครงเรื่องขยาย	23
บทภาพยนตร์ (Screenplay).....	23
บทภาพยนตร์ร่างแรก.....	23
ข้อสรุปบทภาพยนตร์ร่างแรก.....	42
บทภาพยนตร์ “ใครบางคนที่ยากไป” (Final Screenplay).....	43
บทที่ 4	60
ขั้นตอนการเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)	60
การเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์.....	60
การคัดเลือกนักแสดง (Casting).....	60
บทปิ่น ชายหนุ่มที่ฆ่าตัวตาย.....	60
การทดสอบหน้ากล้อง บทปิ่น	62

บทร้อง หญิงสาวผู้ให้ความช่วยเหลือ.....	62
การทดสอบหน้ากล้อง บทร้อง.....	63
CASTING SHEET.....	64
CASTING SHEET.....	65
CASTING SHEET.....	66
การออกแบบงานสร้าง (Production Design).....	68
บรรยากาศในภาพยนตร์ (Mood and Tone).....	68
เครื่องแต่งกาย (Costume).....	69
เครื่องแต่งกาย บทปั้น.....	69
เครื่องแต่งกาย บทร้อง.....	71
สถานที่ถ่ายทำ (Location).....	74
การหาสถานที่ถ่ายทำ.....	74
จุดชมวิวดอยสุเทพ.....	74
กาดหลวง.....	76
ซอยข้างตลาด.....	77
ที่จอดรถบ้านของปั้น.....	78
บ้านของออย.....	78
แผนการถ่ายทำ.....	79
BREAKDOWN SHEET.....	80
BREAKDOWN SHEET.....	81
BREAKDOWN SHEET.....	82
บทที่5.....	83
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production).....	83
อุปกรณ์ในการถ่ายทำ.....	83
อุปกรณ์บันทึกเสียง.....	83
อุปกรณ์ไฟ.....	84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำ	85
การวางแผนงานประสานงาน	85
การกำกับการแสดงฉาก1 (Scene1).....	85
การกำกับการแสดงฉาก2 (Scene2).....	86
การกำกับการแสดงฉาก3 (Scene3).....	87
การกำกับการแสดงฉาก4 (Scene4).....	88
การกำกับการแสดงฉาก5 (Scene5).....	89
การกำกับการแสดงฉาก6 (Scene6).....	90
การกำกับการแสดงฉาก7 (Scene7).....	91
การกำกับการแสดงฉาก8 (Scene8).....	92
การกำกับการแสดงฉาก9 (Scene9).....	93
การกำกับภาพ.....	94
มุมกล้องและขนาดภาพ.....	95
บทที่ 6	96
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post Production)	96
การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut).....	96
ฉากที่1 (Scene1).....	97
ฉากที่2 (Scene2).....	98
ฉากที่3 (Scene3).....	99
ฉากที่4 (Scene4).....	100
ฉากที่5 (Scene5).....	101
ฉากที่6 (Scene6).....	103
ฉากที่7 (Scene7).....	104
ฉากที่8 (Scene8).....	105
ฉากที่9 (Scene9).....	105
ข้อสรุปการลำดับภาพแบบหยาบ	106

การลำดับภาพขั้นสุดท้าย (Final Cut).....	106
ฉากที่2 (Scene2).....	108
ฉากที่3 (Scene3).....	109
ฉากที่4 (Scene4).....	110
ฉากที่5 (Scene5).....	110
ฉากที่6 (Scene6).....	112
ฉากที่7 (Scene7).....	113
ฉากที่8 (Scene8).....	114
ฉากที่9 (Scene9).....	115
ฉากที่10 (Scene10).....	116
End Credit.....	117
ข้อสรุปการลำดับภาพขั้นสุดท้าย.....	118
เสียง (Sound).....	118
สี (Color).....	118
บทที่ 7.....	119
บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	119
บทสรุปการทำงาน.....	119
ข้อเสนอแนะ.....	120
บรรณานุกรม.....	121
ประวัติผู้วิจัย.....	122

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ตัวอย่าง Mood and Tone จากภาพยนตร์	17
2 ภาพจากภาพยนตร์ Submarine (2010).....	18
3 ภาพจากภาพยนตร์ Me and Earl and the Dying Girl (2015)	19
4 ตัวอย่างภาพจากภาพยนตร์ Me and Earl and the Dying Girl (2015)	20
5 ภาพถ่าย Casting จูน รับบท ปั่น	61
6 ภาพถ่าย Casting บুম รับบท ปั่น	61
7 ภาพจากวิดีโอ Casting จูน รับบท ปั่น	62
8 ภาพถ่าย Casting มาย รับบท รุ่ง.....	63
9 ภาพจากวิดีโอ Casting มาย รับบท รุ่ง.....	63
10 ภาพตัวละครปั่นในภาพยนตร์	67
11 ภาพตัวละครรุ่งในภาพยนตร์.....	67
12 ภาพตัวละครปั่นและรุ่งในภาพยนตร์.....	67
13 ภาพตัวอย่าง mood and tone	69
14 Reference เครื่องแต่งกายของปั่น	70
15 ชุดปั่นในภาพยนตร์	70
16 Reference เครื่องแต่งกายของรุ่ง.....	71
17 ชุดAของรุ่งในฉากที่ 1	72
18 ชุดBของรุ่งในฉากที่ 2	72
19 ชุดCของรุ่งในฉากที่ 3,4,5 และ 6	73
20 ชุดDของรุ่งในฉากที่ 7และ8	73
21 ภาพจุดชมวิวดอยสุเทพ	74
22 ภาพจุดชมวิวดอยสุเทพตอนกลางวัน.....	75
23 ภาพจุดชมวิวดอยสุเทพตอนกลางคืน	75
24 ภาพภาคหลวงตอนกลางคืน.....	76
25 ภาพภาคหลวงตอนกลางคืน	76
26 ภาพซอยข้างตลาดตอนกลางคืน.....	77
27 ภาพบริเวณซอยข้างตลาดตอนกลางคืน	77
28 ภาพที่จอดรถบ้านของปั่น.....	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

29	ภาพบ้านของออย.....	79
30	ภาพบริเวณบ้านของออย	79
31	กล้องที่ใช้ถ่ายทำ.....	83
32	อุปกรณ์บันทึกเสียง.....	84
33	อุปกรณ์ไฟ.....	84
34	ภาพจากฉาก 1 ในภาพยนตร์.....	85
35	ภาพจากฉาก 2 ในภาพยนตร์.....	86
36	ภาพจากฉาก 3 ในภาพยนตร์.....	87
37	ภาพจากฉาก 4 ในภาพยนตร์.....	88
38	ภาพจากฉาก 5 ในภาพยนตร์.....	89
39	ภาพจากฉาก 6 ในภาพยนตร์.....	90
40	ภาพจากฉาก 7 ในภาพยนตร์.....	91
41	ภาพจากฉาก 8 ในภาพยนตร์.....	92
42	ภาพจากฉาก 9 ในภาพยนตร์.....	93
43	ภาพเบื้องหลังการ Block shot.....	94
44	ภาพเบื้องหลังการกำกับภาพ.....	94
45	ภาพไกลในภาพยนตร์.....	95
46	ภาพกลางในภาพยนตร์	95
47	ภาพ two shot ในภาพยนตร์.....	95
48	การลำดับภาพด้วย Premier Pro CC 2017	96
49	การทำเสียง.....	119
50	การทำสี	119

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ในการผลิตภาพยนตร์เรื่อง“ใครบางคนที่ยากไป” ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจมากจากการเห็นความสัมพันธ์ที่ต้องเกิดการจากลา เกิดขึ้นได้ทั้งความสัมพันธ์ในครอบครัว เพื่อนหรือคู่รัก คนเหล่านี้ล้วนแต่เป็นคนที่เรารัก และเมื่อไหร่คนที่เรารักและผูกพันหายไปจากชีวิตประจำวัน มักจะเกิดสภาวะของความทุกข์ จากการยึดติดในความรัก ซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เราเสียใจ เกิดเป็นความทุกข์เมื่อเราขาดความรักจากคนที่จากไป แต่สิ่งที่เราควรเรียนรู้จากโลกใบนี้คือ เราไม่สามารถทำให้ใครอยู่กับเราได้ตลอดไป มีการมา ก็ต้องมีการจากไป สิ่งที่เราควรทำคือ เรียนรู้จากความไม่แน่นอนของความสัมพันธ์และทุกอย่างในโลกใบนี้

ข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะสร้างภาพยนตร์สั้นที่บอกเล่าเรื่องราวของคนที่ยึดติดอยู่กับความสัมพันธ์ที่เคยมี โดยเล่าเรื่องราวผ่านความสัมพันธ์ของวิญญาณกับคนเป็น ในรูปแบบโรแมนติก เป็นเรื่องราวการพบกันของวิญญาณหนุ่มที่ยึดติดความรักครั้งเก่า กับหญิงสาวที่เขาไม่เคยรู้จัก เธอมองเห็นเขา และทำให้เขาเริ่มมีชีวิตชีวากครั้ง โดยเรื่องราวจะดำเนินผ่านตัวละครทั้งสอง ที่ได้เดินทางไปด้วยกัน ทำให้วิญญาณหนุ่มเริ่มรับรู้ว่าอดีตที่เจ็บปวดจะไม่สำคัญเลย หากเราปล่อยให้ตัวเองมีความสุขกับปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อผลิตภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติกที่เข้าถึงผู้ชมได้ง่าย
2. เพื่อนำเสนอเรื่องราวของการผ่านพ้นการยึดติดในความรัก

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก ความยาว 20 นาที รูปแบบ 16:9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของโครงการ

ผลิตภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก มีเนื้อหาเกี่ยวกับการยึดติดในความรัก โดยต้องการที่จะเล่าเรื่องราวให้เห็นในด้านของการยึดติดในความสัมพันธ์ และการผ่านพ้นมันด้วยการมีความสุขในปัจจุบัน กับสิ่งใหม่ๆที่เข้ามา

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล
  - 1.1 ศึกษาเรื่องราว การฆ่าตัวตาย เพื่อนำมาพัฒนาตัวละครและบทภาพยนตร์
  - 1.2 ศึกษาเรื่องราว การยึดติด เพื่อนำมาพัฒนาบทภาพยนตร์
  - 1.3 ศึกษาภาพยนตร์ Sunmarine เพื่อนำมาพัฒนาวิธีการเล่าเรื่อง
  - 1.4 ศึกษาเรื่อง สื่กับจิตวิทยา เพื่อนำมาพัฒนาการกำกับศิลป์
  - 1.5 ศึกษาภาพยนตร์ Me and Earl and the Dying Girl เพื่อนำมาพัฒนาการกำกับภาพ
2. บทภาพยนตร์
  - 2.1 เขียนโครงเรื่องย่อ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล มาเป็นแนวทางให้สอดคล้องกับแนวคิดใน เรื่องของความสัมพันธ์ ความรัก การพบเจอการจากลา
  - 2.2 นำโครงเรื่องย่อมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ร่างแรก
  - 2.3 ปรับปรุงและแก้ไขบทภาพยนตร์
  - 2.4 เขียนบทภาพยนตร์ร่างสุดท้าย
3. การเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์
  - 3.1 คัดเลือกนักแสดงตามบทบาทในบทภาพยนตร์
  - 3.2 หาสถานที่ถ่ายทำที่เหมาะสมตามบทภาพยนตร์
  - 3.3 จัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากและเครื่องแต่งกาย
  - 3.4 วางกำหนดการในการถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การถ่ายทำภาพยนตร์

- 5.1 วางแผนการถ่ายทำพร้อมทีมงาน
- 5.2 นัดนักแสดงและทีมงานตามกำหนดการในการถ่ายทำภาพยนตร์
- 5.3 ถ่ายทำภาพยนตร์ตามกำหนดการ

6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

- 6.1 ลำดับภาพแบบหยาบให้สามารถเล่าเรื่องตามบทภาพยนตร์ที่ได้เขียนไว้
- 6.2 ปรับปรุงและแก้ไขตามความเหมาะสมลำดับภาพขั้นสุดท้าย
- 6.3 ลำดับเสียงให้สอดคล้องกับการลำดับภาพ
- 6.4 แก้ไขสีของภาพให้สอดคล้องกับอารมณ์และเรื่องราวของภาพยนตร์
- 6.5 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้แนวทางการผลิตภาพยนตร์สั้นโรแมนติกมากขึ้น
2. ภาพยนตร์บอกเล่าเรื่องราวของการยึดติดในความสัมพันธ์ การเปิดรับสิ่งใหม่ๆ เข้ามาในชีวิต

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

เรื่องราวในภาพยนตร์สั้น ได้แรงบันดาลใจในเรื่องของบุคคลที่เสียใจในความรัก และยึดติดอยู่กับความรักเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ตัวละครที่เกิดปัญหาเหล่านี้ แต่กลับผ่านพ้นมันไปไม่ได้ จึงเลือกแก้ปัญหาโดยการฆ่าตัวตาย โดยเรื่องราวทั้งหมดนั้นจะไม่มีทางจบสิ้น ความเศร้าเสียใจจะยังคงอยู่ แม้กระทั่งตายไปแล้วก็ตาม เรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์จึงเป็นเรื่องราวหลังความตายของชายคนหนึ่งที่เราเสียใจในความรัก โดยมีหญิงสาวอีกคน เข้ามาช่วยเหลือให้เขาหลุดพ้น แต่ท้ายที่สุด เขาจะไม่มีทางหลุดพ้นเลยหากตนเองยังคงยึดติดอยู่เช่นนี้ เช่นเดียวกับที่เขาจบปัญหาด้วยการฆ่าตัวตาย แต่กลับต้องมาติดอยู่ ณ ที่แห่งหนึ่งด้วยความเศร้าเหล่านี้

ข้าพเจ้าจึงได้ทำการค้นคว้าข้อมูลต่างๆที่จะเป็นประโยชน์ในการต่อยอดบทภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องของความเศร้า วิญญาณ การยึดติด รวมถึงรูปแบบ และเทคนิคการถ่ายทอดภาพยนตร์ต่างๆ ที่เหมาะสมในการเล่าเรื่องราวของวิญญาณให้ออกมาในรูปแบบของความโรแมนติกได้

การฆ่าตัวตาย¹

ปัจจุบันการฆ่าตัวตายเบนสาเหตุตายที่สำคัญอย่างหนึ่งของคนที่อยู่ในวัยแข็งแรง และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พฤติกรรมการฆ่าตัวตายมักจะจำแนกออกตามผลลัพธ์ของการกระทำ เช่น เรียกว่า ฆ่าตัวตายสำเร็จ (completed or successful suicide) ถ้าการกระทำนั้นทำให้ผู้กระทำถึงแก่ชีวิต หรือเรียกว่าการพยายามฆ่าตัวตาย (attempted suicide) ถ้าผู้กระทำรอดชีวิต อย่างไรก็ตามคำว่า การพยายามฆ่าตัวตายก็มีความหมายไม่ชัดเจน มักจะหมายถึงทั้งผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายอย่างรุนแรง และผู้ที่กระทำเพื่อเรียกร้องความสนใจโดยมิได้ตั้งใจจะตายจริงๆ หรือที่เรียกว่าแสรังกระทำการฆ่าตัวตาย (suicidal gesture) ดังนั้นจึงเป็นปัญหาในการศึกษา การเข้าใจสาเหตุ และการ

¹ Healthcareshai. การฆ่าตัวตาย(Suicide)[ออนไลน์],สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.healthcareshai.com/การฆ่าตัวตาย-suicide>

รักษาป้องกันพฤติกรรมนี้ เพื่อให้เห็นถึงความรุนแรงและความตั้งใจในการกระทำ จึงควรแบ่งพฤติกรรมนี้เป็น 3 ชนิด คือ

1. การฆ่าตัวตายสำเร็จ หมายถึงการฆ่าตัวตายซึ่งเป็นผลให้ผู้กระทำเสียชีวิต
2. การพยายามฆ่าตัวตาย (suicidal attempt) หมายถึงความพยายามฆ่าตัวตายซึ่งผู้กระทำมีความตั้งใจจริงที่จะตาย

3. การแสรังกระทำการฆ่าตัวตาย (suicidal gesture) หมายถึงการพยายามฆ่าตัวตายซึ่งผู้กระทำมีความตั้งใจน้อย หรือไม่มีความตั้งใจจริงที่จะตาย

มีผู้พยายามศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนี้ แต่ก็ยังสรุปไม่ได้ว่าปัจจัยใดเป็นสาเหตุสำคัญ

Emile Durkheim (ค.ศ. 1951) นักสังคมศาสตร์ชาวฝรั่งเศส เชื่อในเรื่องความสัมพันธ์กับสังคม (social integration) ว่าเป็นปัจจัยสำคัญ เขาแบ่งการฆ่าตัวตายตามหลักสังคม-ศาสตร์เป็น 3 พวก ได้แก่

Egoistic suicide หมายถึงการฆ่าตัวตายเนื่องจากการขาดความสัมพันธ์หรือไม่สามารถเข้ากับสังคมได้ เช่น การขาดเพื่อน การไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม

Altruistic suicide หมายถึงการฆ่าตัวตายเนื่องจากมีความสัมพันธ์กับสังคมมากเกินไป เช่น ทหารญี่ปุ่นสมัครใจบินไปทิ้งระเบิดที่เกาะเพิร์ลฮาร์เบอร์ที่รู้ว่าจะไม่ได้อีกกลับมา ที่เรียก กามิกาเซ่ หรือ การคว้านท้องตัวเองของทหารญี่ปุ่นเมื่อประเทศแพ้สงคราม ที่เรียกฮาราคิรี เป็นต้น

Anomic suicide หมายถึงการฆ่าตัวตายเนื่องจากเกิดการสูญเสียสถานภาพของตนในสังคม เช่นการล้มละลาย เป็นต้น

ด้านจิตวิเคราะห์ Freud เชื่อว่าคนที่ฆ่าตัวตายมีความเกลียดตัวเอง และมีความโกรธคนที่ตนรัก เขาเขียนเกี่ยวกับจิตไร้สำนึกของคนที่กระทำการฆ่าตัวตายไว้เมื่อปี ค.ศ. 1915 ว่า คนเหล่านี้ไม่เชื่อในความตายของตน โดยเฉพาะคนที่ทำสำเร็จมักคิดว่าจะมีอำนาจวิเศษช่วยให้เขารอดชีวิตได้

Schneidman และคณะ (ค.ศ 1970) แบ่งผู้กระทำการฆ่าตัวตายเป็น 4 กลุ่ม ตามแรงผลักดันให้กระทำ คือ

1. การฆ่าตัวตายเพื่อการไปสู่ชีวิตที่ดีกว่า
2. การฆ่าตัวตายเนื่องจากโรคจิต ร่วมกับมีความหลงผิด และประสาทหลอน
3. การฆ่าตัวตายเพื่อแก้แค้นคนที่ตนรัก
4. การฆ่าตัวตายในคนชรา และในคนที่เจ็บป่วยเรื้อรัง

นอกจากนี้ยังมีผู้อื่นแบ่งการพยายามฆ่าตัวตายตามสาเหตุอื่นๆ อีก ได้แก่

1. การฆ่าตัวตายเพื่อหนีไปจากปัญหาซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้
2. การฆ่าตัวตายเป็นฆาตกรรมย้อนเข้าหาตนเอง
3. การที่ฆ่าตัวตายเพื่อการไปพบกันชาติใหม่
4. การฆ่าตัวตายเพื่อเป็นการลงโทษตนเอง

ด้านจิตวิทยาถือว่า การฆ่าตัวตายเป็นเสมือนการร้องขอความช่วยเหลือ วิธีที่กระทำก็มีความสัมพันธ์ต่อสภาพจิตใจของผู้ป่วยขณะนั้นเช่นกันที่กำลังสับสนและว้าวุ่น มักจะใช้วิธีต่างๆ มากมาย คนวิกลจริตมักใช้วิธีการแปลกๆ การฆ่าตัวตายในบางรายมีความสัมพันธ์กับอารมณ์เศร้า เป็นการทดแทนความเศร้า คือเปลี่ยนจากความเศร้าไปเป็นความตาย คนที่ฆ่าตัวตายจำนวนมาก ใช้การฆ่าตัวตายเป็นวิธีต่อสู้กับความเศร้าที่ทนไม่ได้ แต่อย่างไรก็ดีคนที่ฆ่าตัวตายบางคนก็ไม่มีอารมณ์เศร้า และคนที่เศร้าอีกเป็นจำนวนไม่น้อยก็ไม่ฆ่าตัวตาย

เร็วๆ นี้มีรายงานอีกหลายรายงานที่กล่าวถึงอารมณ์ของผู้พยายามฆ่าตัวตายต่างๆ กัน เช่น รายงานหนึ่งกล่าวว่า ความสิ้นหวังเป็นอาการสำคัญยิ่งกว่าความเศร้าในการทำให้เกิดความตั้งใจจริงที่จะตาย รายงานอื่นพบว่าความเศร้าอย่างเดียวไม่ทำให้ผู้ป่วยฆ่าตัวตาย นอกจากจะมีอารมณ์โกรธร่วมด้วย และอีกรายงานหนึ่งว่าการที่ครอบครัวของเขาแสดงความต้องการจะให้เขาตายนั้นทำให้เขาโกรธ แต่แสดงออกมาไม่ได้ ความโกรธนั้นจึงหันเข้าหาตนเอง ลักษณะเฉพาะของคนประเภทนี้คือ มักจะตำหนิตนเอง ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกโต้แย้งเมื่อถูกวิจารณ์ ดุถูก หรือก้าวร้าว

อย่างไรก็ตาม แม้เราจะยังไม่สามารถสรุปได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุหรือปัจจัยที่แท้จริงของการฆ่าตัวตาย แต่จากการศึกษาต่างๆ ก็พบคล้ายๆ กันว่า อัตราการฆ่าตัวตายมีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ สภาพสมรส ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ความอึดแอของชุมชน วัฒนธรรม ศาสนา และชาติกำเนิด นอกจากนี้ยังขึ้นกับสภาพแวดล้อมในครอบครัว บุคลิกภาพ และสภาพจิตใจของคนๆ นั้นอีกด้วย

ระบาดวิทยาของการฆ่าตัวตาย

ส่วนใหญ่เป็นนการศึกษาผู้ที่ฆ่าตัวตายสำเร็จ ในต่างประเทศพบว่า อัตราการฆ่าตัวตายสูงในคนผิวขาวมากกว่าคนผิวดำ ในผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ในบุคคลที่แยก หย่า หรือเป็นหม้ายมากกว่าคนที่ใช้ชีวิตสมรสราบรื่น ในคนสูงอายุมากกว่าคนที่อายุน้อย ในนักธุรกิจมากกว่ากรรมกร และในคนบางอาชีพ เช่น แพทย์มากกว่าคนอาชีพอื่น

จากการศึกษาอุบัติการณ์ของการฆ่าตัวตายใน 22 ประเทศทั่วโลก พบว่าเยอรมันตะวันตก มีอุบัติการณ์สูงสุดคือ 42.9 ต่อประชากร 9 แสนคนต่อปี รองลงมาคือประเทศเบลเยียม ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออสเตรเลีย ยูโกสลาเวีย และสหรัฐอเมริกา ต่ำสุดคือประเทศมัลตา (Malta) 0.9 ต่อประชากร 1 แสนคน (Barraclough ค.ศ. 1973)

อุบัติเหตุทั่วโลก สูงกว่า 500,000 คน ต่อปี (Solomon และ Patch ค.ศ. 1969)

ในเมืองไทยจากสถิติของกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2517-2518 พบว่าอัตราการฆ่าตัวตายของคนไทยเท่ากับ 5 ต่อประชากรแสนคน แต่นายแพทย์สมพร บุชราทิจ ศึกษาผู้ฆ่าตัวตายสำเร็จจากใบมรณบัตรในปี พ.ศ. 2517 พบว่าอัตราการฆ่าตัวตายของคนไทยเท่ากับ 15 ต่อประชากร 1 แสนคน ต่อปี ซึ่งเกิดสูงสุดในช่วงอายุระหว่าง 15-25 ปี และเป็นเพศหญิงเท่ากับ เพศชาย ได้ศึกษาผู้พยายามฆ่าตัวตายอย่างรุนแรง จำนวน 40 ราย ในปี พ.ศ. 2518 พบว่า เพศหญิงพยายามฆ่าตัวตายมากกว่าเพศชาย อัตราส่วนหญิงต่อชาย เท่ากับ 1.86 : 1 พบมากในอายุระหว่าง 19-29 ปี เป็นคนโสด แยก หย่า หรือหม้าย มากกว่าคนที่แต่งงานแล้ว และมีชีวิตสมรสราบรื่น มีระดับการศึกษาสูง และฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูง

แม้จะมีผู้พยายามจำแนกแรงจูงใจ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง หรือพยายามอธิบายสาเหตุของการฆ่าตัวตายมากมาย แต่ก็พอจะสรุปเป็นหลักใหญ่ๆ ได้เพียง 2 ประการคือ

1. สาเหตุทางสังคม ได้แก่ปัญหาต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมของผู้ป่วย เช่น ปัญหาระหว่างสามีภรรยา ปัญหาเรื่องเพื่อน ปัญหาผู้ร่วมงาน ปัญหาอาชีพ ปัญหาเศรษฐกิจ หรือปัญหาอื่นๆ นอกจากนั้นยังรวมถึงสภาพแวดล้อมในวัยเด็กและท่าทีของบิดามารดาที่มีต่อตัวเขา เช่น ลักษณะครอบครัวที่แตกแยก ครอบครัวที่บิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ บิดามารดาที่มีปัญหาทางจิตประสาท เช่น ติดสุรา ติดยาเสพติด เป็นโรคจิตหรือโรคประสาท ตลอดจนท่าทีของบิดามารดาต่อบุตรที่ไม่ถูกต้อง ได้แก่ การลำเอียง การปกป้องและตามใจบุตรมากเกินไป การเข้มงวดกวดขัน หรือการไม่เสมอต้นเสมอปลาย

จากการศึกษาสิ่งแวดล้อมของคนไทย 40 คนที่พยายามฆ่าตัวตายอย่างรุนแรงพบว่าส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่แตกแยก มีปัญหาทางจิตใจในพ่อหรือแม่ หรือทั้ง 2 คน ซึ่งส่วนใหญ่คือการติดสุรา และเป็นโรคประสาท ท่าทีที่ไม่ถูกต้องของบิดามารดาต่อบุตร ส่วนใหญ่คือ การลำเอียง และปัญหาสำคัญที่กระตุ้นให้กระทำพฤติกรรมนี้คือปัญหาในบ้านนั่นเอง

2. สาเหตุส่วนตัว แบ่งออกได้เป็น 2 อย่าง

- 2.1 สาเหตุทางกาย ได้แก่มีความเจ็บป่วยร้ายแรง เช่นเป็นโรคมะเร็ง โรคเรื้อรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่รักษาไม่หาย เช่น โรคเบาหวาน โรคหอบหืด และโรคลมชัก หรือโรคที่ทำให้เกิดความพิการ เสียโฉม หรือเสียความสามารถทางเพศ เช่น อัมพาต ความพิการของแขนขา และใบหน้า

2.2 สาเหตุทางจิตใจ ได้แก่ ภูมิความผิดปกติทางบุคลิกภาพ หรือมีความเจ็บป่วยทางจิต ได้แก่ ภูมิความวิปริตทางเพศ โรคประสาทแบบซึมเศร้า การติดสุราและยาเสพติด และโรคจิตชนิดต่างๆ

พบบุคลิกภาพแบบแยกตัว (schizoid) มากที่สุดจากการศึกษาในคนไทย 40 คน ที่พยายามฆ่าตัวตายอย่างรุนแรง รองลงมาคือบุคลิกภาพแบบอันธพาล (antisocial) แบบหวาดระแวง (paranoid) และแบบไม่บรรลุนิติภาวะ (immature) มากกว่าร้อยละ 80 ได้รับการวินิจฉัยว่าป่วยเป็นโรคทางจิต ซึ่งส่วนใหญ่คือโรคจิตเภท (ร้อยละ 40) โรคประสาทซึมเศร้า (ร้อยละ 25) ยิ่งกว่านั้นยังพบว่าอาการทางจิต-ประสาท เช่น ความหลงผิด ประสาทหลอน และอารมณ์ซึมเศร้า เป็นสาเหตุกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ป่วยลงมือกระทำพฤติกรรมดังกล่าว

การพิจารณาความเสี่ยงในการฆ่าตัวตาย

ดังได้กล่าวแล้วว่าพฤติกรรมฆ่าตัวตายเป็นพฤติกรรมที่ยากแก่การเข้าใจ เพราะแบ่งได้เป็นหลายลักษณะ และแต่ละลักษณะยังขาดหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการจำแนกหน้าที่ของแพทย์หรือจิตแพทย์จะต้องแยกให้ได้ว่าผู้ป่วยรายใดมีความต้องการอย่างแท้จริงที่จะตาย มิใช่แสวงกระทำการฆ่าตัวตายอีกนัยหนึ่งที่มีความเสี่ยงต่อการตายสูง

Fabian และคณะ (ค.ศ. 1973) แยกการพยายามฆ่าตัวตายเป็นการแสวงกระทำการฆ่าตัวตาย โดยอาศัยหลักความรุนแรงของการกระทำ แต่ Beck และคณะ (ค.ศ. 1976) แยกด้วยความตั้งใจอย่างรุนแรงที่จะตายร่วมกับความรุนแรงของการกระทำ การแบ่งด้วยหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้เป็นประโยชน์ในการศึกษาพฤติกรรมฆ่าตัวตาย แต่เสียเวลามากในการปฏิบัติ

ในทางปฏิบัติเราพอมิแนวทางที่จะประเมินว่าผู้ที่มีความคิดฆ่าตัวตาย หรือผู้ที่ได้พยายามมาแล้วแต่ไม่สำเร็จมีความเสี่ยงสูงแค่ไหนที่จะฆ่าตัวตายจริงๆ ถ้ามีปัจจัยดังที่จะกล่าวต่อไปหลายปัจจัย

1. อารมณ์เศร้า มีความเสี่ยงสูงต่อการฆ่าตัวตาย โดยเฉพาะถ้ามีอาการทางร่างกาย เช่น เบื่ออาหาร น้ำหนักลด ขาดแรงกระตุ้น นอนหลับยากหรือตื่นตอนดึกๆ และการเคลื่อนไหวช้าลง ความเสี่ยงจะสูงเช่นกันถ้าผู้ป่วยมีความรู้สึกที่ตนเองไร้ค่าหรือสิ้นหวัง ในบางรายระยะซึมเศร้ามาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจไม่มีอันตรายเท่าไร แต่ในระยะที่เริ่มดีขึ้นผู้ป่วยจะมีแรงกระทำตามที่ใจปรารถนาได้ ในระยะนั้นจึงอาจเป็นอีกระยะหนึ่งที่พึงระวังพฤติกรรมนี้

2. การนอนไม่หลับอย่างรุนแรง แม้จะไม่ได้ร่วมกับอารมณ์เศร้า แต่ก็อาจทำให้ผู้ป่วยต้องการฆ่าตัวตาย

3. ความกังวลเกี่ยวกับอาการทางร่างกาย (hypochondriasis)

4. ความล่อแหลมที่จะเกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ คนที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ อาจเนื่องจากจิตไร้สำนึกต้องการจะฆ่าตัวตาย

5. การขาดแผนการในอนาคต การขาดเป้าหมายในอนาคตแสดงว่าผู้ป่วยขาดความหวังในชีวิต ความเสี่ยงจะสูงขึ้นถ้าผู้ป่วยมีความคิดถึงงานศพของตัวเอง หรือการที่ญาติหรือเพื่อนจะจัดการกับศพของเขาอย่างไร

6. มีอาการประสาทหลอนที่ออกคำสั่ง เช่นเป็นเสียงสั่งให้ฆ่าตนเอง หรือเป็นเสียงเรียกให้ไปอยู่ด้วยในโลกอื่นซึ่งสุขสบายกว่า

7. โรคจิตเภท ทั้งที่มีอาการเริ่มแรกหรืออาการชัดเจน มักจะมีความเสี่ยงสูงต่อการฆ่าตัวตายทั้งคู่ เนื่องจากผู้ป่วยมีความคิดที่ผันแปรไปจากความเป็นจริง การรับรู้ความรู้สึกผิดไป ได้แก่มีประสาทหลอน และการแปลภาพผิด ตลอดจนการตัดสินใจเสีย เพราะฉะนั้นถ้ามีความคิดอยากฆ่าตัวตายก็อาจจะกระทำโดยวิธีรุนแรง

ในบางรายอาจไม่แสดงความคิดจะฆ่าตัวตายให้ผู้อื่นทราบเลย อยู่ๆ ก็กระทำเนื่องจากความหลงผิด หรืออาการทางจิตอย่างอื่น

บางรายในระยะที่อาการทางจิตรุนแรง แม้จะมีความคิดฆ่าตัวตายก็อาจไม่สามารถลงมือกระทำได้ เนื่องจากอาการมากเกินไปจะคิดแผนการกระทำสำเร็จ แต่เมื่อได้รับการรักษาอาการดีขึ้นพอสมควรอาจลงมือกระทำ จึงควรที่จิตแพทย์จะได้ระมัดระวังในระยะที่ผู้ป่วยเริ่มมีอาการดีขึ้นด้วย

8. ปัญหาทางเพศ คนที่มีความวิตกกังวลทางเพศ เช่น รักร่วมเพศ มักจะมีความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายสูง โดยเฉพาะถ้าเศร้า อายุมาก หรือติดสุรา

9. การติดสุราและยาเสพติดอาจเป็นลักษณะหนึ่งของการพยายามฆ่าตัวตาย ยิ่งกว่านั้นสุราและยาเสพติดบางชนิดยังเป็นตัวกระตุ้นให้ทำร้ายตนเองและผู้อื่นได้

10. มีประวัติการสูญเสียในระยะเวลากว้างไกลเคียงกัน อาจเป็นการสูญเสียบุคคลหรือของที่รัก โดยการจากกัน ตาย หรือสูญหายในระยะเวลากว้างไกลๆ นั้น หรือครบรอบปีของการสูญเสีย

11. มีการฆ่าตัดหรือคลอดบุตรใหม่ๆ หลังฆ่าตัดและหลังคลอดผู้ป่วยบางรายจะมีอารมณ์

เศร้ามากโดยอธิบายสาเหตุไม่ได้ และบางรายมีความคิดอยากตาย

12. โรคทางกายโดยเฉพาะโรคที่รักษาไม่หาย โรคที่ทำให้ทุกข์ทรมาน และโรคที่ทำให้พิการ มักจะทำให้เกิดความเศร้าและเบื่อหน่ายชีวิต โดยเฉพาะถ้าคนๆ นั้นเคยเป็นคนที่แข็งแรงและช่วยตัวเองอยู่เสมอ
13. การตกงานหรือปัญหาการเงิน ก็ทำให้ท้อแท้ สิ้นหวัง และเบื่อหน่ายชีวิต
14. การอยู่ลำพัง จะเป็นการอยู่ลำพังเพราะขาดคู่ หรือเคยมีคู่แต่แยก หย่า หรือตายจากกัน ทำให้เกิดความว่าเหวและความรู้สึกว่าตนเองไร้ค่าได้บ่อย และมากกว่าคนมีเพื่อน
15. เคยกระทำมาก่อน ร้อยละ 50-80 ของคนที่พยายามฆ่าตัวตายมีประวัติเคยกระทำมาก่อน ในรายที่มีประวัติเคยพยายามบ่อยๆ หรือเคยพยายามในระยะเวลาอันใกล้มักมีความเสี่ยงสูงที่จะทำอีก
16. ความรุนแรงของการกระทำ รายที่กระทำจนเกิดอาการรุนแรงย่อมแสดงว่าน่าจะมี ความตั้งใจจริงที่จะตาย รายที่เลือกวิธีรุนแรงและน่าหวาดเสียว เช่น การยิง การแทง การแขวนคอ การกระโดดจากที่สูง หรือการเผาตนเองก็ย่อมแสดงว่ามีความตั้งใจที่จะตายมากกว่าคนที่เลือกวิธีกินยา
17. การยกทรัพย์สินสมบัติส่วนตัวให้คนอื่น โดยเฉพาะของที่คนรักและทนุถนอม หรือการเขียนพินัยกรรมมอบทรัพย์สินสมบัติ แสดงว่ามีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะตาย
18. การไม่ได้อะไรจากความพยายามฆ่าตัวตาย น่าจะนึกถึงว่าเขาไม่ได้ทำเพื่อหวังผลจากผู้อื่น นอกจากต้องการตายจริงๆ
19. รายที่มีประวัติบุคคลในครอบครัวเคยพยายามฆ่าตัวตายหรือฆ่าตัวตายสำเร็จ จะมีความเสี่ยงสูงกว่าคนที่ไม่มีประวัติดังกล่าว นายแพทย์สมภพ เรืองตระกูล (พ.ศ. 2517) ศึกษาบุคคลที่ฆ่าตัวตายสำเร็จจำนวนแปดราย พบประวัติฆ่าตัวตายในครอบครัวร้อยละ 17.5 ศึกษาผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายอย่างรุนแรงจำนวน 40 ราย พบประวัติการฆ่าตัวตายในครอบครัว ร้อยละ 12.5 เช่นกัน

การรักษาและป้องกัน

การแก้ไขพฤติกรรมกรรมฆ่าตัวตายจำเป็นต้องให้ทั้งการรักษาและป้องกัน ในรายที่มีอาการรุนแรงต้องรีบให้การรักษาทหาร่างกายก่อนจนกว่าจะปลอดภัยจึงรักษาทางจิตใจ เพื่อป้องกันการเกิดซ้ำอีก หรือในรายที่อาการไม่รุนแรงและได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นการแสรังกระทำ หรือกระทำเพื่อจุดประสงค์จะจัดสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามใจปรารถนาของตนก็จำเป็นต้องให้การช่วยเหลือเช่นกัน ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมดังกล่าวแสดงถึงปัญหาทางอารมณ์ของผู้กระทำว่าต้องการความสนใจ เข้าใจ

และความเห็นอกเห็นใจ เพราะฉะนั้นไม่ควรทอดทิ้งผู้ป่วย แต่ควรนัดให้มาพบจิตแพทย์เพื่อแก้ไข ปัญหาต่อไป

หลักทั่วไปของการดูแลผู้ป่วยที่มีความคิดหรือพยายามฆ่าตัวตาย

1. ให้การดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด ในกรณีที่ผู้ป่วยมีความเสี่ยงสูงต่อการกระทำซ้ำอีก จำเป็นต้องรับไว้รักษาตัวในโรงพยาบาล ส่วนผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่ำอาจให้การรักษาแบบผู้ป่วยนอก พร้อมทั้งแนะนำวิธีดูแลผู้ป่วยแก่ญาติ
2. เก็บของมีคม ยา หรือของใช้บางอย่างซึ่งอาจเป็นอุปกรณ์ทำร้ายตนเองได้ เช่น ผ้า ขาวมา เน็คไท เข็มขัด หรือผ้าปูที่นอน เป็นต้น ในกรณีที่ไม่ได้รับคนป่วยไว้ในโรงพยาบาล ก็ควรให้ คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนี้กับญาติเช่นเดียวกัน และไม่ควรให้ยาผู้ป่วยกลับไปเป็นจำนวนมากๆ หรือถ้า จำเป็นต้องให้ก็ควรให้ญาติเป็นคนเก็บรักษา
3. กระตุ้นให้ร่วมทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีค่า
4. ถ้ามีอาการมึนเมาหรือความผิดปกติทางจิตอย่างอื่น เช่น หลงผิด หรือประสาทหลอน ต้องรีบรักษา
5. ให้จิตบำบัด โดยการเห็นอกเห็นใจและการเข้าใจผู้ป่วยตามสมควร ให้โอกาสผู้ป่วย ได้ระบายความคับแค้นใจ และให้รู้จักวิธีแก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีที่เหมาะสมกว่าการฆ่าตัวตาย
6. ศึกษาปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมนี้ เช่น ปัญหาสมรส ปัญหา ครอบครัว ปัญหาเรื่องงาน หรือปัญหาเศรษฐกิจ และหาทางแก้ไข

บทความเรื่อง การยึดติด²

เมื่อกาลเวลาเปลี่ยน สิ่งต่างๆ ย่อมต้องแปลงไปตามกาล นั่นคือกฎแห่งธรรมชาติอย่างไรก็ตาม จากการทบทวนประสบการณ์ของตนเอง และจากการรับฟังประสบการณ์ของผู้อื่นหลายต่อหลายคน ทำให้ผู้เขียนตั้งข้อสังเกตว่า ความทุกข์อันแสนสาหัสในชีวิตของมนุษย์ปุถุชนอย่างเราๆ นั้น ส่วนหนึ่งมักมีสาเหตุมาจากความพยายามยึดติดกับอะไรบางอย่าง ซึ่งอะไรบางอย่างที่ว่านี้อาจแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล เช่น บางคนอาจยึดติดกับอำนาจ หน้าที่ เงินทอง ความรอบรู้ บางคนก็ยึดติดกับความงาม ความเยาว์วัย หรือบางคนก็ยึดติดกับความผูกพันหรือความสัมพันธ์ดี ที่มีต่อบุคคล สถานที่ หรือสิ่งของ ฯลฯ ซึ่งจะยึดติดมากหรือน้อยนั้นก็ตามแต่บุคคล บางคนอาจจะยึดติดกับหลายสิ่งตามที่กล่าวมานี้ หรือบางคนก็อาจจะยึดติดสิ่งอื่นนอกเหนือจากนี้ก็ได้อีก

ความทรงจำเบื้องลึกของผู้เขียนมันฟ้องว่าความทุกข์จากการยึดติดนั้นแสนเจ็บปวด เนื่องจากเป็นความทุกข์ที่เกิดจากความต้องการหรือความคาดหวังที่ฝืนธรรมชาติ บ่มเป็นความรู้สึกสับสน ขัดแย้ง และ ไม่อยากยอมรับเลยว่ากฎธรรมชาติในบรรทัดแรกนั้นเป็นความจริง

เมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ผู้เขียนเพิ่งได้ไปร่วมงานศพของเพื่อนร่วมรุ่นคนหนึ่งต่างจังหวัด ซึ่งเราต่างก็เพิ่งเรียนจบ และเขาเองก็เพิ่งได้รับการบรรจุเป็นครูเพียงแค่สามเดือนเศษ ถึงแม้จะเป็นระยะเวลาช่วงสั้นๆ แต่เขาก็ทำหน้าที่ของครูอย่างเต็มที่จนใครๆ ต่างก็ชื่นชมและเชื่อมั่นว่าเขาจะต้องเป็นครูที่มีอนาคตไกล แต่อนิจจัง ด้วยความไม่เที่ยงของชีวิต เช้าวันหนึ่งเขาก็จากไปอย่างสงบ สงบราวกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น และไม่มีสัญญาณใดๆ แจ้งเตือนถึงการจากไปของเขามาก่อนเลย บรรยากาศแห่งความโศกเศร้าเข้าปกคลุมครอบครัวของเขา โดยเฉพาะทางคุณแม่ที่เสียใจกับการจากไปของลูกชายคนโตคนนี้อย่างมาก จนกระทั่งปรากฏเป็นอาการออกมาอย่างชัดเจนทั้งทางสีหน้า แววตา อากัปกริยา อีกทั้งน้ำตาที่พร่างพรูออกมาปานสายเลือด

แต่ผู้ที่จากไปแล้ว ไม่ว่าจะเราจะร่ำไห้เพียงใด เขาก็คงไม่หวนกลับคืนมาได้ เหล่าผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่จึงต้องช่วยกันปลอบประโลม เตือนสติ และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ให้มีคุณค่าต่อไป การจากไปของเพื่อนในครั้งนี้สะท้อนถึงความเป็นจริงหลายประการ และทำให้ผู้เขียนได้ตระหนักถึงสิ่งสำคัญหลายสิ่ง โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมสำหรับความเปลี่ยนแปลงและการพลัดพราก

² Semsikkha. โอบกอดความเปลี่ยนแปลง[ออนไลน์],สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก<https://semsikkha.org/tha/index.php/article/article-1/161-the-time>

ธรรมดาชีวิตของเราทุกคนต่างก็ต้องประสบพบเจอกับการพลัดพรากทางความสัมพันธ์ เป็นเรื่องปกติอยู่ แต่หากจะกล่าวว่าการพลัดพรากไม่มีอยู่จริง น่าจะใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากกว่า เพราะแท้จริงแล้วเราทุกคนต่างก็เกิดมาตัวคนเดียว ไม่มีสิ่งใดติดตัวมาด้วย และไม่เคยมีสิ่งใดที่เป็นของของเรา? เลย แม้แต่สรรพางค์ร่างกาย เรายังควบคุมให้มันเป็นอย่างใจเราได้เสมอไปเสียเมื่อไหร่

เมื่อไม่มีสิ่งใดที่เป็นของเรา แล้วเราจะพลัดพรากจากสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร? แท้จริงในยามที่เราเกิดมานั้นเรามีแต่ตัวเปล่า แต่ต่อมา เราได้ถูกกลุ่มเมฆาและเรียนรู้มายาคติมาจากสิ่งแวดล้อมอีกที ทำให้เข้าใจไปเองว่าสิ่งนี้เป็นของฉัน สิ่งนั้นเป็นของใคร แบ่งโลกเป็นส่วนๆ แบ่งแยกสรรพสิ่ง และแบ่งกรรมสิทธิ์กันไปเอง และจากนั้น เราก็ได้นำคำว่า ของฉัน มาพันธนาการสิ่งต่างๆ เอาไว้ ยิ่งพันธนาการไว้เหนียวแน่นมากเท่าไร เมื่อเวลาแห่งการดับสูญมาเยือน ก็จะทำให้เจ็บปวดใจมากขึ้นเท่านั้น ยกตัวอย่างง่ายๆ คือ สิ่งใดที่เราผูกพันมาก รักมาก เราก็จะยิ่งเอาอึดตาของตัวเองไปครอบไว้ และเมื่อถึงวาระแห่งการพลัดพราก เราจึงรู้สึกเจ็บปวดเสียใจอย่างมาก

สังเกตหรือไม่ว่า การยึดติด นั้นมักเกิดขึ้นโดยที่เราไม่รู้ตัว แม้แต่ตัวเราเองก็ยังไม่รู้ว่าเอาอึดตาไปผูกคล้องสิ่งอื่นไว้ตั้งแต่เมื่อไหร่ และสุดท้ายก็ต้องเป็นทุกข์ เมื่อสิ่งต่างๆ เหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไป ไม่เหมือนเช่นที่แล้มา ด้วยความไม่รู้ตัว ความทุกข์จึงเข้ามาเยี่ยมเยียนอยู่บ่อยๆ จนนับเป็นแขกจรขาประจำของเราเลยก็ว่าได้ กล่าวคือ ในยามที่มันเข้ามาเยือน เราก็ได้แต่ปล่อยให้มันเข้ามาเกาะกุม และกัดกินหัวใจจนทुरนทुरาย รอให้มันจางหายและจากไป แล้วหลังจากนั้นพอเราแผลอมันก็จะย้อนกลับเข้ามาเล่นงานเราอีก เป็นวงจรซ้ำไปมา

บางทีการที่เราจะหลุดพ้นจากวงจรนี้ได้ เราอาจจะต้องให้เวลากับการทำความรู้จักกับความทุกข์นั้นให้เพียงพอ โดยการตั้งสติเพื่อที่จะอยู่กับปัจจุบัน และตามดูความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในยามที่ความทุกข์เข้ามา ดูว่ามีสัญญาณใดบ้างที่ทำให้เกิดความทุกข์ เช่น รู้ทันว่าตนเองยึดติดกับอะไรอยู่ รู้ทันว่าอารมณ์ไหนที่จะเป็นบ่อเกิดแห่งทุกข์ และรู้ทันว่าวิธีการคิดรูปแบบใดของตนที่เป็นสาเหตุแห่งทุกข์ เป็นต้น เมื่อเรารู้จักหน้าค่าตาของสัญญาณเหล่านี้แล้ว ต่อไปย่อมเป็นโอกาสเลือกสำหรับเราว่าจะป้องกันหรือต้อนรับความทุกข์ที่เข้ามาเยือนบ้าน (หมายถึง ชีวิต) ของเราอย่างไร และจะปรุงแต่งความทุกข์ต่อให้มันยืดยาวออกไปอีกหรือไม่

การฝึกฝนความรู้เนื้อรู้ตัวในตนเอง เป็นการช่วยให้เราอยู่ในสภาวะที่พร้อมเผชิญกับความ เป็นจริง และสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายได้, แม้ว่าอาจไม่ถึงกับขจัดปิดเป่าทุกข์ให้ เราได้จนหมดสิ้น แต่อย่างน้อยเชื่อว่าการรู้เนื้อรู้ตัวจะทำให้เรารู้ทันความทุกข์มากขึ้น และช่วยให้ไม่จมอยู่กับความทุกข์นานจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี ส่งผลต่อความรู้สึก และอารมณ์ที่ต่างๆกัน³

สีแดง ให้ความรู้สึกที่ร้อน รุนแรง กระตุ้น ทำท่าย เคลื่อนไหว ตื่นเต้น ไร้ใจ มีพลัง ความ
อุดมสมบูรณ์ ความมั่งคั่ง ความรัก ความสำคัญ อันตราย

สีส้ม ให้ความรู้สึกที่ร้อน ความอบอุ่น ความสดใส มีชีวิตชีวา วัยรุ่น ความคึกคะนอง การ
ปลดปล่อย ความเปรี้ยว การระวัง

สีเหลือง ให้ความรู้สึกแจ่มใส ความสดใส ความอบอุ่น ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น
ชีวิตใหม่ ความสด ใหม่ ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย อำนาจบารมี

สีทอง ให้ความรู้สึกความหรูหรา โอ่อ่า มีราคา สูงค่า สิ่งสำคัญ ความเจริญรุ่งเรือง
ความสุข ความมั่งคั่ง ความร่ำรวย การแผ่กระจาย

สีเขียว ให้ความรู้สึกสงบ เยียบ ร่มรื่น ร่มเย็น การพักผ่อน การผ่อนคลาย ธรรมชาติ ความ
ปลอดภัย ปกติ สุขภาพ สุขุม เยือกเย็น

สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสงบ สุขุม สุภาพ หนักแน่น เคร่งขรึม เอาการเอางาน ละเอียด
รอบคอบ สง่างาม มีศักดิ์ศรี สูงศักดิ์ เป็นระเบียบถ่อมตน

สีม่วง ให้ความรู้สึกมีเสน่ห์ น่าติดตาม เร้นลับ ซ่อนเร้น มีอำนาจ มีพลังแฝงอยู่ ความรัก
ความเศร้า ความผิดหวัง ความสงบ ความสูงศักดิ์

สีฟ้า ให้ความรู้สึกปลอดภัยโปร่งโล่ง กว้าง เบา โปร่งใส สะอาด ปลอดภัย ความสว่าง ลม
หายใจ ความเป็นอิสระ เสรีภาพ การช่วยเหลือ แบ่งปัน

สีชมพู ให้ความรู้สึกอบอุ่น อ่อนโยน นุ่มนวล อ่อนหวาน ความรัก เอาใจใส่ วัยรุ่น นุ่ม
สาว ความน่ารัก ความสดใส

สีขาว ให้ความรู้สึกบริสุทธิ์ สะอาด สดใส เบาบาง อ่อนโยน เปิดเผย การเกิด ความรัก
ความหวัง ความจริง ความเมตตา ความศรัทธา ความดีงาม

สีเทา ให้ความรู้สึกเศร้า อาลัย ท้อแท้ ความลึกลับ ความหดหู่ ความชรา ความสงบ ความ
เยียบ สุขุม ถ่อมตน

สีดำ หากเราเลือกใช้ในปริมาณที่เหมาะสม จะให้ความรู้สึกสงบ อดทน เยือกเย็น ลึกลับ
น่าค้นหา แต่บางครั้งสีดำก็ให้ความรู้สึกเกี่ยวข้องกับความตาย ตูน่ากลัว มีด สกปรก

³Manager. สี ส่งผลต่อความรู้สึก และอารมณ์ที่ต่างๆกัน [ออนไลน์],สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2559.

เข้าถึงได้จาก <http://mblog.manager.co.th/kcpaint/th-103202/>

การตกแต่งห้องด้วยสีเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้จากการใช้สีเพียงสีเดียว ในการเลือกใช้สีสำหรับงานตกแต่งภายในนั้น แยกประเภทเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้หลายประเภทโดย จำแนกตามจุดประสงค์ของการใช้โดยสังเขปได้ดังต่อไปนี้ ดังต่อไปนี้ การตกแต่งโดยสีโทนร้อน, การตกแต่งโดยสีโทนเย็น, การตกแต่งโดยใช้สีกลาง, การตกแต่งโดยใช้สีเอกรงค์, การตกแต่งโดยใช้สีตรงกันข้าม และการตกแต่งโดยใช้สีพาสเทล

การตกแต่งโดย สีโทนร้อน หรือ warm color ได้แก่ แดง ส้ม เหลือง ทอง ฯลฯ การเลือกใช้สีประเภทนี้ควรใช้ภายในห้องที่ต้องการรู้สึกอบอุ่น มีพลัง ทำหาย ตื่นเต้น ไร้ใจ ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่ ความสดใหม่ ความสนุกสนาน การแผ่กระจาย ความอุดมสมบูรณ์ การใช้สีโทนร้อนในการตกแต่งควรจะใช้ในปริมาณน้อยเมื่อเทียบกับองค์ประกอบรวมของสีภายในทั้งหมดไม่เช่นนั้นจะทำให้ผู้อยู่เกิดความรู้สึกร้อนและไม่สามารถอยู่ได้นาน เราอาจเลือกใช้เพื่อเน้นในบางผนังหรือเฟอร์นิเจอร์บางส่วนเพื่อความโดดเด่น แต่ในบางครั้งเราก็อาจเลือกใช้สีโทนนี้ในปริมาณมากก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นที่นั้นทำหน้าที่อะไร

การตกแต่งโดย สีโทนเย็น หรือ cool color ได้แก่ เช่น น้ำเงิน น้ำเงินคราม ม่วงคราม เขียวเหลือง เขียวแก่ ฯลฯ สีโทนเย็นเป็นสีที่ได้ลอกเลียนสีของธรรมชาติ เช่น สีของท้องทะเลและผืนน้ำให้ความรู้สึกที่สงบ เย็น ร่มรื่น ร่มเย็น ความสุขุม การพักผ่อน การผ่อนคลาย ธรรมชาติ ความปลอดภัย ปกติ ความสุข ความสุขภาพ หนักแน่น เครื่องขีมิ เอากางเอางาน ละเอียด รอบคอบ สง่างาม มีศักดิ์ศรี สูงศักดิ์ เป็นต้น สีในกลุ่มนี้มักจะเหมาะกับการตกแต่งห้องพักผ่อน ห้องน้ำ หรือห้องทำงานของผู้บริหารที่ต้องการบรรยากาศของความเป็นระเบียบ น่าเชื่อถือ และเพราะประเทศเราเป็นประเทศในเขตร้อนชื้น สีโทนเย็นจึงยังช่วยสร้างความรู้สึกลงความร้อนได้ทันที

การตกแต่งโดยใช้ สีกลาง หรือ Neutral Color ได้แก่ สีขาว เทา ดำ น้ำตาล เบจ ครีมน เป็นต้น สีในกลุ่มนี้ไม่อยู่ในกลุ่มหรือวรรณะใดของสี และสามารถอยู่คู่กับสีทุก ๆ โทนสีได้ง่าย ในขณะเดียวกันก็สามารถใช้สีนี้ตกแต่งได้ทันที สีในกลุ่มนี้ให้ความรู้สึกราบเรียบ สะอาดตา แต่การใช้สีกลุ่มนี้โดยไม่ผสมกับสีในกลุ่มอื่น ๆ อาจทำให้บ้านของเรามีบรรยากาศน่าเบื่อ จะบางครั้งดูหืดหู่ได้ง่าย

การตกแต่งโดยใช้ สีเอกรงค์ หรือ Monotone คือการตกแต่งโดยใช้สีกลุ่มสีเดียวกันที่แบ่งเป็นหลายโทนสี หรือมีน้ำหนักรอ่อน-แก่แตกต่างกันไป และใช้ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเลือกสีที่เป็นสีหลักแล้วลดความเข้มของสีลงตามลำดับประมาณ 4-5 ลำดับ เช่น หากเราเลือกใช้สีแดงเป็นสีหลัก จากนั้นก็อาจลดความสดของสีลง เป็นแดงอ่อน แดง-ส้ม ส้ม-เหลือง เหลือง เป็นต้น

การตกแต่งโดยใช้สีตรงกันข้ามหรือContrast การใช้สีประเภทนี้ เช่น แดง-เขียว ฟ้า-ส้ม เหลือง-ม่วง การเลือกใช้สีตรงข้ามนี้แม้มีให้เห็นไม่มากในการการตกแต่งภายใน แต่การเลือกใช้สีกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี้จะสร้างความน่าสนใจมากกว่าสีกลุ่มอื่น ๆ แต่ก็ต้องอยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม เช่น 70:30 หรือ 80:20 เป็นต้น

การตกแต่งโดยใช้ สีพาสเทล หรือ Pastel สีพาสเทลนั้นเป็นสีที่อยู่ในทุก ๆ กลุ่ม ที่นำมาผสมกับสีขาวโดยสีขาวมากกว่า 70 % เพื่อลดความเข้มข้นของเนื้อสีลงเช่น สีชมพู สีส้มอ่อน สีครีม เป็นต้น สีในกลุ่มนี้ได้รับความนิยมเพราะให้ความรู้สึกโปร่ง โล่ง สบาย หรือสร้างบรรยากาศ หวาน ๆ นุ่ม ๆ และโรแมนติก

จริง ๆ แล้วมนุษย์ทุกคนมีทักษะในเรื่องของสีและการใช้สีมาแต่เกิด ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คงจะเป็นวิชาศิลปะที่เราได้มีประสบการณ์ผ่านมา แม้หลาย ๆ คนจะบอกว่า การใช้สีเป็นเรื่องยากและต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องยากจนเกินไปที่จะเลือกใช้สีอย่างเหมาะสมเพื่อสื่ออารมณ์และบรรยากาศในการตกแต่งได้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างบทภาพยนตร์

จากข้อมูลที่ได้มา สามารถนำมาสนับสนุนได้ในเรื่องของการเขียนบทภาพยนตร์ ที่ตัวละครหลัก จะเกิดความเศร้าเสียใจ จากการผิดหวังในความรัก ยึดติดกับความสัมพันธ์ที่เคยมี เกิดสภาวะซึมเศร้าจนกระทั่งเขาจบปัญหาด้วยการฆ่าตัวตาย แต่นั่นยังทำให้เขา ติดอยู่กับที่เดิม ไม่ไปไหน ซึ่งสิ่งที่จะปลดปล่อยเขาได้นั้น ไม่ใช่อะไรเลย นอกจากการไม่ยึดติดอดีต ในภาพยนตร์จึงเขียนตัวละครอีกหนึ่งตัวที่เป็นตัวแทนของสิ่งใหม่ที่เข้ามาในชีวิต เพื่อให้ได้เริ่มหันมองสิ่งรอบข้างแล้วมีความสุขไปกับมันอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อออกแบบงานสร้างบทภาพยนตร์

ในการออกแบบงานสร้าง ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของการใช้สีกับจิตวิทยา จึงนำมาแสดงออกผ่านตัวละครหรืออุปกรณ์ประกอบฉาก และเพื่อเพิ่มความสดใสให้กับภาพยนตร์ เช่น สีเครื่องแต่งกายที่จะแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ของเรื่อง สีของสภาพแวดล้อม สีของยานพาหนะ ยกตัวอย่างในเรื่องของสีเครื่องแต่งกาย เมื่อตัวละครไม่เคยรู้จักกันมาก่อน และเพิ่งพบเจอกันครั้งแรก จะใช้สีน้ำเงิน เป็นตัวแทนของความสุขุม เยือกเย็น เป็นต้น และทั้งหมดนี้จะเป็นส่วนประกอบในการแสดงออกบรรยากาศในภาพยนตร์ (mood and tone) ได้อีกด้วย

ภาพที่ 1 ตัวอย่าง Mood and Tone จากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์อ้างอิงในการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นภาพยนตร์โรแมนติก ที่ต้องการผสมความคอมเมดี้เล็กน้อยลงไปให้มีความสดใส ชัดจากเนื้อหาที่เป็นเรื่องของตัวละครที่เผชิญความเศร้า เรื่องราวทั้งหมดจะเล่าผ่านตัวละครหลัก ชายและหญิงวัยรุ่นที่ต่างมีปัญหาภายในจิตใจ ได้มาพัฒนาความสัมพันธ์กัน และได้ช่วยเยียวยาซึ่งกันและกัน จึงได้ศึกษาจากภาพยนตร์โรแมนติกเรื่อง Submarine(2010) และ Me and Earl and the Dying Girl(2015) เพื่อเป็นแนวทางในการเล่าเรื่อง

Submarine (2010)

ภาพยนตร์ที่เล่าถึง ชีวิตของเด็กวัยรุ่นคนหนึ่ง ที่ชื่อว่า โอลิเวอร์ เทต เด็กหนุ่มที่คิดว่าเขาคือปัจเจก บุคคลที่มีตัวตนอยู่บนโลกใบนี้ มีชีวิตที่เดียวดาย แยกแยะจากคนรอบข้าง มักจะถูกแกล้งจากเพื่อนๆ อยู่บ่อยๆ เขากำลังจะเรียนรู้ความรักครั้งแรกกับเด็กสาวคนหนึ่งที่เขาใส่เสื้อกันหนาวสีแดง อีกทั้งยังต้องคอย ปรคับประคองความรักความสัมพันธ์ของพ่อแม่ที่อยู่ในช่วงระหองระแหงอีกด้วย เป็นหนังที่ว่าด้วยเด็ก วัยรุ่นชายคนหนึ่ง ที่อยู่ในช่วงค้นหาตัวเอง ในเรื่องความรัก หรืออะไรก็ตามแล้วแต่ มีสิ่งต่างๆผ่านเข้ามาใน ชีวิตของเขา ในหนังเต็มไปด้วยสภาวะการค้นหาตัวเอง และการทดลองของตัวละครเอก วัยรุ่นที่อยู่ในช่วง เปลี่ยนผ่านของสิ่งต่างๆที่กำลังจะเข้ามา

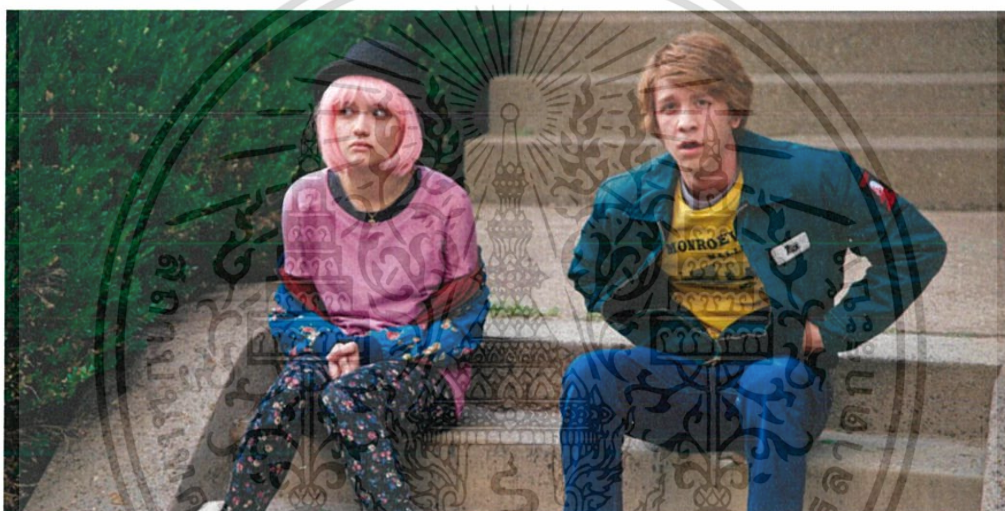
ภาพที่ 2 ภาพจากภาพยนตร์ Submarine (2010)

ที่มา : Movies Scheduled for the Week of June 4 - June 10[ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.dallasmoviescreenings.com/2011/06>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Me and Earl and the Dying Girl (2015)

เกร็ก นักเรียนไฮสคูลอินดี้ ที่ชอบทำหนังโฮมวิดีโอล้อหนังคลาสสิกเป็นงานอดิเรก เขามีเพื่อนสนิทชื่อว่าเอิร์ล ซึ่งชีวิตของเขาก็มีแต่หนังกับเอิร์ลเสมอมา จนกระทั่งวันหนึ่งแม่ของเขา สั่งให้เขาแวะไปเยี่ยม ราเชล เพื่อนนักเรียนที่เขาไม่เคยพูดด้วยเลยสักกะคำ และเธอกำลังทรุดหนักเนื่องจากเป็นมะเร็งเม็ดเลือดขาว ซึ่งการพบกันของพวกเขา ก็ไม่ได้สวยงามสักเท่าไร แต่พอเวลาผ่านไปมิตรภาพดีๆ ก็เริ่มงอกเงย เช่นเดียวกับอาการของราเชลที่หนักขึ้นตามลำดับด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 3 ภาพจากภาพยนตร์ Me and Earl and the Dying Girl (2015)

ที่มา : Me and Earl and the Dying Girl' Gets Under Your Skin [ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.elle.com/culture/movies-tv/news/a28923/life-death-and-high-school>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์อ้างอิงในการกำกับภาพ (Reference Directing of Cinematography)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นภาพยนตร์โรแมนติก ที่มีเรื่องของวิญญาณเกี่ยวข้อง แต่ด้วยความต้องการให้เป็นเรื่องราวของความรักความสัมพันธ์ที่ไม่มีความน่ากลัวของเรื่องลึกลับมาผสม จึงออกแบบให้ตัวละครพบเจอกันในสถานที่กลางแจ้ง ในพื้นที่ที่สิ่งแวดล้อมเป็นธรรมชาติ และใช้แสงจากธรรมชาติเป็นหลัก เพื่อให้ความรู้สึกราวกับว่าตัวละครยังมีชีวิตอยู่ จึงต้องการให้ภาพที่ออกมามีสีสันสดใส ซึ่งในเรื่องของสีสันภายในภาพยนตร์ ภาพยนตร์อ้างอิงที่ได้ศึกษาคือภาพยนตร์เรื่อง Me and Earl and the Dying Girl (2015)

ภาพที่ 4 ตัวอย่างภาพจากภาพยนตร์ Me and Earl and the Dying Girl (2015)
ที่มา : Me and Earl and the Dying Girl film movie art direction, mood board and cinematography [ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/2251868543737164/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางของภาพยนตร์

แรงบันดาลใจมาจากเรื่องราวพื้นฐานที่อาจเกิดขึ้นกับหลายๆคน ทั้งตัวของข้าพเจ้าเอง หรือ คนรอบตัวที่ต้องเคยผ่านการพบเจอความรัก ความสัมพันธ์ เมื่อเกิดความผูกพัน ความสุข แต่กลับต้องผิดหวัง เลิกเรา บางคนสามารถหลุดพ้นได้จากความเศร้าเสียใจ แต่บางคนก็ไม่ จึงมีความสนใจที่จะสร้างตัวละครตัวหนึ่งที่เป็นตัวแทนของคนที่ยึดติด และตัวละครที่เป็นตัวแทนของสิ่งใหม่ๆที่เข้ามาในชีวิต ให้มาพบกัน และสร้างความสัมพันธ์ที่ต้องจากลา เพื่อแสดงให้เห็นถึงการมาและจากไปได้ทุกเมื่อของความสัมพันธ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้น

ประเด็นของเรื่อง (Theme)

ลาจากเพื่อเรียนรู้ (Leave and Learn)

เรื่องย่อ (Plot)

วิญญาณชายหนุ่มที่พบกับหญิงสาวที่เขาไม่เคยรู้จัก ทั้งคู่เกิดความสัมพันธ์บางอย่างระหว่างที่ออกเดินทางไปทำภารกิจเพื่อปลดปล่อยวิญญาณชายหนุ่ม

โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

ปั่น วิญญาณหนุ่มจากการฆ่าตัวตาย ได้มาพบกับรุ้งหญิงสาวเพียงคนเดียวที่มองเห็นเขา เธอได้ให้ความช่วยเหลือเขาให้ทำในสิ่งที่ค้างคาใจ คือการนำแหวนที่เขาเคยคิดจะขอเธอแต่งงานไปให้กับเธอ ระหว่างการทำภารกิจนี้ ปั่นและรุ้ง ได้เกิดความสัมพันธ์บางอย่างที่ทำให้เขาและเธอรู้สึกดีต่อกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

บนจุดชมวิวแห่งหนึ่ง ที่นักท่องเที่ยวมักจะหยุดชื่นชมความงามของเมืองผ่านราวกันผูก ระหว่างพื้นดินบนเขากับหน้าผา กลับมีชายคนหนึ่งเบื่อนายกับทิวทัศน์นี้ เขาเริ่มทำการระรานผู้คนที่กำลังถ่ายภาพวิวกันอย่างมีความสุข ปั่นชายหนุ่มในเสื้อยืดสีฟ้าตัวใหญ่กับกางเกงยีนส์เก่าๆ เขาเดินวนไปวนมาระหว่างคูร์กคูหนึ่งที่กำลังถ่ายรู้อย่างมีความสุข ปั่นล้อเลียนพวกเขาอย่างประชิดตัวด้วยความสนุกสนาน จนกระทั่งหญิงสาวคนหนึ่ง เอ่ยปากทักในสิ่งแย่งๆ ที่เขากำลังทำอยู่ ปั่นถึงกับหยุดชะงัก เนื่องจาก4ปีที่เขาติดอยู่ที่นี้ ไม่มีใครเคยมองเห็นเขาเลย

ปั่นเดินเข้าไปทักทายเธอด้วยความไม่มั่นใจ พยายามถามเธอว่ามองเห็นเขาหรือไม่ แต่เธอกลับเอาแต่มองหน้าเขา ไม่ตอบอะไร จนกระทั่งเพื่อนของเธอเรียกเธอให้กลับ ปั่นได้เอ่ยปากขอให้เธอมาพบเขาอีกครั้ง เธอหยุดคิด และทำท่ายกมือถือขึ้นมาแนบหู จึงเอ่ยปากตอบตกลงกับเขาว่าจะมาพบหากมีเวลา ปั่นดีใจเป็นอย่างมาก วันแล้ววันเล่าเขารอเธออยู่ที่จุดชมวิวแห่งนี้ด้วยความหวัง จนกระทั่งในเย็นวันหนึ่ง เธอได้มาตามคำที่เธอให้ไว้จริง ปั่นดีใจเป็นอย่างมาก เธอและเขาพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน จนเข้าประเด็นที่ปั่น อยากให้เธอช่วยนำของบางอย่างไปให้กับคนๆหนึ่ง รุ่งตอบตกลงที่จะช่วยเหลือ เพราะหวังว่าจะทำให้เขาหลุดพ้นจากการยึดติดเหล่านี้ ในวันต่อมา ปั่นและเธอตัดสินใจที่จะไปทำภารกิจนี้ให้สำเร็จ เธอชวนปั่นให้ลงจากเขานี้ไปด้วยกัน แต่ปั่นกลับเกิดความกลัว ไม่คิดว่าตนจะสามารถออกจากที่แห่งนี้ไปได้ แต่เธอกลับตั้งต้นจะให้เขาไปกับเธอ เมื่อปั่นตัดสินใจไปกับเธอ เขากลับรู้สึกได้ถึงอิสระบางอย่าง ที่เขาไม่มีวันได้พบเจอหากยังยึดติดกับจุดชมวิวแสนน่าเบื่อ นั้น ปั่นและเธอเดินทางมาถึงหน้าบ้านหลังหนึ่ง เขาบอกกับเธอถึงของที่เก็บไว้ภายในรถที่จอดอยู่ในรั้วบ้านหลังนี้ ทั้งคู่ลัดลอดเข้าไป ปั่นรู้จักรถคันนี้ดีเพราะเป็นรถของเขาที่ตกทอดมาจากพ่อของเขาที่เสียชีวิตไปแล้วเช่นกัน เขารู้ว่ารถคันนี้ไม่สามารถล็อคได้ จึงให้เธอหยิบของออกมาได้อย่างง่ายดาย ของที่เธอหยิบออกมานั้น คือท่อผ้าห่อหนึ่งเมื่อเธอเปิดดู ก็พบกับแหวนเพชรวงหนึ่ง เธอรู้ทันทีว่านั่นควรจะอยู่บนนิ้วนางของหญิงสาวซักคน หลังจากที่ได้ของที่ต้องการมาแล้ว เธอพาเขาไปเดินเที่ยวดูวิถีชีวิตของผู้คนในตลาดแห่งหนึ่ง และปั่นก็กลับดูมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง เขาดูมีความสุขนั้นทำให้เธอก็มีความสุขไปด้วย จนกระทั่งเมื่อเธอและเขามานั่งพัก และพูดคุยกันเรื่องคนรักของปั่น ปั่นกลับมีสีหน้าที่เศร้า เธอจึงเริ่มรู้ว่าเธอไม่ควรพูดเรื่องนี้ต่อ ขณะนั้น มีชายคนหนึ่งเดินเข้ามาทักทายพูดคุยกับเธอ นั้นทำให้ปั่นรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งที่ไม่ควรมีตัวตนในชีวิตของเธอ ปั่นจึงจากมาอย่างเงียบๆ ปล่อยให้เธอจุนงงกับการหายตัวไปของเขา

วันต่อมา เธอได้กลับไปหาปั่นที่จุดชมวิว เพื่อที่จะทำภารกิจให้สำเร็จ โดยการนำแหวนวงนั้นไปมอบให้กับคนรักของเขา ปั่นดูมีสีหน้าที่นิ่งเฉย นั้นทำให้เธอรู้สึกอึดอัดใจ ทั้งคู่เดินทางมาถึงบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังหนึ่ง เธอตะโกนเรียกคนในบ้าน และพบกับออย คนรักเก่าของปิ่น เธอบอกกับออยในสิ่งที่ปิ่นต้องการบอกออย แต่นั่นกลับทำให้เธอรู้สึกว้าวุ่น เธอไม่ควรพูดอีกต่อไป สิ่งที่ปิ่นบอกนั้นล้วนแต่เป็นสิ่งที่ไม่ควรพูดถึงอีก ออยรู้สึกประหลาดใจกับท่าทีของเธอ เธอยื่นห่อแหวนให้กับออยและเดินจากมา ออยเปิดห่อนั้นดู เธอค่อยๆ พิจารณาแหวนวงนี้และรู้ว่านี่เป็นสิ่งที่ปิ่นต้องการขอเธอแต่งงานในตอนที่ยังมีชีวิต เธอเริ่มรู้สึกแสบและกล้ากลืนกับความผิดที่เธอไม่ได้ตั้งใจให้เกิด ปิ่นยืนมองออยที่นั่งร้องไห้อยู่ด้วยความเสียใจกับเรื่องราวที่ผ่านมา หลังจากวันนั้น เมื่อหญิงสาวกลับไปจุดชมวิวก่อนอีก เธอไม่เคยพบปิ่นอีกเลย และนั่นคือสิ่งที่เธอต้องยอมรับว่าเธอได้ปลดปล่อยให้เขา ไม่ยึดติดกับรั้วกันฝุ่ๆ ที่จุดชมวิวก่อนอีก เธอกลับมาที่นี้ในหลายๆ ครั้งที่มีเวลาว่าง กลับมานั่งอยู่จุดเดิมที่เธอเคยนั่งพูดคุยกับเขาเหมือนที่ผ่านมา ถึงแม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ ก็ตาม

ข้อสรุปโครงเรื่องขยาย

ก่อนที่จะมาเป็นโครงเรื่องขยายข้างต้นนี้ ได้มีการทำโครงเรื่อง และบทภาพยนตร์อีกเรื่องก่อนหน้า แต่เนื่องจากได้ทำการปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วว่า เรื่องนั้นยังไม่น่าสนใจพอ จึงได้กลับมาคิดทบทวนบทภาพยนตร์อีกครั้ง และได้ทดลองเขียนโครงเรื่องขยายข้างต้นนี้ขึ้นมา โดยคิดในพื้นฐานประเด็นเดิม แต่นำเสนอในบริบทที่ต่างออกไป โดยบทภาพยนตร์ร่างแรกนั้น จะนำเสนอให้เห็นต่อไปในหัวข้อ บทภาพยนตร์(Screenplay) บทภาพยนตร์ร่างแรก

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

บทภาพยนตร์ร่างแรก

Scene1 ภายนอก/สวนลึก/เช้า

ชายหนุ่มและหญิงสาวภายใต้ผ้าปิดปาก ยืนอยู่ท่ามกลางสวนแห่งหนึ่งที่ไม่มีร่องรอยของสิ่งปลูกสร้างอื่นนอกเหนือจากต้นไม้พืชพรรณสีเขียว ทั้งคู่ทะเลาะกันด้วยอารมณ์รุนแรง หญิงสาวทั้งผลึกและทุบตีร่างของชายหนุ่ม แต่ชายหนุ่มกลับไม่มีทีท่าที่จะตอบโต้แต่อย่างใด เขาตัดสินใจใช้แรงกายที่มี จับเธอเอาไว้ให้หยุดนิ่งเท่าที่เขาสามารถทำได้ แล้วดึงเธอเข้ามากอดเอาไว้

Voice Over

ในหลายๆครั้ง ความสัมพันธ์ของคนเราเปลี่ยนไป ไม่ว่าจะเหตุผลใดนั้น มันเริ่มจากจุดเล็กๆ ถึงจุดจบ... จนถึงตอนนี้ ผมเลือกที่จะยังอยู่ในเวลานั้น และขอเก็บพวกเราไว้จนกว่าผมจะหมดแรงไป

Scene2 ภายใน/ห้อง/กลางตึก

Voice Over

แต่ว่า... แม่จ๋า โครตทรมาณ กับคนที่ต้องทนอยู่แบบนี้
นี่เพียงเพราะผม... ยังคงอยากมีเธออยู่ในชีวิตฉันหรือ?
...บ๊อดช...

แทนนอนนิ่งๆอยู่บนเตียงภายในห้อง ที่เปิดเพลงร็อคดังสนั่น ตาที่บวมแดงทำให้ดูออกว่าเขาเพิ่งผ่านการร้องไห้มา นาฬิกาบอกเวลา ตี 4.30 เสียงท็องร็องดังขึ้นแข่งกับเสียงเพลง เขาเริ่มขยับตัว เขาลุกขึ้นหยิบขวดน้ำเปล่าขวดใหญ่ที่วางอยู่ใกล้ที่สุด แต่กลับพบว่า เป็นขวดน้ำเปล่า เขาลองเดินไปหยิบขวดที่วางนอนอยู่กับพื้น 2-3ขวด แต่ละขวดก็เป็นขวดที่ว่างเปล่าเช่นกัน เขาถอนหายใจ และมองไปทางห้องน้ำ เขาเข้าห้องน้ำไป ยืนมองก๊อกน้ำอยู่ซักพักหนึ่ง เขาตัดสินใจเปิดมัน แต่เขายังคงยืนมองและไตร่ตรอง สุดท้ายเขาก็ไม่กล้าที่จะดื่มมัน เขาปิดก๊อก ก่อนที่จะเดินออกจากห้องน้ำ เขาหยุดชะงักด้วยหญิงสาวที่สวมผ้าปิดปาก เธอยืนอยู่หน้าห้องน้ำ เขาจ้องเธอ เธอเปลี่ยนท่าเป็นยืนกอดอกใส่เขา แทนเดินออกจากห้องน้ำ ผ่านหน้าเธอไปด้วยความฉุนเฉียวเล็กๆ เขาคำว่ากุญแจห้องและกระเป๋าตังค์ แล้วเดินสวนเธอออกจากห้องไป

Scene 3 ภายนอก/ร้านค้า/กลางตึก

แทนเดินไปตามทางด้วยท่าทางเลือนลอยอย่างเห็นได้ชัด เขาเดินเข้าร้านค้าร้านหนึ่ง และตรงไปหยุดยืนอยู่หน้าตู้แช่น้ำ เขากำลังจะคว้าหยิบน้ำเปล่ายี่ห้อหนึ่ง แต่มันกลับทำให้ภาพของหญิงสาวคนหนึ่งที่กำลังดื่มกินน้ำยี่ห้อนี้ผุดขึ้นมาในหัว เขาเปลี่ยนไปหยิบยี่ห้ออื่นทันที เขาเลือกหยิบมาเพียงขวดเดียว ระหว่างที่กำลังจะเดินไปจ่ายเงิน มีเพลงรักเพลงหนึ่งที่เขาคุ้นเคยตี ดังขึ้นมาจาก การกดเลือกฟังเพลงของเด็กสาววัยรุ่นที่เป็นผู้เฝ้าร้าน เนื้อหาของเพลงทำให้เขารู้สึกอึดอัดเหลือเกิน นี่เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เขาไม่คิดอยากจะออกไปไหน นอกจากใช้ชีวิตในแบบที่เขากำหนดสิ่งที่เกิดขึ้นได้ เขาตัดสินใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดินกลับไปหยิบน้ำมาอีก3-4ขวด จนเต็มไม้เต็มมือ พร้อมคว้าซองมามาที่ใกล้ตัวที่สุดมาอีก3-4ห่อ เด็กสาววัยรุ่นยังคงฮัมเพลงตามไปพร้อมกับจิ้มเครื่องคิดเลขอย่างสบายใจ ระหว่างทางเดินกลับ หญิงสาวภายใต้ผ้าปิดปากเดินอยู่ข้างๆแทน เธอฮัมเพลงที่เธอได้ยินในร้านค้านั้นตลอดทาง

Scene4 ภายใน/ห้อง/ป้าย

ไม่กี่วันต่อมา เวลา 15.10 แทนตื่นมาด้วยเสียงสั่นของมือถือ เขาเหลือบไปมองมัน หน้าจอปรากฏชื่อ ยิ่ง เป็นสายเรียกเข้า เขามองมันอยู่นานจนมันดับไป เสียงมือถือสั่นดังขึ้นอีกครั้ง แต่เป็นข้อความที่ถูกส่งมา เนื้อหาว่า *มีงเป็นหี้ยไรวะ วันนี้ส่งสเก็ตนะสัส ทำไมไม่มา* เขาอ่านข้อความ แล้ววางมือถือลง แทนนั่งคล้ายกับครุ่นคิดอะไรบางอย่างอยู่บนเตียง เขาใช้มือกวาดเสื้อผ้าที่กองอยู่บนเตียงเพื่อหาอะไรบางอย่าง จนพบโน้ตบุคเครื่องหนึ่งวางไว้อยู่ภายใต้กองเสื้อผ้าเหล่านั้น เขาเปิดมันขึ้นมา และพบว่าแบตเตอรี่หมดไปแล้ว เขาหงุดหงิดเล็กน้อย และพยายามเอ๋อมไปหยิบที่ชาร์ตที่อยู่ไกลจากเตียง เขาชาร์ตแบตเตอรี่โน้ตบุค เมื่อเปิดขึ้นมา สิ่งที่เปิดค้างไว้อยู่ เป็นรูปภาพดวงตาคู่หนึ่งของหญิงสาวคนหนึ่ง

Scene4 ภายนอก/คณะ/เข้า

แทนเหลือบขึ้นมองสิ่งที่อยู่ตรงหน้า คือดวงตาของหญิงสาวภายใต้ผ้าปิดปากที่นั่นมองเขาอยู่ แทนนั่งอยู่ด้านข้างอาจารย์ท่านหนึ่ง ที่โต๊ะหินอ่อน

อาจารย์

นี่คุณหายไปเป็นเดือนแล้วได้สเก็ตเดี่ยวเองหรือแทน

แทน

ครับ

อาจารย์

คุณ ไม่เบื่อบ้างหรือ งานคุณคราวที่แล้วก็เป็นภาพแบบนี้

แทน

ไม่ครับ

อาจารย์

แทน เพื่อนคุณเขาจะเริ่มลงมือทำกันแล้วนะ คุณต้องเร่งมือนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทน
ได้ครับ
อาจารย์

อืม แต่คุณก็สเก็ทออกมาดินะ เลือกใช้สิดี

อาจารย์ยังคงนั่งมองภาพในจอคอมพิวเตอร์ แทนนั่งมองสลับระหว่างภาพในจอคอมและหญิงสาว ภายใต้อาจารย์ปิดปากที่นั่งอยู่ด้านหน้าเขา เขายกคิ้วให้เธอ 1 ที ด้วยสีหน้าภูมิใจในคำชมของอาจารย์

อาจารย์
อืม แต่งานคุณคราวนี้มันดูเศร้าๆนะ
เอาอีกๆ ผมขอคุสเก็ทอีก พยายามอีกนะ

แทนหันมามองอาจารย์หลังจากเขาพูดประโยคนั้นจบ

Scene 4A ภายนอก/คณะ/เช้า

แทนนั่งสูบบุหรี่อยู่บนรถมอเตอร์ไซด์ของเขา สะพายเป้ ที่หลังพร้อมซักรถกลับหอ เขาสังเกตเห็น เพื่อนของเขาที่ชื่อ คุณ เดินถือกระดาษ 2 แผ่นในมือซ้ายและขวา มาทางเขา แทนเห็นเช่นนั้นจึงจะเสียบกุญแจรถและชื้อออกไปเพื่อที่จะหลบหน้าเขา แต่มือแทนสั่นจึงทำให้กุญแจรถร่วงลงพื้น คุณได้ยินเสียงจึงเห็นว่าแทนอยู่ตรงนั้น เขาตะโกนเรียกแทนทันที พร้อมกับเดินตรงเข้ามาหา แทนเห็นเช่นนั้นเขาถอนหายใจ และค่อยๆก้มลงเก็บกุญแจรถด้วยท่าที่ลำบาก

คุณ
ไอแทน ไอเหี้ย!!

แทนก้มลงเก็บกุญแจเสร็จ ก็เงยหน้าขึ้นมาทักทายเพื่อนของเขาตามมารยาท

คุณ
นี่กูเหมือนไม่ได้เจอหน้ามึงมาเป็นเดือนเนี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณมองแทนหัวจรดเท้า

คุณ

ไอเหี้ย โครตผอม มึงติดยาปะเนี่ย เป็นสิ่งไม่ดีๆ

คุณแฉวแทนด้วยอารมณ์ขัน

แทน

เออ กูติดยา มึงเชื่อปะล่ะ

คุณเงียบไปซ้กพัก แล้วมองแทน สีหน้าของแทนดูจริงจังเกินกว่าเขาจะล้อเล่นต่อ

คุณ

กูรู้หน้า กูก็พูดเล่น

เออ เจอมีงก็ดีละ กูต้องทำลิโทะวะ มึงว่ารูปไหนดี

คุณเปลี่ยนเรื่องทันที เขายื่นกระดาษ2ใบให้แทนดู มีภาพต้นไม้ต้นใหญ่ แบบเดียวกันทั้ง2ใบ แต่รายละเอียดต่างกันเพียงเล็กน้อย แทนมองดูแล้วพิจารณา

แทน

อันนี้ทำยากแน่ๆ แต่เส้นแบบนี้สวย กูชอบ ชอบกว่าอันเนี่ย

คุณ

เออ กูก็ชอบ

คุณมองหน้าแทน แล้วส่งสายตาอ่อนหวานแปลกๆ

แทน

มองอะไรของมีง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 5 ภายใน/ห้องเพนท์/เช้า

คุณเดินนำแทนเข้ามาในห้อง แทนเดินตามด้วยความเชื่อน

แทน

มึงให้คนอื่นช่วยไม่ได้หรอวะ

คุณ

กูไม่ได้สนิทกับพวกภาพพิมพ์เลยนอกจากมึง มึงก็รู้

แทนวางกระเป๋าเป้ลงบนโต๊ะ ด้วยสีหน้าที่อ่อนล้า

คุณ

เออ กูก็เหมือนกัน

แทน

เฮ้อๆ หมายความว่าไงวะ

แทนไม่ตอบคุณ เขาเหลือบมองไปเห็น หญิงสาวคนหนึ่งเดินถือกระดาษแผ่นใหญ่มาทางเขาและคุณ แทนแอบมองตามเธอ เธอเดินเอากระดาษแผ่นนั้นไปวางบนชั้นตะแกรง คุณแอบมองท่าทีของแทนที่หลบหน้าเธอ เขาจึงแกล้งเรียกเธอ

คุณ

พี่เตยสวัสดิ์ครับ

แทนตกใจที่เขาเรียกเธอ

เตย

เฮ้ย สวัสดิ์

เธอวางกระดาษบนตะแกรงเสร็จจึงเดินเข้ามาหาแทนและคุณ แทนพยายามทำตัวให้ปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคย
 ใจ ลิโทเสรีจยัง
 คุณ
 เสรีจก็เหี้ยแล้วพี่
 เคย
 ขยับๆหน่อยดิวะ

เคยหันมามองแทนที่นั่งมองเธอและคุณทยอกล้อกัน แทนสบตากับเคย เขาจึงทักเธอ

เคยหัวเราะในท่าที่ของทั้งสอง

ละๆ เถียงกันไปๆ เราไปทำงานต่อละ

คุณ
 คร้าบ

แทนพยักหน้าตอบรับเคย เธอยกมือลาทั้งสอง คุณและแทนมองตามเธอที่เดินจากไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทน
 มิ่งทำห่าไรเนี้ย เรียกว่าพี่เขามาทำไม
 คุณ
 เอ้า กูก็ทักทายไม่ได้หรอวะ

แทนนั่งเงิบๆพร้อมเปิดกระเป๋าเพื่อหยิบโน้ตบุคออกมาทำงาน คุณก้มลงหยิบขวดกาแฟ และถึงสีด้าได้
 โต้ะ พลังพูดกับแทน

แทนหันมามองคุณด้วยความสงสัย

แทน
 มิ่งเอาอะไรมาวัดวะ
 คุณ
 ไม่รู้ กูแค่อยากให้มีมิ่งกลับมาใช้ชีวิตชีวา เหมือนตอนอยู่โรงเรียน ไอ้เหี้ย พูดละก็คิดถึง
 แทน
 กูก็เป็นของกูแบบนี้แหละ สบายใจจะตายห่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณ
เออ จะตายहांจริงๆ

แทนนั่งเปิดโน้ตบุค พลาบเหลือบมองเตยที่ทำงานอยู่हांออกไปอีกห้อง

Scene 6 ภายนอก/คณะ/กลางวัน

แทนออกมาสูบบุหรี่हांนอกห้อง เขานั่งอยู่กับสาวปิดปาก และแก้งย่นบุหรี่ให้เธอใกล้ๆหน้า เธอปิดป้อง ทั้งคู่หยอกล้อกัน

Scene7 ภายใน/ห้องเพ้นท์/หัวค่ำ

แทนนั่งทำสเก็ตในโน้ตบุค จนเริ่มรู้สึกเบื่อหน่าย เขาลุกขึ้นเดิน แล้วเห็นเตยกำลังทำงานอยู่ในห้องहांๆ เขาตัดสินใจเดินเนียนไปหาเธอ

แทน
เหลือเยอะปะพี
เตย
โห เยอะอยู่นะ เหลืออีก4สีอะ นี่เพิ่งสกรีนเสร็จไป2สีเอง
แทน
แล้วทำคนเดียวเนียนะ
เตย

คนเดียวสิ เห็นมีใครอีกอะ ฮะๆๆ

แทน

อ่าว แล้วผู้หญิงผมยาวๆคนนั้นอะพี

เตยหันมามองหน้าแทนตาขวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคย

นี่ก็ยังคงวนคืนไม่เลิกเนอะ

ทั้งคู่ต่างมองหน้ากันแล้วยิ้ม หัวเราะ คยกันสนุกสนาน

Scene8 ภายใน/ห้อง/กลางดึก

แทนกลับมาที่ห้อง เขาเปิดไฟห้องน้ำ แล้วเข้าไป เขาออกมาจากห้องน้ำแล้วตรงไปที่ที่นอน เขาอนลงข้างๆหญิงสาวผ้าปิดปิดปากที่กำลังหลับอยู่ เขาคอยๆหลับตาลง เธอเอื้อมมือมากอดเขา แทนจับมือเธอเอาไว้ แล้วนอนหลับไป

Scene9 ภายใน/ห้องเพนท์/กลางวัน

แทนไปคณะ เขานั่งสังเกตงานที่โต๊ะของคุณ เขานั่งมองหญิงสาวภายใต้ผ้าปิดปากที่นั่งตรงข้ามกับเขา พร้อมกับสังเกตภาพดวงตาคู่หนึ่งที่เหมือนกันกับดวงตาที่เขา กำลังจ้องมอง ระหว่างนั้น เพื่อนของเขา กลุ่มหนึ่งเดินผ่าน เขาทำเป็นนั่งสังเกตงานต่อไปโดยไม่เงยหน้าขึ้นมามอง เพื่อนกลุ่มนั้นเดินผ่านเขาไป เข้าไปทักทายกับคุณที่เดินผ่านมาพอดี แทนเหลือบมองหางตา เห็นว่าทั้งหมดกำลังคุยอะไรบางอย่างกันอยู่ ชักพิกคุณก็เดินมานั่งทำงานใกล้ๆกับแทน แทนยังคงนั่งเงยๆอยู่คนเดียว คุณเหลือบมองแทน

คุณ

พวกมึงเป็นอะไรกันเนี่ย

แทน

มึงหมายถึงอะไร

คุณ

ก็มึงกับพวกไอยิ่งอะ ทำไมไม่เห็นคุยกันเลยอะ

แทน

กูไม่รู้ ก็มันไม่คุยกับกู

คุณ

ไอย้ มึงเล่นแยกตัวออกมาแบบนี้ พวกเพื่อนมึงมันกึ่งงิดอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทน

เออ กูก็กลายเป็นคนบ้าไปแล้วมั้ง แล้วแต่พวกมึงจะคิดเถอะ

คุณ

ไม่มีใครคิดเหยอะไรแบบนี้หรอก มึงอะคิดไปเองหมดเลยรู้ตัวปะวะ

แทน

ถ้ามึงยังไม่เลิกพูดเรื่องนี้ กูจะไม่มาช่วยมึงแล้วนะ

ในขณะที่ทั้งคู่กำลังถกเถียงกัน เเตยก็เดินเข้ามาในห้องและหักท่ายทั้งคู่

เเตย

ทำไมหน้าเครียดๆกันเนี่ย

แทนสบตากับเเตย แล้วก้มหลบไป

คุณ

ที่ช่วยบอกไอแทนที่ มันจะซึมเศร้าตายแล้วเนี่ย

แทน

หยุดพูดเลยมึง

เเตยมองแทนแล้วยิ้มหัวเราะเล็กๆ

เเตย

นี่สงสัยเครียดสเก็ตไม่ผ่านไชปะ จึ้นออกไปถ่ายรูปกับเร้ามัย

แทน

ผมหรือ ที่ไหนอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene11 ภายนอก/ทางขึ้นแมริม/กลางวัน

แทนขี่มอเตอร์ไซค์โดยมีเตยนั่งซ้อนอยู่ด้านหลัง ทั้งคู่ขี่มอเตอร์ไซค์ขึ้นเขามาทางอ.แมริม สองข้างทางเต็มไปด้วยธรรมชาติที่สามารถทำให้ทั้งคู่รู้สึกสบายใจ

Scene12 ภายนอก/แมริม/เย็น

แทนกำลังถ่ายรูปต้นไม้ต้นหนึ่งอยู่ เขาเอ๋ยถามเตย

แทน
พี่เริ่มงานแล้วไม่ใช่หรอ แล้วจะมาถ่ายรูปอีกทำไมอะ
เตย
อ้อ เพื่อนเรามันฝากถ่าย มันอยู่คู่มแม่ที่ป่วยมาหลายอาทิตย์ละ เสกต์มันก็ยังไม่ผ่าน เหมือนแทนอะ
ฮะๆๆ
แทน
โห พุดจี้กลับไปทำต่อละ พี่ถ่ายเอง ละกลับไปเองนะ
เตย
ใจเย็นดิ ฮ่าๆๆ
เอ้อ แทนมีอะไรอยากจะคุยกับเรามั้ย

แทนรู้สึกประหลาดใจกับคำพูดของเตยเล็กน้อย

เตย

เราเห็นแทนชอบอยู่คนเดียว ทำไมอะ แล้วพวกไอยิ่งอะ

แทน

อะๆ เหมือนช่วงหนึ่ง ผมไม่มาเรียนมั้ง ไม่เข้าคณะเลย นอนอยู่แต่ที่หอ พอกลับมาอีกที่มันเลยรู้สึก
แปลกๆ รู้สึกว่าสายตาเพื่อนๆมันเปลี่ยนไปหมด พวกมันคงเกลียดผมแล้วมั้ง

เตย

ทำไมถึงคิดงั้นล่ะ เราว่าทุกคนก็เหมือนเดิมแหละ แทนก็ด้วย ยังเหมือนเมื่อก่อนอยู่เลย

แทนหันมามองเตยด้วยความสงสัย

เตย

อย่าคิดว่าตัวเองแปลกแยกดี ลองทำอะไรเหมือนที่เคยทำดู อาจจะเรียกอะไรหลายๆอย่างคืนมาได้นะ

แทนยังคงมองเตย เตยหันมามองแทนแล้วยกคิ้วให้พร้อมรอยยิ้ม แทนหลบตาเธอ

Scene13 ภายนอก/คณะ/คำ

แทนกลับมายังคณะ พร้อมเตย เขาเดินผ่านผู้หญิงคนหนึ่งที่กำลังเก็บของอยู่ในห้อง ซึ่งเธอมีลักษณะ
ด้านหลังคล้ายคลึงกับสาวปิดปาก เขาแอบเหลือบมองบ่อยครั้ง

Voice Over แทน

นี่ แกคิดว่าไง

Scene14 ภายนอก/สวนลี้ก/เข้า

สาวผ้าปิดปากหันมาหาแทนตามเสียงเรียก เธอเดินมานั่งข้างๆเขา

แทน

แกคิดว่าไง ถ้าเราจะปล่อยแกไป

สาวผ้าปิดปากยังคงตั้งใจฟังเขาอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทน

เราไม่รู้ว่าใช้เวลาี่เปล่าที่มันทำให้เราตัดสินใจแบบนี้อะ แต่ตอนนี้ถ้าแจะไป มันก็ได้นะ
ไม่ใช่เราจะลืมแจะนะ แต่เราจะลองอยู่ด้วยตัวเราเองดู

แทนนั่งมอหน้าเธอ เขาหลับตาลง แล้วเริ่มใช้สีช็อคสีฟ้า วาดบางอย่างลงบนกระดาษ เมื่อเขาลืมตา
ขึ้นมา เธอก็หายไปแล้ว

Scene15 ภายใน/ห้อง/กลางคืน

เป็นเวลาตีมากแล้ว แทนนอนลืมตาอยู่ในห้องเพียงลำพัง โดยมีเพลงแจ๊สเปิดคลอเบาๆอยู่ เขาลุกขึ้น
นั่งแล้วมองไปรอบๆห้อง

เขาหยิบขนมปังก้อนใหญ่ขึ้นมาล้างกิน

Voice Over

อืม... ก็นะ...

Voice Over

อืม... ในน้ำมันเจี๊ยบจริงๆ

เขาหยิบน้ำเปล่ายี่ห้อมี่เขาเคยหลีกเลี้ยงขึ้นมาดื่ม

Voice Over

เดี๋ยวก็คงชินเองมั้ง

แทนทยอยเก็บเสื้อผ้า ขยะที่กองอยู่บนเตียง และตามพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene16 ภายนอก/คณะ/กลางวัน

แทนเดินทางมาที่คณะ เขาเดินผ่านห้องที่เตยทำงานอยู่ โดยมีเพื่อนชายของเตยคนหนึ่งนั่งอยู่ข้างๆ ทั้งคู่ดูสนิทสนมและใกล้ชิดกัน

Scene16A ภายใน/ห้องลิโท/กลางวัน

แทนช่วยคุณทำลิโทอยู่ เขาใช้ฟองน้ำที่ชุ่มน้ำคอยดูแลให้แทนพิมพ์เปียกอยู่ตลอดเวลา ระหว่างที่เขาเหม่อมองแป้นพิมพ์ ภาพของหญิงสาวคนหนึ่งที่ทำท่าทางเช่นเดียวกับสิ่งที่เขาทำอยู่ก็ปรากฏขึ้นมาในหัว

คุณ
ดูอย่างนี้มึงเอาทั้งถังมาราดเถอะ
แทนถูกดึงออกมาจากภาพนั้นด้วยเสียงของคุณ

แทน
โทษๆ
แทนมองไปรอบๆห้อง เพื่อมองหาหญิงสาวที่สวมผ้าปิดปาก

Scene 17 ภายนอก/คณะ/เช้า

วันต่อมา แทนนั่งสูบบุหรี่อยู่ลำพังตรงที่ที่เขาเคยนั่งกับสาวปิดปาก ตอนนี้เขาโกนหนวดโกนเคราจนใบหน้าเกลี้ยงเกลา ยิ่งเดินผ่านเขาไป แล้วหันกลับมามองเขาอีกครั้ง

ยิ่ง

เห้ย ไอเหี้ย กูเกือบจាំมึงไม่ได้ โกงซะเกลี้ยงเลยนะมึง

แทน

กูหล่ออะดิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยิ่ง
 โครตเกย แล้วสเก้ตมึงผ่านย้งวะ
 แทน
 ผ่านแล้ว กว่าจะผ่าน อาจารย์ให้กูเติมแล้วเติมอีก
 ยิ่ง
 งานคุณภาพซัวร์ นี่กูเหลือสี่สุดท้ายละ เสร็จแล้วเดี๋ยวไปช่วย

ทั้งคูนั่งสูบบุหรี่ไปคุยกันไป

Scene17 ภายใน/ห้องเพนท์/กลางวัน

แทนนั่งคุยกับคุณ พร้อมกับดูผลงานที่เขาช่วยคุณทำ

คุณ
 นี่ถ้ากูทำคนเดียว กว่าจะ
 แทน
 ดูดีๆ แผ่นนี้ใช้ได้นะกว่า
 คุณ
 เออ ชัดสุดละ ชอบใจมึงจริงๆ จากใจ
 เเทอ กูนี้ ภูมิใจที่มีเพื่อนอย่างมึงอะ รักวะ
 แทน
 สีส ขนลุก

แทนมองผลงานของคุณแล้วยิ้ม เขามองไปยังเตยที่นั่งทำงานอยู่ข้างๆกับเพื่อนชายของเธอ เเตยหันมองเขาเช่นกัน เธอยิ้มให้แล้วยกคิ้วเช่นที่เธอชอบทำ แทนแหวเธอกับชายคนนั้นด้วยท่าทางกวนประสาท เเตยมองค้อนพร้อมกับยกนิ้วกลางให้แทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 18 ภายใน/ห้องพิมพ์/เข้า

แทนเตรียมของที่ทำงานของตัวเองลำพัง โดยระหว่างนั้น กลุ่มเพื่อนกลุ่มหนึ่งที่เพิ่งทำงานเสร็จโดยลากยาวและไม่ได้นอนมาตั้งแต่เมื่อวาน เพื่อนๆกำลังเตรียมตัวกลับกัน เขาไม่กล้ามองไปยังกลุ่มนั้น เพื่อนกลุ่มนั้นทยอยเดินออกจากห้องไปโดยไม่ได้ทักทายแทนเลย เมื่อเหลือเขาคนเดียวในห้องเขาถอนหายใจ1ที

Scene 18A ภายใน/ห้องพิมพ์/สาย

ระหว่างที่แทนกำลังล้างบล็อกลำพัง ยิ่งก็เดินเข้าห้องมา เขาตรงไปที่ตะแกรงพักงาน แล้วเปิดดูงานของตัวเอง เมื่อดูเสร็จ เขาก็เดินมาหาแทนที่กำลังล้างบล็อกอยู่

แทน
เป็นใจอะ
ยิ่ง

ก็อยากจะเต็มสี่ดำอีกนิดหนึ่งวะ แต่ขี้เกียจละ ส่งแม่เง้งแหละ

แทนหัวเราะในคอเล็กๆ แล้วยื่นฟองน้ำให้ยิ่ง

แทน
อะ ตามที่มึงบอก

ยิ่ง
จัดไป

ยิ่งรับฟองน้ำจากแทนมาแล้วเริ่มช่วยแทนล้างบล็อก

Scene19 ภายใน/ห้องพิมพ์/ตึก

แทนยกกระดาษแผ่นใหญ่ที่เขาเพิ่งสกรีนเสร็จ ไปตากที่ตะแกรง เขายืนมองมันซักพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยิ่ง
 มิ่ง ฎุไปก่อนนะ รีบ
 แทน
 เออ ไปก่อนเลย ชอบใจมากมิ่ง

ยิ่งออกไปจากห้อง แทนได้ยินเสียงเขาทักทายใครบางคนด้านนอกห้อง ระหว่างที่เขากำลังยืนมองผลงานที่เพิ่งทำเสร็จ ก็มีคนเปิดประตูสวนกับคุณเข้ามา แทนเงยหน้าขึ้นไปมอง แล้วผมว่าเป็นผู้หญิง ภายใต้อ้าปิดปากคนที่คุ้นเคย เขาตกใจและไม่พูดอะไร เขาปิดตะแกรงลง เธอก็มองหน้าเขาสลับกับสอดสายสายตาไปทั่วห้อง

แทนพูดเสร็จแล้วชี้ไปที่โต๊ะของเขา ปิ่นเดินเข้ามาหยิบไป

ปิ่น
 ชอบใจมาก เดี่ยวเอามาคืนนะ
 แทน
 เออเลยๆ

แทนยังคงยืนอยู่ที่ตะแกรง ปิ่นหันมามองเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิ่น

เสร็จแล้วหรือ

แทน

เสร็จแล้ว

ปิ่น

อยากเห็น ดูได้ปะ

แทน

จะดูจริงหรือ

ปิ่น

ได้ปะล่ะ

แทนยกตะแกรงขึ้น ให้ปิ่นดู เธอเดินมาดูงานของเขา แล้วยิ้ม แทนมองภาพนั้นเช่นกัน

ปิ่น

นี่ใช้รูปนั้นจริงดิ

แทน

จำได้ด้วยหรือ

ปิ่น

อะๆ บอกแล้วตาเราสีฟ้า แล้วเหมือนฝรั่งจริงด้วย เห็นปะ

แทนยิ้มตามเธอ เขาค่อยๆ ปิดตะแกรงลง ทั้งคู่ต่างเงิบ

ปิ่น

สวยดี เดี่ยวเราไปละ ทำงานต่อ

แทนพยักหน้าตอบอย่างเดียว ปิ่นยกมือบอกลาแทน แล้วเดินไปที่ประตู ก่อนเธอจะเดินออกไป แทน
ทักเธอขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทน
นี่ เป็นหวัดหรือ
ปิ่น
อ้อเปล่า ล้างบลี้ออกอยู่ แหม่งแสบจุมูกมากอะ

เธอพูดเสร็จแล้วก็ดึงผ้าปิดปากออก แทนมองหน้าเธออยู่พักหนึ่ง แล้วผลอยยิ้มออกมาไม่รู้ตัว

ปิ่นพูดแล้วยิ้มกว้างให้แทน

แทนตอบรับเธอด้วยรอยยิ้มเล็กๆก่อนเธอจะเดินออกจากห้อง เขามองตามเธอจนเธอพ้นจากสายตาไป

-จบ-

ข้อสรุปบทภาพยนตร์ร่างแรก

บทภาพยนตร์ร่างแรกนั้น มีเนื้อหาที่ราบเรียบ ด้วยเนื้อหาที่ดำเนินด้วยความธรรมดาของชีวิตคนๆหนึ่ง บวกกับความเพ้อฝันที่สมัยนี้ผู้ชมอาจจะไม่ได้ให้ความสนใจกันแล้ว และประกอบไปด้วยจำนวนมาก นั้นทำให้ภาพยนตร์สั้นที่จะทำออกมา มีความยืดเยื้อและไม่น่าสนใจพอ จึงได้ค้นคว้าข้อมูลและคิดบทภาพยนตร์ตามโครงเรื่องขยายข้างต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ “ใครบางคนที่ยากไป” (Final Screenplay)

Scene 1 ภายนอก/บนเขา/ป่า

ขณะที่ปั่นวนเวียนอยู่ ณ ที่ๆเขาตาย เขากำลังทำท่าล้อเลียนความรักของคู่รักคู่หนึ่ง ด้วยเขาแลบลิ้น ปลิ้นตา ทำท่าทางที่ไม่น่าดูนักใส่พวกเขาต่อหน้าด้วยความมั่นใจว่าไม่มีใครเห็นในสิ่งที่เขาทำแน่นอน แต่กลับมีหญิงสาวคนหนึ่งเห็นการกระทำของเขา เธอทักเขา

รู้ง
นายนี่ เป็นผีที่เหี้ยเนอะ

ปั่นล้มกับเสียงทักนั้น เขาหันไปตามแหล่งเสียง แล้วเจอกับหญิงสาวคนหนึ่งเหลือบมองเขาอยู่ ปั่นหยุดการกระทำทั้งหมดเขายังหันไปทางอื่นเหมือนว่าเขาไม่คิดว่าเป็นตัวเอง หญิงสาวหันตัวกลับออกเตรียมจะกลับ

ปั่น
นี่เธอเห็นเราหรือ

หญิงสาวไม่ได้ตอบ ปั่นยังสงสัย

ปั่น
เฮ้อๆ ...

หญิงสาวแค่นั้นไปมองหน้าปั่น ไม่นานเธอก็ถูกเพื่อนของเธอเรียก ปั่นยังคงลังเลใจ

เพื่อน
เหี้ยมึง กลับยัง!?

หญิงสาวพยักหน้าตอบรับ และกำลังจะเดินจากปั่นไป ปั่นตัดสินใจเรียกเธอเอาไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๋น

เดี๋ยวเธอ! ถ้าเธอได้ยินจริง

หญิงสาวหยุดรอให้ป๋นพูดอะไรต่อไป

ป๋น

เธอจะมาที่นี่อีกมั๊ยอะ

ป๋น

ตั้งแต่ตายมา 4 ปี... เธอเป็นคนแรกที่ได้ยินเรา

หญิงสาวทำท่าทียกโทรศัพท์ขึ้นมา เหมือนพูดตอบกับใครซักคนไปด้วยความลังเลใจ แต่โทรศัพท์นั้น
อันที่จริงไร้ปลายทาง

รุ่ง

อืม อาทิตย์หน้ามั้ง ถ้าว่างนะ

เธอทำท่าวางสายโทรศัพท์ แล้วเดินไปหาเพื่อนของเธอ

เพื่อน

ใครโทรมาวะ

รุ่ง

โทรผิดมั้ง

เพื่อน

ก็ว่า คุยเร็วเชียว

หญิงสาวขยับมอเตอร์ไซค์กลับไปกับเพื่อนของเธอ ป๋นยังคงยืนครุ่นคิดกับสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene3 ภายนอก/บนเขา/เย็น

ในวันต่อมา ปันยังคงวนเวียนอยู่ที่เดิม เขานั่งๆนอนๆด้วยความเบื่อ รอให้หญิงสาวคนนั้นมาที่นี่อีกครั้ง อาทิตย์หนึ่งผ่านไป เขาวนเวียนอยู่ที่แห่งเดิม เพิ่มเติมคือกำลังรออะไรบางอย่าง เป็นเวลาใกล้พระอาทิตย์ตก ปันนั่งรอหญิงสาวคนนั้น โดยเริ่มไรรู้ว่าแว้วผู้คน ไม่นานนัก มีเสียงมอเตอร์ไซค์ขับมาจอดบริเวณนั้น ปันหันไปมองตาเสียงนั้นด้วยความหวัง แต่กลับเป็นคู่รักคู่หนึ่งจอดรถและหยอกล้อ พูดคุยถ่ายรูปกัน เขาจึงมองทั้งคู่ด้วยความเบื่อหน่าย และกลับมานั่งเช่นเดิม ไม่นานนัก

รู้ตัวอีกที หญิงคนนั้นก็มายืนอยู่ข้างหลัง ปันหันไปมองเธอ แล้วเปลื่อยิ้มด้วยความดีใจออกมา

พูดจบเธอก็ค่อยๆเดินมาด้านข้างปัน ปันได้ยินคำถาปนนี้ เขาซ่าเล็กน้อย

ปัน
จริงๆก็ไม่รู้จะไปไหนมากกว่า
อืม
ปัน
อะไรทำนองนั้น

หญิงสาวค่อยๆนั่งลงข้างๆปัน

รู้
แล้วทำไมไม่ยอมไปผูกไปเกิดซะละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๋น
เรา...ฆ่าตัวตายนะ

ป๋นตอบแบบไม่เต็มปาก หญิงสาวได้ยินแล้วประหลาดใจเล็กน้อย และรู้สึกผิดเหมือนตนไปถามเข้ากับเรื่องสะเทือนใจของเขา ป๋นจึงชวนเธอคุยต่อ

ป๋น
นี่เธอ เห็นวิญญาณเป็นปกติใช่ปะ
รู้จ
ก็ ไม่ได้เห็นหมตหรือก เป็นแค่กรณีไป
ป๋น
แล้วเห็นได้ไงอะ
รู้จ
ก็ คุยๆ เล่นๆ กับผีแบบนี้ตั้งแต่เด็กละ จนเพื่อนกลัว ไม่มีใครกล้าคบ
ป๋น
อ้อ
รู้จ
โตมาเรื่อยๆ ก็ชิน เริ่มวางตัวถูกละ แม่เราช่วยสอนอะไรเยอะแยะ
แล้วเรื่องที่อยู่อยากให้ช่วยคือเรื่องอะไร ถ้าใหญ่มากเราก็ทำไม่ได้หรอกนะ บอกไว้ก่อน
ป๋น
เปล่า มันไม่ได้ใหญ่เลย แค่เราอยากได้ของสิ่งหนึ่งกลับมา แล้วฝากให้เธอเอาให้คนอื่นๆ หนึ่ง
รู้จ
อืมม..ดูไม่น่ายากมั้ง คงได้
ป๋น
จริงอ้อ เธอใจดีวะ แต่เราก็ไม่มีอะไรจะให้นะ
รู้จ
เออรู้น่า
ป๋น
เชี่ย ใจดีแบบนางเอกเลยอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุ้ง
 พุดมาก เดียวไม่ทำนะ
 ปั้น

โหย แค่อยากจะขอบคุณ

รุ้ง
 งั้นแผนไว้ว่ากันพຽງนี้อีกที นี่ตึกแล้ว
 เดียวเราคงต้องกลับ

ปั้น

อ้าว สรุปลีกกลัวผีเทร่อ

รุ้ง
 กลัวพวกคนที่มีชีวิตอยู่มากกว่า...ไว้เจอกัน

รุ้งเดินจากไป เขาทำได้แต่ยืนอยู่ที่เดิม ปั้นเงยหน้าขึ้นมองดวงจันทร์

Scene 4 ภายนอก/บนเขา/บ้าย

ปั้นและรุ้งยืนมองท้องฟ้าด้วยกัน

รุ้ง
 นี่ให้มายืนมองอะไรวะเนี่ย

ปั้น
 มองฟ้าไง

รุ้ง
 มองทำไมอะ

ปั้น

ไม่รู้อะ

รุ้ง

ฉันทิวะ ลงไปตัวเมืองด้วยกันปะ

ปิ่น
 ให้ไปเห็นเฉยๆ โดยที่เรากินอะไรไม่ได้อะนะ
 รุ่ง
 เออ เดี่ยวซื้อรูปมาปักให้

รุ่งนั่งอยู่บนมอเตอร์ไซด์ของเธอจัดแจงใส่หมวกกันน็อค โดยมีปิ่นยืนดูอยู่ไม่ไกลไม่ไกลหลังรั้วกัน

รุ่ง
 เอาไง จะไปมัยเนี่ย

ปิ่นล้ม แต่ในที่สุด เขาก็ขึ้นซ้อนรุ่ง ทั้งคู่ขี่มอเตอร์ไซด์ลงเขากัน ปิ่นมองสองข้างทางท่าทำสูดอากาศ
 ที่เขาไม่จำเป็นต้องใช้มันอีก

Scene 5 ภายนอก/บ้าน/เย็น

ปิ่นและรุ่งยืนอยู่ที่รั้วหน้าบ้านหลังหนึ่ง

ปิ่น
 เห็นรถสีแดงคันนั้นมะ
 รุ่ง
 อ่าฮะ
 ปิ่น
 ของที่จะเอามันอยู่ในนั้นอะ ถ้ายังอยู่นะ
 รุ่ง
 เอ้า แล้วจะเข้าไปยังงีอะ

รุ่งพูดไม่ทันขาดคำ ปิ่นก็เข้าไปอยู่ภายในรั้วนั้นเรียบบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รู้
นี่ แล้วเราละ!

ปิ่นทำท่าขี้นิ้วมาที่รู้ ทำปากบอกให้รู้ปิ่นเอา รู้ถอนหายใจเลื้อบตามองบน เมื่อรู้ปิ่นเข้ามาสำเร็จ
ปิ่นกวีก็มือเรียกให้เธอมาที่กระจกรถฝั่งคนขับ

ปิ่น
เนี่ยอยู่ใต้ผ้า ตรงเนี่ย
รู้
นี่รถใครเนี่ย
ปิ่น
รถพ่อเรา พ่อพ่อตายก็เป็นของเรา ตอนนี่เราตาย ก็ของเป็นของเมียพ่อ
รู้
เมียพ่อ ก็แม่ปะ
ปิ่น
ไม่ใช่แม่เรา
รู้
แล้วจะเอาของยังไงอะ
ปิ่น
เอ้า ก็เปิดประตูเข้าไปหยิบสิ เอ้อ
รู้
นี่ ขอบุญแจด้วยเถอะ

ขณะพูดรู้ก็ลองเปิดประตู ปรากฏว่าประตูไม่ได้ล็อกไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รู้จ
ห๊ะ?!

รู้จเปลอร้องอุทานออกมาด้วยความคาดไม่ถึง เธอหยิบผ้าที่ถูกยัดไว้ในซอกตรงประตูข้างคนขับ

รู้จ
อันนี้หรือ

ปิ่น
กำแน่นๆนะ ระวังหล่น

รู้จสงสัยว่าอะไรอยู่ในผ้า เธอคลี่ผ้าออก แล้วเจอแหวนเงินวงหนึ่งอยู่ภายใต้ผ้าเก่าๆผืนนั้น เธอเงยหน้ามองปิ่นด้วยความสงสัย แต่ปิ่นกลับออกไปอยู่นอกครัวบ้านแล้ว รู้จถอนหายใจเอือกหนึ่งแรงๆ หลังจากเธอปิ่นรั้วออกมาสำเร็จ เธอก็ยื่นผ้าั้นให้ปิ่น

รู้จ
อะ
ปิ่น
เก็บไว้ให้หน่อย
รู้จ
อย่าลืมละกัน

ทั้งคู่เดินไปพร้อมๆกัน

ปิ่น
ไหนบอกว่าหิว
รู้จ

ก็หิวดิ ท้องร้องตลอดอะ ได้ยินใช่มะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป๋น
หึหึๆ จะไปกินไรอะ

Scene6 ภายนอก/ตลาด/ค้า

ป๋นกับรุ่งเดินด้วยกันอยู่ที่ตลาดแห่งหนึ่งในเชียงใหม่ พวกเขาเดินหาอะไรกินกันด้วยความสนุกสนาน และนั่งพักกันในซอยหนึ่ง รุ่งหยิบรูปที่ซื้อไว้มาให้ จุดธูปให้ป๋น

รุ่ง
อืมมจกเลย
ป๋น
กินซะขนาดนั้น
ป๋น
ขอดูแหวนอันนั้นหน่อยสิ
รุ่ง
อ้อ ได้ๆ
รุ่งหยิบแหวนให้ป๋น ป๋นไม่สามารถทำอะไรได้ นอกจากนั่งดู
รุ่ง
แกว่าฝีกกับคนมันจะรักกันไม่ได้จริงๆอ่อวะ
ป๋น
ทำไมพูดเรื่องนี้ล่ะ
รุ่ง

ไม่ ก็แค่เห็นแกยังอยากคืนดีกับแฟนเก่า

ป๋น

อืม

ทั้งคู่นั่งอยู่ในความเงียบกันซັกพักหนึ่ง ก็มีชายคนหนึ่งเดินเข้ามาทักทายรุ่ง

ชาย

อ้าว เธอ...

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุ่ง

อ้าว นาย

ชาย

มานั่งอะไรคนเดียวตรงนี้

รุ่ง

อ้อ เราแค่มาหาที่กินเฉยๆนะ แล้วนายมาทำอะไรคนเดียวตรงนี้

ชาย

เรากะมาหาที่สูบบุหรี่

รุ่ง

อ้อ

ชาย

เอ้อ อาทิตย์หน้ามีหนังเข้า เราอยากจะชวนเธอไปดูอีกรอบ เธอว่างไหม

รุ่ง

อ้อ

รุ่งพยายามมองไปที่ปิ่น แต่ก็ทำท่าที่เหมือนไม่มีปิ่นตรงนั้น ปิ่นแค่ม

ชาย

วันก่อนที่เธอบอกเราเรื่องงาน นี่สรุปเธอโอเคไหม

รุ่ง

ก็โอเคนะ แต่เหนื่อยอยู่อะ

ปิ่นหายไปจากจุดนั้น เหลือไว้แต่เพียงชายคนดังกล่าว และรุ่ง

Scene7 ภายนอก/บนเขา/เช้า

ในวันต่อมา รุ่งกลับมาหาปิ่นบนเขา

รุ่ง

หายไปเฉยเลยนะเมื่อวานอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิ่น
 อ้อ มาทำธุระนิดหน่อย
 รุ่ง
 งานยุ่งนะนายเนี่ย แล้งงานนี่ละ

รุ่งหยิบของที่ได้ไปเอามาเมื่อวานให้ปิ่น

รุ่ง
 หลังนี้หรือ

ปิ่นพยักหน้าตอบรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รู้จัก
ขอโทษนะค่ะ! มีใครอยู่มั๊ยคะ

ซึกพัก ก็มีคนออกมาจากบ้าน รู้ังและเธอยืนคุยกันผ่านประตูรั้ว

ออย
เอ่อ มหาไครคะ

รู้จักบ้างอึ้งๆ ไม่รู้จะพูดอะไรต่อ เธอหันไปมองบ้าน แต่บ้านกลับไม่อยู่แล้ว

รู้จัก
เอ่อ คือ
รู้จัก บ้าง มั๊ยคะ

ทันใดนั้น สีหน้าของเธอก็เปลี่ยนไปทันที

คือ เค้ามื้ออะไรฝากมาให้คุณ

รู้จักกำลังจะหยิบห่อแหวนออกจากกระเป๋า

ออย
คุณเป็นใครคะ
รู้จัก
เป็นเพื่อนบ้านค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิ่น

ช่วยบอกเธอหน่อย ว่า เราคิดถึงออยนะ

แล้วปิ่นก็กลับมา เขายืนข้างๆ รุ่ง

รุ่ง

เอ่อ เค้า ฝากบอกว่า เราคิดถึงออยนะ

ออย

นี่คุณ...

ปิ่น

จริงๆแล้ว วันนั้นอะ จำได้มั๊ย

รุ่งอ้อๆอิงจะตามที่ปิ่นอยากจะบอกกับออย

รุ่ง

จริงๆแล้ว วันนั้น จำได้มั๊ย

ปิ่น

วันเกิดเราไง ที่เราไปหาออยที่หอดตอนเช้า แล้ว...

ออย

คุณพูดอะไรเนี่ย

ออยตกใจในสิ่งที่รุ่งพูดออกมา

ปิ่น

เราแค่อยากจะให้อะไรบางอย่างกับออย

รุ่ง

เราแค่อยากจะให้อะไรบางอย่างกับออย

รุ่งหยิบของสิ่งนั้นออกมาจากกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออย
 คุณหมายถึงอะไรคะ
 รุ่ง
 คือ แฟนของคุณ เขาให้ฉันมาหา และเอาอันนี้ให้

รุ่งเริ่มมีความโกรธในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ออยเป็นไง ยังคบกับบ๊นพอยู่มั้ย
 พุดสี
 บ๊นพุดขึ้นมา และขอให้รุ่งพุดในสิ่งที่เขาบอก
 รุ่ง
 ออยเป็นไง ยังคบกับบ๊นพอยู่มั้ย
 บ๊น
 เราขอโทษนะ ที่เราเข้มแข็งไม่พอ
 ออยน่าจะรู้ว่าเรามันอยู่คนเดียวไม่ได้หรอก
 หลังจากวันนั้น เราทรมานมากเลยนะ ออยรู้มั้ย

บ๊นพุดระบายในสิ่งที่เขาอยากพุดมาตลอดโดยให้รุ่งคอยบอกกับแฟนเก่าของเขา แต่ในที่สุด รุ่งก็ทนรับความรู้สึกของบ๊นและออยไม่ไหว เธอหันมาพุดกับบ๊น

รุ่ง
 พอหะ ให้เราพุดไปแล้วได้อะไรวะ
 ออย
 นี่คุณเลิกหลอกอะไรแบบนี้เถอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รุ่ง
 ออยไข่ม้อย แพนของคุณนะ อยู่ตรงนี้ เขาฝากให้เรา
 เอาสิ่งนี้มาให้คุณ แค่นี้แหละค่ะ

รุ่งยื่นห่อผ้าที่มีแหวนให้กับออย แล้วเดินจากไป ออยเปิดห่อผ้าดู เธอพบกับแหวนวงหนึ่ง นั่นทำให้เธอ
 น้ำตาไหลออกมา ปันมองดูออยอยู่ข้างๆ

รุ่งเดินมาที่ที่มอเตอร์ไซค์จอดไว้ เธอมองรอบๆข้าง พยายามสงบอารมณ์ที่มีอยู่ในใจ ไม่นาน ปันก็มา

Scene 9 ภายนอก/บนเขา/เย็น

ปันและรุ่งกลับขึ้นมาบนเขาในตอนเย็น ปันเดินไปอยู่ในจุดที่เขาชอบยืนในทุกๆวัน รุ่งเดินตามปัน ปัน
 หันมาพูดกับเธอ

ปัน
 เราชอบใจเธอมากนะ

รุ่ง
 ไม่เป็นไร

ปันยิ้มและหันกลับไปมองวิวที่อยู่เบื้องหน้า

รุ่ง
 มีอะไรให้ช่วยอีกมั้ยอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิ่น

ไม่มีแล้วละ

รุ้ง

อ้อม

ปิ่น

ดีใจนะ ที่เราได้เจอเธอ

รุ้ง

ตกลงะ เรายังไม่รู้จักชื่อกันเลย

ปิ่น

เธอชื่อไรอะ

รุ้งกำลังจะบอกชื่อของเธอ แต่เธอกลับชะงัก และไม่พูด

รุ้ง

ไม่ต้องรู้จะดีกว่าปะ

ปิ่น

ทำไมอะ

รุ้ง

ก็ เธอตายไปแล้วไม่ใช่หรอ เราเป็นคนที่ใช้ชีวิตอยู่
รู้จักกับเธอ แล้วเธอไม่อยู่ เวลานั้นถึงมันคงจะ รู้สึกแปลกๆปะ

ปิ่น

กลัวคิดถึงหรอ

รุ้ง

พูดมากอีกละ

ฟ้าเริ่มมีดล

รุ้ง

เราต้องไปละนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปิ่น
 อ้อ ขอขอบคุณเธอจริงๆนะ
 อ้อ
 อ้อ

รู้จักมองปิ่นอยู่ซักพักหนึ่ง ก่อนตัดสินใจเดินไป ไม่นานเธอก็หยุดคิดอะไรบางอย่าง แล้วหันกลับไปหา
 ปิ่น แต่กลับพบว่า เขาไม่อยู่แล้ว รู้รู้สึกได้ถึงความว่างเปล่าอะไรบางอย่าง หลังจากนั้น ที่ตรงนี้
 หลังจากวันนั้น รู้จักจะกลับมาที่นี่ นานๆครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

การเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

ในขั้นตอนนี้จะต้องมีการเตรียมตัวก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของนักแสดง สถานที่ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก อุปกรณ์การถ่ายทำ เครื่องแต่งกาย และตารางการถ่ายทำ

การคัดเลือกนักแสดง (Casting)

ในการคัดเลือกนักแสดงนั้น ขั้นแรกคือดูจากภายนอกว่าตรงตามบุคลิกของตัวละครหรือไม่ และเนื่องจากข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายทำในจังหวัดเชียงใหม่ จึงเลือกหานักแสดงที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ถ่ายทำ เพื่อสะดวกในการติดต่อและเดินทางของนักแสดง หลังจากสามารถค้นหาบุคคลที่บุคลิกรูปร่างหน้าตาที่เข้ากับบทได้แล้วนั้น จึงเดินทางไปทำการทดสอบหน้ากล้อง และพูดคุยกันเพื่อให้นักแสดงที่เลือกมานั้นเข้าใจในตัวละครภายในเรื่อง

บทปั้น ชายหนุ่มที่ฆ่าตัวตาย

ลักษณะทางกายภาพ (Physical aspect) ชายหนุ่มอายุ 20-25ปี แต่ยังคงมีความเป็นเด็กอยู่ หน้าตาสะอาดสะอ้าน รูปร่างสันทัด แสดงออกได้หลายอารมณ์

ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological aspect) เป็นชายหนุ่มที่ผิดหวังจากความสัมพันธ์ในของพ่อและแม่ที่เลิกรากันไป เขาจึงไม่คิดจะผูกมัดกับสังคมรอบข้าง จนกระทั่งเขามีความรักกับหญิงสาวคนหนึ่ง เขาได้เปิดใจและตกหลุมรักเธอ แต่จนแล้วจนรอดความรักก็ไม่สมหวัง เขาต้องเลิกรากับเธอ เขาจึงรู้สึกโดดเดี่ยว และไม่คิดว่าการมีชีวิตต่อไปนั้นสำคัญ เขาจึงจบชีวิตตัวเอง และยังยึดติดกับความเศร้านั้นอยู่ลึกๆในใจ

ลักษณะสถานภาพทางสังคม (Social aspect) ก่อนเสียชีวิต เป็นนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ปี3 ไม่สูงส่งกับสังคม สนุกกับแฟนสาวของเขาเพียงคนเดียว พ่อและแม่เลิกรากันไป ปัจจุบันพ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียชีวิต เขาจึงออกมาอาศัยอยู่ที่หอพักกับแฟนสาว หลังจากเลิกอยู่กับแฟนสาว เขาก็กลายเป็นคนที่เก็บตัว และตัดสินใจฆ่าตัวตายในที่สุด

ภาพที่ 5 ภาพถ่าย Casting จูน รัชบพั่น

ภาพที่ 6 ภาพถ่าย Casting บুম รัชบพั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบหน้ากล้อง บทปั้น

จากการทดสอบหน้ากล้องทั้งสองคน จูน จะมีบุคลิกที่กระตือรือร้น มีความหัวแบบวัยรุ่นสูง สามารถแสดงอารมณ์ได้หลากหลาย ทั้งดีใจ เสียใจ เศร้า โกรธ เข้าใจบทได้ไวและปรับเปลี่ยนตัวเองได้ตามบทที่ให้

ส่วน บুম จะมีบุคลิกที่นิ่ง พุดน้อย แต่สามารถเข้าใจบทได้ดี มีความน่ารักในตัวเหมือนเด็ก ยังไม่สามารถปรับอารมณ์ตามบทได้มากนัก ประกอบด้วยบุมจัดฟัน จึงทำให้ข้าพเจ้าตัดสินใจเลือกจูนมารับบทปั้น

ภาพที่ 7 ภาพจากวิดีโอ Casting จูน รับบท ปั้น

บทร้อง หญิงสาวผู้ให้ความช่วยเหลือ

ลักษณะทางกายภาพ (Physical aspect) หญิงสาววัย 20-25 ปี บุคลิกภาพมีความสุขุม เป็นผู้ใหญ่ ทะมัดทะแมง ผอมยาว หน้าตาน่ารักไม่เหมาะกับบุคลิกที่หัวเหมือนผู้ชาย

ลักษณะทางจิตวิทยา (Psychological aspect) ตัวละครร้อง เป็นหญิงสาวที่ต้องดูแลตัวเองมาตั้งแต่เด็ก เนื่องจากอาศัยอยู่กับแม่เพียง 2 คน ได้รับการสั่งสอนจากแม่ เธอเห็นวิญญานมาตั้งแต่เด็ก เธอต้องช่วยแบ่งเบาภาระเงินทองของที่บ้านจึงทำให้เธอต้องทำงานชิ้นแข็งมาตั้งแต่เด็ก และถูกสั่งสอนจากแม่ให้ช่วยเหลือวิญญานที่มาขอความช่วยเหลือจากเธอให้เขาได้ไปสบาย จึงทำให้เธอไม่ละทิ้งบ้านไป

ลักษณะสถานภาพทางสังคม (Social aspect) เป็นพนักงาน Part-time ในหลายๆร้านไม่ค่อยมีเพื่อน แต่ด้วยหน้าตาน่ารักจึงมีผู้ชายเข้ามาหา แต่เธอมักเฉยชาใส่ ชอบไปไหนมาไหนคนเดียว

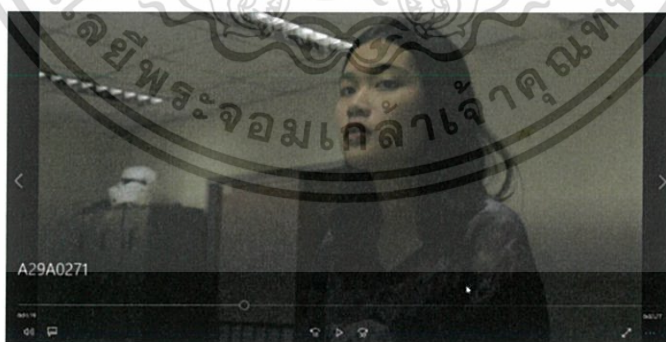
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบนักแสดง บทรุ่ง

สำหรับบทรุ่งนั้น ได้ทำการทดสอบนักแสดงเพียงคนเดียว คือ มาย เนื่องจาก มาย มีหน้าตา และบุคลิกภายนอกที่น่ารัก มีรอยยิ้มที่น่ามอง บวกกับบุคลิกส่วนตัวที่เธอเป็นผู้หญิงออกห่าง มีความมั่นใจในตัวเอง และเมื่อให้เธอลองสวมบทบาทรุ่ง เธอก็ทำออกมาได้ดี แสดงอารมณ์ได้หลากหลายสถานการณ์ และเข้าใจบทได้ง่าย จึงได้เลือกเธอ มารับบท รุ่ง

ภาพที่ 8 ภาพถ่าย Casting มาย รับบท รุ่ง

ภาพที่ 9 ภาพจากวิดีโอ Casting มาย รับบท รุ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

Title : ใครบางคนที่ยากไป

Director : ภัทรพร จันท์สมบุรณ์

Producer : จิชาทิพย์ วุฒิวัฒน์โกวิทย์

บทบาท : ปั่น

ชื่อ-สกุล : นายวศิน ชัยกันทะ

ชื่อเล่น : จูน

เบอร์ติดต่อ : 0911099259

ที่อยู่ : อ.เมือง เชียงใหม่

Email/Facebook : June Wasin

การศึกษา : คณะวิจิตรศิลป์ สาขาดนตรีและ
การแสดง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อายุ	19
เพศ	ชาย
สัญชาติ	ไทย

สัดส่วน	น้ำหนัก	60	ส่วนสูง	170
	อก	-	เอว	29
	สะโพก	-	ผม	สีดำ
เสื้อผ้า	เสื้อ	M	กางเกง	28-30
	รองเท้า	42	กระโปรง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

Title : ใครบางคนที่ยากไป

Director : ภัทรพร จันทร์สมบูรณ์

Producer : จิชาติพิทย์ วุฒิวัฒน์โกวิทย์

บทบาท : ปั่น

ชื่อ-สกุล : นายวรปรัชญ์ สุขเสน

ชื่อเล่น : บুম

เบอร์ติดต่อ : -

ที่อยู่ : อ.เมือง เชียงใหม่

Email/Facebook : BO Om

การศึกษา : คณะวิจิตรศิลป์ สาขาดนตรีและ
การแสดง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อายุ	19
เพศ	ชาย
สัญชาติ	ไทย

สัดส่วน	น้ำหนัก	62	ส่วนสูง	176
	อก	-	เอว	29
	สะโพก	-	ผม	สีดำ
เสื้อผ้า	เสื้อ	M	กางเกง	28-30
	รองเท้า	42	กระโปรง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

Title :

Director : ภัทรพร จันทรสมบูรณ์

Producer : จิชาทิพย์ วุฒิวัดมนโกวิท

บทบาท : รุ่ง

ชื่อ-สกุล : วรัญญา พงษ์เพ็ชร

ชื่อเล่น : มาย

เบอร์ติดต่อ : 0882809915

ที่อยู่ : อ.เมือง เชียงใหม่

Email/Facebook : Mild Warisanya

อายุ	22
เพศ	หญิง
สัญชาติ	ไทย

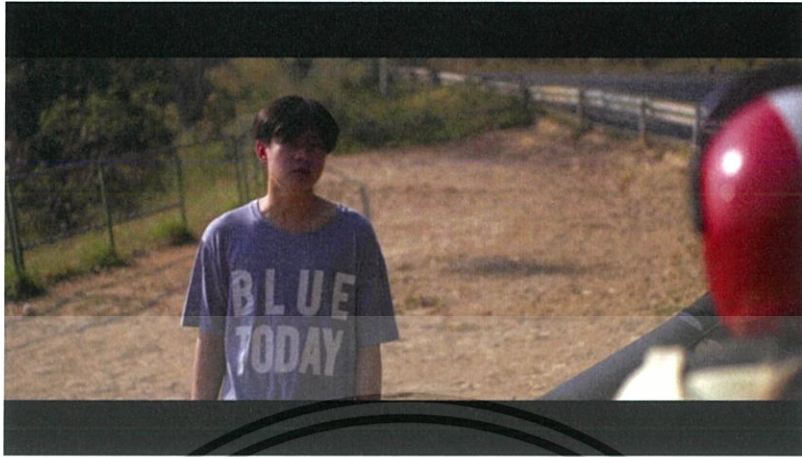
สัดส่วน :

น้ำหนัก	48	ส่วนสูง	163
อก	-	เอว	25
สะโพก	-	ผม	ดำยาว

เสื้อผ้า

เสื้อ	M	กางเกง	25-26
รองเท้า	39	กระเป๋า	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 ภาพตัวละครปั่นในภาพยนตร์

ภาพที่ 11 ภาพตัวละครขี่ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 ภาพตัวละครปั้นและรู้้งในภาพยนตร์ การออกแบบงานสร้าง (Production Design)

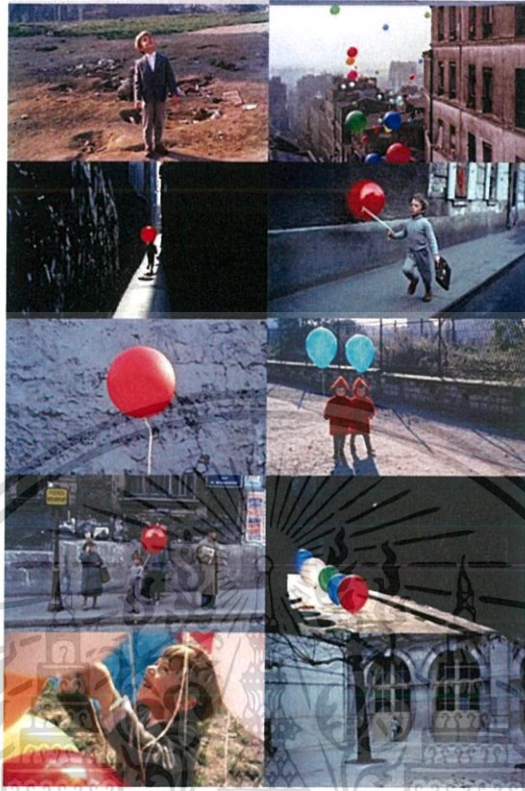
ในการถ่ายทำภาพยนตร์ การออกแบบงานสร้าง เป็นกระบวนการทำงานที่มีบทบาทต่อภาพลักษณ์โดยรวมของภาพยนตร์ เป้าหมายของการออกแบบงานสร้างมิติหนึ่งคือความสมจริง ถูกต้อง น่าเชื่อถือ รายละเอียดขององค์ประกอบต่างๆ ภายในบรรยากาศนั้นๆ จะมีผลต่อรูปร่างและประวัติของตัวละครขึ้นมา เช่น ลักษณะของสถาปัตยกรรม ข้าวของเครื่องใช้ พาหนะ เสื้อผ้า พืชพรรณ สภาพภูมิอากาศ ฯ ผู้ออกแบบงานสร้างจะต้องคัดเลือกองค์ประกอบอย่างมีเหตุผล ไม่ขัดต่อความเป็นไปได้

อีกมิติหนึ่งคือการสร้างอารมณ์และบรรยากาศของหนัง เช่น ความโรแมนติก ความหวาดวิตก ความแห้งแล้ง ห่อเหี่ยว สิ้นหวัง ความสับสนวุ่นวาย ความรุนแรงก้าวร้าว ความเหงาอ้างว้าง เดียวดาย ฯ ผู้ออกแบบงานสร้างจึงจำเป็นต้องตีความบทภาพยนตร์ให้ชัดเจนว่าหนังควรถูกห่อหุ้มไว้ด้วยอารมณ์และบรรยากาศใด

บรรยากาศในภาพยนตร์ (Mood and Tone)

การสร้างภาพยนตร์ Mood and Tone ที่เลือกใช้ จะแสดงออกมาผ่านเรื่องราว ตัวละคร บทสนทนา บรรยากาศ เพื่อจะชี้นำให้ผู้ชมเกิดความเชื่อและเข้าใจในบรรยากาศและอารมณ์ของเรื่องราวต่างๆ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นภาพยนตร์โรแมนติก ที่มีเรื่องของวิญญานเกี่ยวข้อง แต่ด้วยความต้องการให้เป็นเรื่องราวของความรักความสัมพันธ์ที่ไม่มีความน่ากลัวของเรื่องลึกลับมาผสม จึงออกแบบให้ตัวละครพบเจอกันในสถานที่กลางแจ้ง ในพื้นที่ที่สิ่งแวดล้อมเป็นธรรมชาติ และใช้แสงจากธรรมชาติเป็นหลัก เพื่อให้ความรู้สึกราวกับว่าตัวละครยังมีชีวิตอยู่ จึงต้องการให้ภาพที่ออกมา มีสีสันสดใส ไม่น่ากลัว

ภาพที่ 13 ภาพตัวอย่าง mood and tone

เครื่องแต่งกาย (Costume)

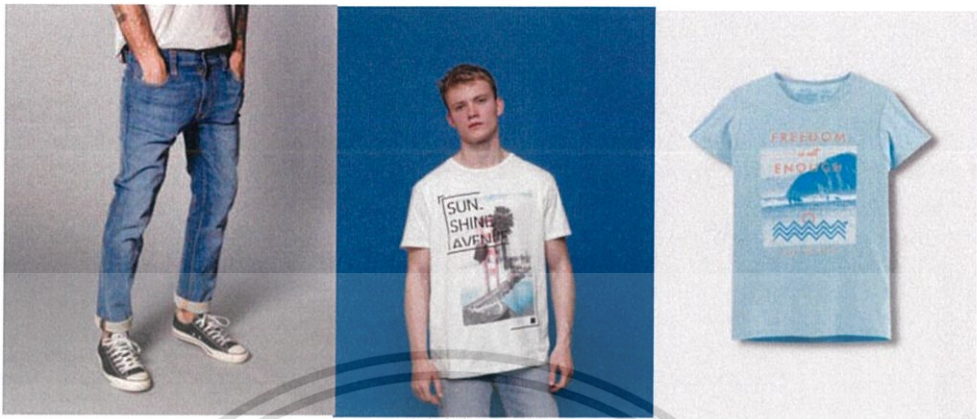
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักแสดง จะเลือกใช้สีสันทันทีสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกและตัวตนของตัวละคร ดังนี้

เครื่องแต่งกาย บทปั้น

ปั้น จะมีลักษณะที่ยังเป็นชายหนุ่มที่ดูยังเป็นเด็ก มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ได้แต่งตัวอะไรมากมาย จึงใช้เสื้อยืด กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบ

สีที่ใช้จะเลือกใช้สีฟ้า ที่แสดงถึง ลมหายใจ ความเป็นอิสระ เสรีภาพ ที่เป็นสิ่งที่ปั้นไม่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14 Reference เครื่องแต่งกายของปั้น

เนื่องจากปั้นเป็นวิญญูณจึงใส่ชุดเพียงชุดเดียวตลอดทั้งเรื่อง

ภาพที่ 15 ชุดปั้นในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องแต่งกาย บทรุ่ง

รุ่ง จะเป็นผู้หญิงที่มีโลกส่วนตัวสูงเช่นกัน เธอจะมีความมั่นใจ ทะมัดทะแมง ทำอะไรด้วยความรวดเร็ว ไม่ตามคนอื่น จึงเลือกใช้เสื้อผ้าที่มีความทะมัดทะแมง เสื้อยืด กางเกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบ เหมือนผู้ชาย เสื้อคลุมที่แสดงถึงการปกป้องตัวเองจากคนภายนอกที่มองเธอไม่ปกติ

สีที่เลือกใช้กับตัวละครนี้คือ สีน้ำเงิน สีเหลือง โดยสีน้ำเงิน ในช่วงที่ปั่นและรุ่งยังไม่รู้จักกัน มีความ สุขุม หนักแน่น เคร่งขรึม และเมื่อรุ่งเริ่มเปิดใจ และช่วยเหลือปั่น จะเริ่มใช้สีเหลือง ซึ่งแสดงถึงความอบอุ่น ความร่าเริง ความเบิกบานสดชื่น ชีวิตใหม่

ภาพที่ 16 Reference เครื่องแต่งกายของรุ่ง

ตัวรุ่งเองจะมีเสื้อผ้าทั้งหมด 4 ชุดด้วยกัน โดยจะแบ่งเป็น

- ชุด A แสดงในฉากที่ 1
- ชุด B แสดงในฉากที่ 2
- ชุด C แสดงในฉากที่ 3,4,5 และ 6
- ชุด D แสดงในฉากที่ 7 และ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 ชุดAของรุ่งในฉากที่ 1

ภาพที่ 18 ชุดBของรุ่งในฉากที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19 ชุดCของรุ่งในฉากที่ 3,4,5 และ 6

ภาพที่ 20 ชุดDของรุ่งในฉากที่ 7และ8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

การหาสถานที่ถ่ายทำ

เนื่องจากข้าพเจ้ามีบ้านอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่และประทับใจและคุ้นเคยในบรรยากาศของสถานที่หลายๆแห่งภายในจังหวัด จึงนำความคุ้นเคยกับสถานที่เหล่านั้นมาเลือกใช้ให้เป็นสถานที่ในการดำเนินเรื่อง ซึ่งในบทบาทยนตร์ปรากฏให้เห็นสถานที่ดังนี้ จุดชมวิวดอยสุเทพ, กาดหลวง, ซอยข้างตลาด, บ้านของปิ่น และออย

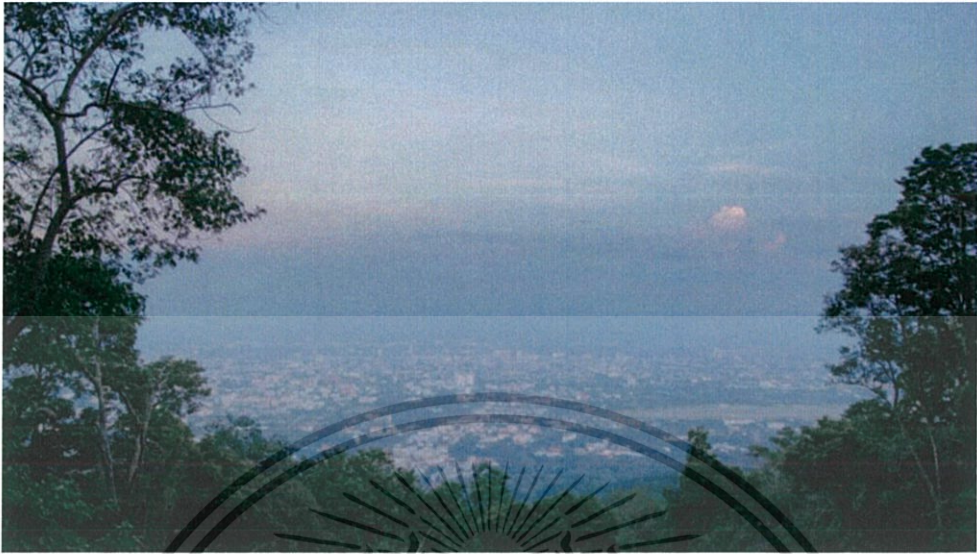
จุดชมวิวดอยสุเทพ

จุดชมวิวดอยสุเทพเป็นสถานที่สวยงาม สามารถมองเห็นเมืองเชียงใหม่ทั้งเมือง ซึ่งตัวปิ่นเองได้ตัดสินใจฆ่าตัวตายที่นี่ เพื่อที่อยากจะหนีผู้คนในเมืองออกมา และมองดูที่ที่เขาเคยใช้ชีวิตเป็นครั้งสุดท้าย

ภาพที่ 21 ภาพจุดชมวิวดอยสุเทพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22 ภาพจุดชมวิวดอยสุเทพตอนกลางวัน

ภาพที่ 23 ภาพจุดชมวิวดอยสุเทพตอนกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กาดหลวง

ภายในบทภาพยนตร์ ตัวรูนันต์ อยากจะให้บ้านนั้นได้มีความสุขในการใช้ชีวิตอีกครั้ง จึงเลือกที่จะให้เขา มาสัมผัสบรรยากาศการใช้ชีวิตของผู้คนมากมาย กาดหลวง เป็นตลาดที่มีชีวิตชีวาทั้งยามกลางวันและกลางคืน จึงเป็นที่ที่ที่เหมาะสมของการได้เห็นชีวิตที่ขับเคลื่อนอยู่ตลอดเวลา

ภาพที่ 24 ภาพกาดหลวงตอนกลางคืน

ภาพที่ 25 ภาพกาดหลวงตอนกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชอยข้างตลาด

หลังจากที่รุ่งและปั่นได้เจอผู้คนมากมาย ทั้งคู่เลือกที่จะหาที่ที่ไว้ซึ่งผู้คน เพื่อให้พวกเขาได้พูดคุยกันอย่างเป็นส่วนตัว โดยไม่ต้องกังวลว่าคนภายนอกจะผิดสังเกตที่เห็นรุ่งนั้นพูดคุยอยู่คนเดียว ชอยนี้ เป็นชอยที่อยู่ไม่ไกลจากตลาด และไม่มีผู้คน รวมถึงต้องการถ่ายในแสงไฟสีขาว และมีความสดใส สีสันจากกราฟฟิกบนกำแพง

ภาพที่ 26 ภาพชอยข้างตลาดตอนกลางคืน

ภาพที่ 27 ภาพบริเวณชอยข้างตลาดตอนกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่จอดรถบ้านของปิ่น

ในฉากที่รุ่งและปิ่น เดินทางไปเพื่อไปเอาแหวนของปิ่น ซึ่งของนั้นอยู่ภายในรถของปิ่น เมื่อ 4 ปีก่อนที่ปิ่นจะเสียชีวิต เขาตั้งใจจะไปเซอร์ไพรส์วันเกิดออย ด้วยการขอแต่งงาน เขาเตรียมแหวนไว้ในห่อผ้าเล็กๆ แต่เมื่อเขาขึ้นไปหาเธอที่ห้อง ก็พบว่าเธออยู่กับชายอื่น จึงทำให้เขาเสียใจ เขาเก็บแหวนไว้ในรถแล้วไม่หิบบ่นขึ้นมาอีก จึงทำให้แหวนวงนี้ถูกซ่อนอยู่ในรถคันนี้ตั้งแต่นั้นมา หลังจากที่ปิ่นทนกับความเศร้าที่เกิดขึ้นไม่ไหว และฆ่าตัวตายในที่สุด รถคันนี้ จึงได้ถูกเก็บไว้ที่โรงรถเก่าๆบริเวณบ้านนับตั้งแต่นั้นมา

ภาพที่ 28 ภาพที่จอดรถบ้านของปิ่น

บ้านของออย

ในฉากที่ปิ่นและรุ่งต้องไปตามหาคนรักเก่าของปิ่น คือ ออย ปิ่นได้ไปตามหาเธอที่บ้านของเธอ ซึ่งออยนั้นอาศัยอยู่ในตัวเมืองเชียงใหม่ ฐานะปานกลาง บ้านที่ออยอาศัยจะต้องดูผ่านกาลเวลามาแล้ว เป็นบ้านของคนธรรมดาคนหนึ่งดูอบอุ่น มีร่องรอยการใช้ชีวิต โดยในฉากนี้ รุ่งและปิ่น จะทำได้เพียงยืนคุยกันผ่านรั้วบ้าน ซึ่งแสดงถึง การที่ปิ่น ไม่สามารถเข้าไปยุ่งกับชีวิตของออยได้อีก

ภาพที่ 29 ภาพบ้านของออย

ภาพที่ 30 ภาพบริเวณบ้านของออย

แผนการถ่ายทำ

จากการตรวจสอบวันเวลาที่ทีมงานและนักแสดงสะดวกที่จะไปถ่ายทำ ข้าพเจ้าจึงกำหนดการถ่ายทำวางไว้ทั้งหมดจำนวน 3 วัน คือ 5,6 และ 7 มีนาคม โดยจะถ่ายบนจุดชมวิว 2 วัน และตัวเมือง เชียงใหม่ อีก 1 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อบริษัท : THESIS ABO	DATE : 5 มีนาคม 2560
ชื่อเรื่อง : ใครบางคนทีจากไป	
ผู้กำกับ : ภัทรพร จันทรสมบุรณ์	
Scene : 2/3/10	ภายนอก/ ภายใน
เวลา 13.00น. – 19.00น.	กลางวัน/ กลางคืน

นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1.วศิน ชัยกันท	มอเตอร์ไซค์สีแดง	
2.วรัญญา พงษ์เพ็ชร	แต่งหน้า/ทรงผม	เครื่องแต่งกาย
	รู้งroupผม	- ชุดปืน - ชุดรุ่ง B,C
	อุปกรณ์ถ่ายทำ	
	Sony Nex 700, ขาดังกล้อง, ไมค์ Zoom H6+RODE+Wireless	
	Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
	-	
เสียง/ดนตรี	สถานที่	
	จุดชมวิวดอยสุเทพ	
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อบริษัท : THESIS ABO	DATE : 6 มีนาคม 2560
ชื่อเรื่อง : ใครบางคนที่ยากไป	
ผู้กำกับ : ภัทรพร จันทรสมบูรณ์	
Scene : 5/8/6/9	ภายนอก/ ภายใน
เวลา 13.00น. – 19.00น.	กลางวัน/ กลางคืน

นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1.วศิน ชัยกันท 2.วรัญญา พงษ์เพ็ชร	รถยนต์สีแดง, ถังของกิน, รูป	
	แต่งหน้า/ทรงผม	เครื่องแต่งกาย
	รู้งารวม	- ชุดปั้น - ชุดรุ่ง B
	อุปกรณ์ถ่ายทำ	
	Sony Nex 700, ขาตั้งกล้อง, ไมค์ Zoom H6+RODE+Wireless	
	Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
	เสียง/ดนตรี	สถานที่
		บ้าน, กาดหลวง
ตัวประกอบ : 1.เพชรพลอย ชัยมงคล 2.สมิทธิ ใจช่วย	ตัวแสดงแทน : -	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อบริษัท : THESIS ABO	DATE : 7 มีนาคม 2560
ชื่อเรื่อง : ใครบางคนที่ยากไป	
ผู้กำกับ : ภัทรพร จันทรสมบุญ	
Scene : 1/4/7	ภายนอก/ ภายใน
เวลา 8.00น. – 13.00น.	กลางวัน/ กลางคืน

นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1.วศิน ชัยกันท 2.วีรัญญา พงษ์เพชร	มอเตอร์ไซค์สีแดง	
	แต่งหน้า/ทรงผม	เครื่องแต่งกาย
	รู้งราวผม	- ชุดปั่น - ชุดจิ้ง B,C
	อุปกรณ์ถ่ายทำ	
	Sony Nex 700, ขาตั้งกล้อง, ไมค์ Zoom H6+RODE+Wireless	
	Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
	-	
	เสียง/ดนตรี	สถานที่
		จุดชมวิวดอยสุเทพ
ตัวประกอบ : 1.เพชรพลอย ชัยมงคล 2.สมิทธิ ใจช่วย	ตัวแสดงแทน : -	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ใช้กล้อง Sony NEX-FS700R เพราะต้องการคุณภาพของภาพที่จะสามารถนำมาเก็ยสื่อดังในขั้นตอน Post-Production ได้

ภาพที่ 31 กล้องที่ใช้ถ่ายทำ

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์สั้นใช้วิธีบันทึกโดยใช้เครื่องบันทึกเสียง Zoom H6 และใช้ไมค์โครโฟนชนิด ShotgunRode NTG-2 และ ไมค์โครโฟน Wireless เป็นตัวรับสัญญาณเสียงเข้าเครื่องบันทึก

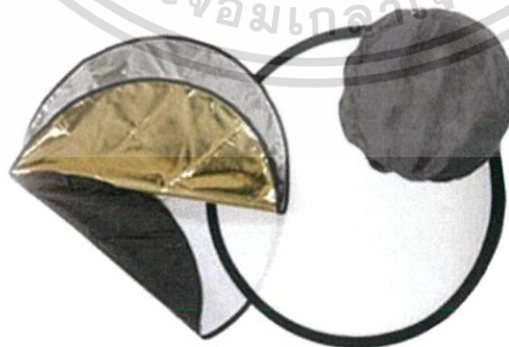
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 32 อุปกรณ์บันทึกเสียง

อุปกรณ์ไฟ

เนื่องด้วยการถ่ายทำนั้น เป็นภายนอกทั้งหมด และต้องการใช้แสงธรรมชาติที่มีเท่านั้น จึงเลือกที่จะใช้ Reflector เท่านั้น

ภาพที่ 33 อุปกรณ์ไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำ

การวางแผนงานประสานงาน

ในการออกถ่ายทำหรือเตรียมฉากถ่ายทำทุกครั้ง ได้นักแสดงและทีมงานล่วงหน้า และ จัดตารางเวลาการถ่ายทำ ก่อนวันถ่ายทำจริง ได้นักแสดงและผู้ช่วยผู้กำกับมาเจอกัน อธิบายบทให้ เข้าใจตรงกัน รวมถึงพูดคุยให้มีความสนิทสนมกันมากขึ้น เพื่อถ่ายต่อการกำกับการแสดง

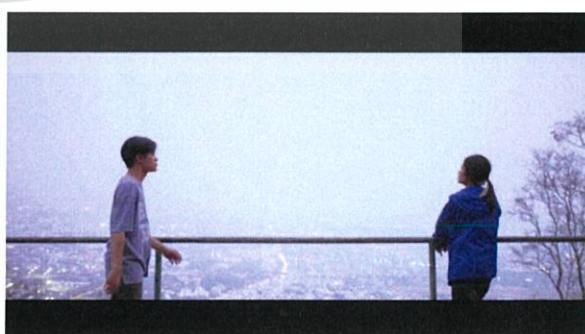
การกำกับการแสดงฉาก1 (Scene1)

ขณะที่วิญญาณของปิ่นวนเวียนอยู่ ณ ที่ๆเขาตาย และเปื้อนหายไปกับที่แห่งเดิม เขาได้พบกับ รุ่ง หญิงสาวคนหนึ่งเห็นการกระทำของเขา

ในการถ่ายฉากนี้ ข้าพเจ้า ให้นักแสดง แสดงความกวนของตัวเองออกมา โดยการบอกนักแสดงว่า หากเขาไม่เห็นเรา เราจะทำอะไรต่อหน้าเขา ซึ่งนักแสดงก็แสดงออกมาด้วยความ สนุกสนาน

ลำดับการแสดง

- ปิ่นล้อเลียนคู่รักที่ถ่ายรูปอยู่
- รุ่งเห็นในสิ่งที่เขาทำ เธอเอ่ยทักปิ่น
- ปิ่นให้ความสนใจในตัวรุ่ง และชวนรุ่งคุย
- รุ่งกำลังจะเดินกลับ และถูกปิ่นขอให้เธอกลับมาที่นี้อีก
- รุ่งตอบตกลง
- ปิ่นมองตามรุ่งและเริ่มมีความหวัง

ภาพที่ 34 ภาพจากฉาก 1 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับการแสดงฉาก2 (Scene2)

ในวันต่อมา ปันยังคงวนเวียนอยู่ที่เดิม รอให้รุ่งกลับมาที่นี่อีกครั้ง จนเป็นเวลาใกล้พระอาทิตย์ตกของวันหนึ่ง รุ่งได้กลับมาที่นี่จริง และทั้งคู่ได้พูดคุยกัน

ในฉากนี้ตัวละครทั้งสอง จะเพิ่งได้พูดคุยกันจริงจัง เป็นการเริ่มพัฒนาความสัมพันธ์ ในช่วงแรกของบทสนทนา จะมีความเคอะเขินกันเล็กน้อย แต่เมื่อได้พูดคุยกันมากขึ้น ก็เริ่มแสดงความเป็นตัวเองออกมากันทั้งคู่ ซึ่งใช้เวลาถ่ายทำไม่นาน เนื่องจากเป็นช่วงเวลาเย็นสภาพแสงบังคับและใกล้มืดเต็มที่ แต่ด้วยความที่นักแสดงเข้าใจบทและเล่นเป็นตัวของตัวเอง จึงสามารถถ่ายได้ทันเวลา

ลำดับการแสดง

- ปันนั่งรอด้วยความเบื่อหน่าย
- รุ่งเดินมาหาปันและทักทาย
- ปันและรุ่งพูดคุยกัน
- ปันบอกรุ่งถึงเรื่องที่ยากให้เธอช่วย
- รุ่งตอบตกลง
- ทั้งคู่คุยกันคนพำมิด รุ่งจึงขอตัวกลับก่อน

ภาพที่ 35 ภาพจากฉาก 2 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับการแสดงฉาก3 (Scene3)

ในวันต่อมา ปั้นและรุ่งยืนมองท้องฟ้าด้วยกัน รุ่งชวนปั้นไปในเมืองเพื่อไปหาสิ่งที่ปั้นต้องการ ปั้นลังเล และกลัวที่จะไป แต่สุดท้ายเขานั่งนั่งซ้อนมอเตอร์ไซค์รุ่งลงจากเขาและได้รับความรู้สึกที่มีชีวิตชีวาอีกครั้ง

ในฉากนี้ต้องการสื่อถึงการที่ปั้นยังยึดติด ด้วยการที่เขามักจะเหม่อมองท้องฟ้าและคิดถึงอดีต แต่เมื่อเจอกับรุ่ง เธอได้ชวนเขาให้ออกมาจากที่ตรงนั้น แต่ปั้นก็ยังคงไม่กล้าและไม่ปล่อยวาง แต่เมื่อเขาได้ตัดสินใจลงออกมา เขากลับเห็นภาพที่มากกว่าท้องฟ้าอื่นๆน่าเบื่อ และรู้สึกเหมือนมีชีวิตชีวาอีกครั้งจากการเดินทางครั้งนี้

ซึ่งฉากนี้มีปัญหาที่ถ่ายทำเล็กน้อยในตอนที่ยุ่งต้องขี่มอเตอร์ไซค์ เนื่องจากนักแสดงไม่ถนัดขี่มอเตอร์ไซค์เกียร์แมนนวล จึงต้องใช้เวลาหัดขี่เล็กน้อย

ลำดับการแสดง

- ปั้นและรุ่งยืนมองท้องฟ้าด้วยกัน
- ปั้นและรุ่งพูดคุยกัน
- รุ่งเดินไปขึ้นมอเตอร์ไซค์ และเรียกให้ปั้นไปกับเธอ
- ปั้นลังเล
- ปั้นซ้อนมอเตอร์ไซค์รุ่งลงเขา

ภาพที่ 36 ภาพจากฉาก 3 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับการแสดงฉาก4 (Scene4)

ปิ่นและรุ่งยืนอยู่ที่รั้วหน้าบ้านหลังหนึ่ง ปิ่นบอกรุ่งว่าของที่เขาต้องการอยู่ในรถคันที่จอดอยู่หลังรั้วที่ถูกล็อคไว้ รุ่งต้องปิ่นรื้อเข้าไป ส่วนปิ่นสามารถเข้าไปข้างในได้อย่างง่ายดาย รุ่งเปิดเอาของที่อยู่ข้างในและพบว่ามันคือแหวน ปิ่นขอให้รุ่งเก็บของสิ่งนี้ไว้ให้เขา และทั้งคู่ก็ออกไปหาอะไรกินกัน

ในฉากนี้จะแสดงให้เห็นถึงชีวิตของปิ่นขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ จากการคุ้นเคยกับบ้านของตน และรู้จักข้าวของตัวเองเป็นอย่างดี และการพูดถึงครอบครัวของตัวเอง โดยนักแสดงก็สามารถเข้าใจตัวละครได้เป็นอย่างดี

ลำดับการแสดง

- ปิ่นและรุ่งยืนอยู่ที่รั้วหน้าบ้านหลังหนึ่งพูดคุยกันถึงของที่อยู่ข้างใน
- ปิ่นผ่านเข้าไปในรั้วที่ล็อคกุญแจเอาไว้ได้อย่างง่ายดาย
- รุ่งปิ่นเข้ามา
- ปิ่นบอกตำแหน่งของที่อยู่ในรถให้รุ่งหยิบมันออกมา
- รุ่งหยิบของ และพบว่ามันคือแหวน
- รุ่งปิ่นรื้อออกทางเดิม ยื่นของให้ปิ่นแต่ปิ่นขอให้เธอเก็บไว้ให้
- ทั้งคู่เดินไปหาอะไรกิน

ภาพที่ 37 ภาพจากฉาก 4 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

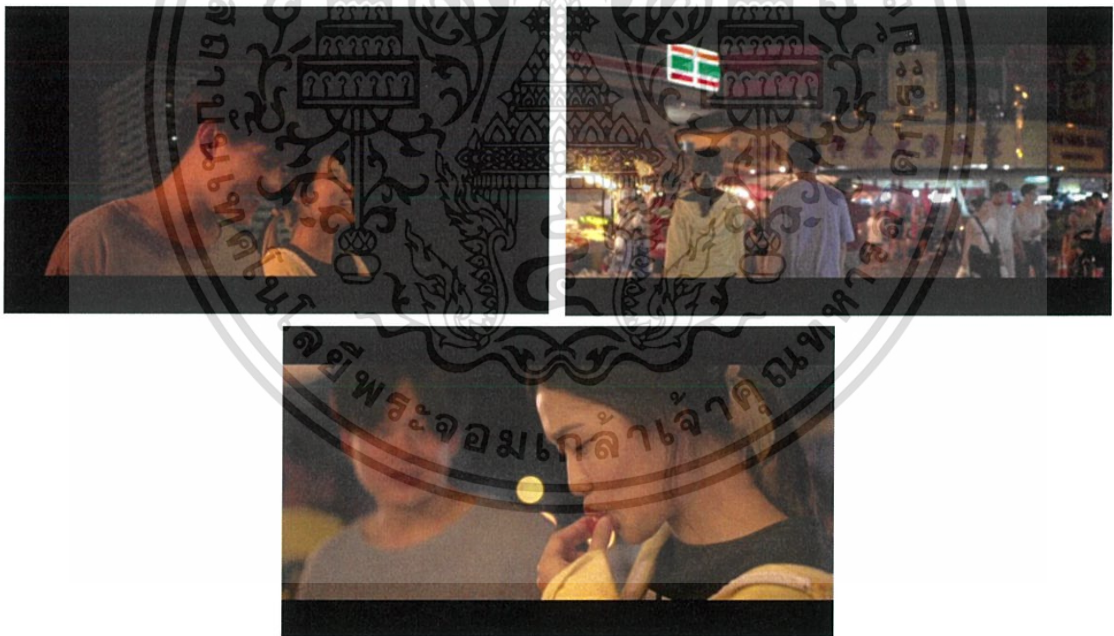
การกำกับการแสดงฉาก5 (Scene5)

ปิ่นและรุ่งเดินเที่ยวในเมืองและตลาดกลางคืนด้วยกัน ทั้งคู่พูดคุยกันอย่างสนุกสนาน เดินซื้อของกินด้วยกัน

ในฉากนี้ ข้าพเจ้าให้นักแสดงเล่นและเดินไปในที่ที่พวกเขาต้องการ ซื้อของที่อยากกินจริงๆ โดยให้กล้องตามเก็บภาพอยู่ห่างๆ ด้วยความที่นักแสดงทั้งสองคนเริ่มสนิทสนมกันมากขึ้นแล้ว จึงได้ภาพที่เป็นธรรมชาติในการพูดคุย หัวเราะ และใช้เวลาร่วมกัน

ลำดับการแสดง

- ปิ่นและรุ่งเดินคุยข้างๆกันในเมือง
- ปิ่นและรุ่งเดินซื้อของกินในตลาดด้วยความสุข

ภาพที่ 38 ภาพจากฉาก 5 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับการแสดงฉาก6 (Scene6)

รุ่งจัดรูปให้ปิ่นได้รับอาหารที่ซื้อมา ทั้งคู่นั่งคุยกันที่ชอยเสียบๆ ปิ่นขอรุ่งดูแหวนที่ไปเอามา รุ่งถามปิ่นเรื่องคนรักของเขา ปิ่นเริ่มรู้สึกแยะทำให้บรรยากาศเสียบลง ทันใดนั้นมีชายคนหนึ่งเดินเข้ามา ทักรุ่งและพูดคุยกับเธอ จนรุ่งไม่ทันสังเกตว่าปิ่นได้หายไปแล้ว

ในฉากนี้เป็นช่วงที่ตัวละครจะถูกเปลี่ยนอารมณ์ จากความสุขความสนุกที่เดินเที่ยวด้วยกันในฉากที่แล้ว ในฉากนี้ทั้งคู่จะพูดคุยเรื่องคนรักของปิ่น ทำให้ปิ่นดูเศร้าซึม บรรยากาศจึงเริ่มอึมครึม

ลำดับการแสดง

- รุ่งจัดรูปปิ่นลงดินให้ปิ่น
- ปิ่นและรุ่งพูดคุยกันถึงเรื่องแหวนและคนรักของปิ่น
- ปิ่นมีสีหน้าที่เปลี่ยนไป
- ชายคนหนึ่งเดินเข้ามาทักรุ่งและพูดคุยกับเธอ
- รุ่งหันไปหาปิ่น แต่กลับพบว่าเขาไม่อยู่แล้ว

ภาพที่ 39 ภาพจากฉาก 6 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับการแสดงฉาก7 (Scene7)

เช้าวันต่อมา รุ่งขึ้นไปหาบ้านบนเขา ทั้งคู่พูดคุยกัน รุ่งชวนให้บ้านกลับไปทำภารกิจให้เสร็จ ทั้งคู่ขึ้นมอเตอร์ไซค์กัน รุ่งสังเกตเห็นบ้านไม่มีความสุขเหมือนวันก่อน

ในฉากนี้รุ่งจะกลับมาหาบ้าน แต่ไม่ใช่เพื่อกลับไปทำภารกิจให้สำเร็จ แต่เธอเป็นห่วงเขา จากเหตุการณ์เมื่อคืน โดยตัวบ้านเองเริ่มรู้สึกได้ถึง การเปลี่ยนแปลงในใจของตัวเอง รุ่งเริ่มสังเกตเห็น ทำที่ที่ไม่เหมือนเดิมของบ้าน

ลำดับการแสดง

- รุ่งมาหาบ้านบนเขา และพูดคุยกัน
- ทั้งคู่ตัดสินใจกลับไปในเมืองเพื่อจะทำภารกิจให้เสร็จ
- รุ่งและบ้านอยู่บนมอเตอร์ไซค์ เธอเฝ้าสังเกตเขาผ่านกระจกข้าง

ภาพที่ 40 ภาพจากฉาก 7 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับการแสดงฉาก 8 (Scene 8)

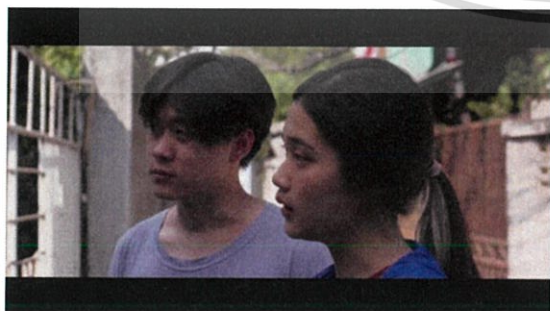
รุ่งและปิ่นเดินอยู่ในซอยเล็กที่เต็มไปด้วยบ้านผู้คน ปิ่นเดินหยุดลงที่หน้าบ้านหลังหนึ่งซึ่งเป็นที่ย้ายของเขา รุ่งตะโกนเรียกคนในบ้าน ออยคนรักของปิ่นออกมาต้อนรับ รุ่งพูดคุยกับออยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของปิ่นและออย เรื่องราวเกิดความสับสนวุ่นวายขึ้น รุ่งให้ของกับออยแล้วเดินหนีไป ออยเปิดดูพบแหวน ปิ่นยังคงยืนมองออยไม่ไปไหน

ในฉากนี้ปิ่นคือคนที่พูดถึงแต่เรื่องราวเก่าๆ โดยไม่ได้นึกถึงว่าคนข้างๆหรือคนฟังจะรู้สึกอย่างไร ส่วนออยจะเป็นผู้ที่ไม่รู้เรื่องราวมาก่อนแต่กลับถูกให้รับฟังในสิ่งที่เธอไม่ควรนึกถึงรุ่งจะเป็นคนที่ต้องถูกรองรับอารมณ์จากทั้งปิ่นและออย

ก่อนถ่ายทำฉากนี้ ได้ใช้ระยะเวลาหนึ่งฝึกฝนนักแสดง ทั้งสามคนจะต้องถูกให้ทำอารมณ์ตามบทบาทยนตร์เป็นพิเศษ เนื่องจากจะต้องใช้อารมณ์ที่หลากหลายในการแสดงฉากนี้

ลำดับการแสดง

- รุ่งและปิ่นเดินอยู่ในซอยเล็ก
- ปิ่นเดินหยุดลงที่หน้าบ้านหลังหนึ่ง
- รุ่งตะโกนเรียกคนในบ้าน
- ออยออกมาต้อนรับ และพูดคุยกับรุ่ง
- ปิ่นคอยบอกรุ่งในสิ่งที่ตนต้องการให้ออยรับรู้
- ออยเกิดความสับสน
- รุ่งหวาดใส่ปิ่นที่ยังคงยึดติดกับอดีต เธอยื่นของให้ออยแล้วเดินจากไป
- ออยเปิดห่อผ้าดู
- ปิ่นยังคงยืนมองเธอ

ภาพที่ 41 ภาพจากฉาก 8 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับการแสดงฉาก9 (Scene9)

จากเหตุการณ์ในฉากก่อนหน้า ทำให้รุ่งเดินหนีออกมา หลังจากนั้นเธอก็ไม่เคยเห็นปิ่นอีก โดยเธอคิดว่า เขาคงได้ทำในสิ่งที่เขาอยากทำแล้ว จึงถูกปลดปล่อยและไม่อยู่ที่แห่งนั้นอีกแล้ว แต่ตัวรุ่งเองกลับมาที่แห่งนี้บ่อยครั้ง

เนื่องจากปัญหาในเวลาถ่ายทำไม่เพียงพอ ข้าพเจ้าจึงต้องตัดสินใจเล่าตอนจบแบบใหม่ โดยใช้วิธีการถ่ายมาให้สามารถเลือกวิธีการเล่าเรื่องตอนจบได้หลายแบบ โดยใช้ Voice Over ประกอบภาพ

ลำดับการแสดง

- รุ่งเดินมายังจุดที่เขาเจอปิ่น และนั่งลงที่รั้วกัน

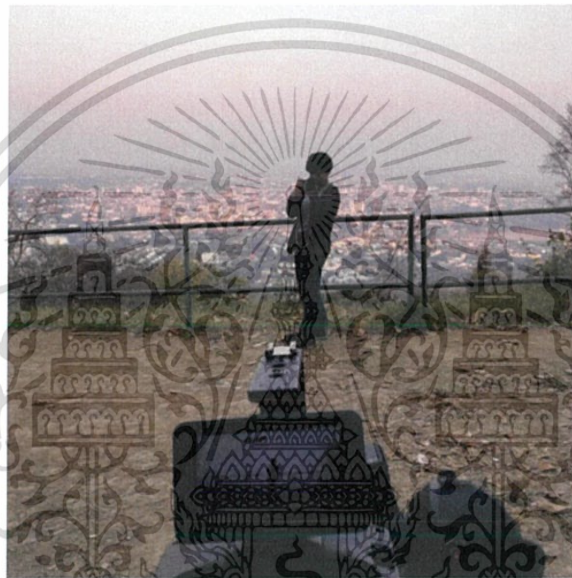

ภาพที่ 42 ภาพจากฉาก 9 ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับภาพ

การกำกับภาพนั้นได้ทำการพูดคุยเรื่องบรรยากาศในภาพยนตร์(mood and tone) ของเรื่องให้เข้าใจ พร้อมให้ตัวอย่างภาพยนตร์(reference) แก่ผู้กำกับภาพไปศึกษา ต่อมาจึงเขียนช็อต (shot) ที่ต้องการร่วมกับผู้กำกับภาพ เพื่อให้เห็นภาพที่จะถ่ายตรงกัน และก่อนถ่ายทำจริง ได้ทำการบล็อกช็อต(block Shot) ณ สถานที่ถ่ายทำจริง

ภาพที่ 43 ภาพเบื้องหลังการ Block shot

ภาพที่ 44 ภาพเบื้องหลังการกำกับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

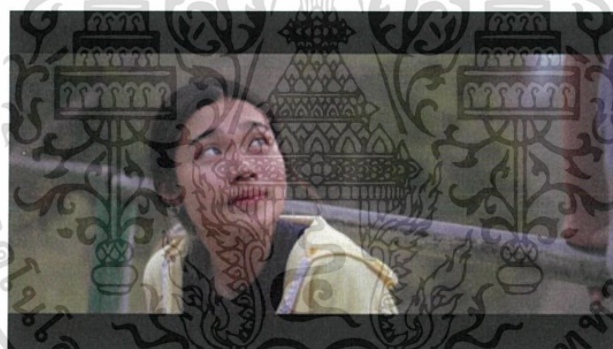
มุมมองและขนาดภาพ

ภาพไกล (long shot) ในช่วงต้นเรื่อง เพื่อให้เห็นถึงบรรยากาศรอบข้างของตัวละคร

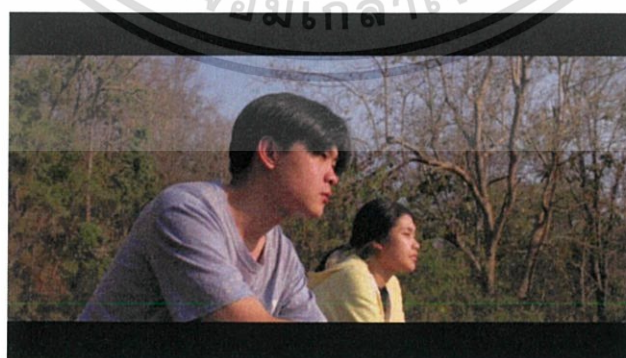

ภาพที่ 45 ภาพไกลในภาพยนตร์

ภาพกลาง (medium shot) และ two shot เพื่อกระชับความสัมพันธ์ของตัวละครให้ใกล้ชิดมากขึ้น

ภาพที่ 46 ภาพกลางในภาพยนตร์

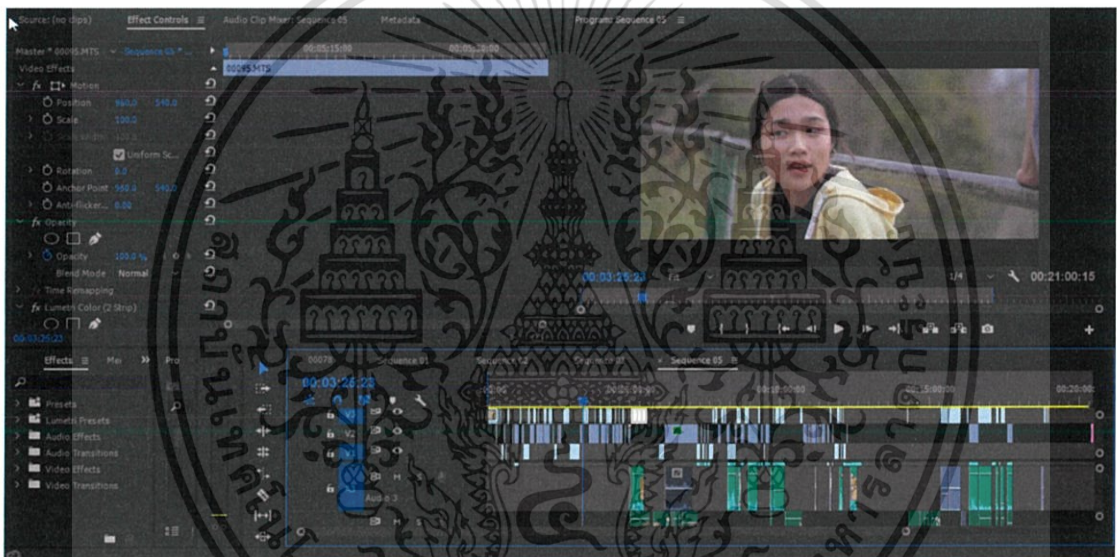
ภาพที่ 47 ภาพ two shot ในภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (Post Production)

ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ ได้ทำการลำดับภาพ ลำดับเสียงและทำสี โดยใช้โปรแกรม Premier Pro CC 2017

ภาพที่ 48 การลำดับภาพด้วย Premier Pro CC 2017

การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

หลังจากการถ่ายทำ ได้นำ footage มาลำดับแบบหยาบตามเรื่องราวในบทภาพยนตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาในลำดับต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่1 (Scene1)

1

2

3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 2 (Scene 2)

1

5

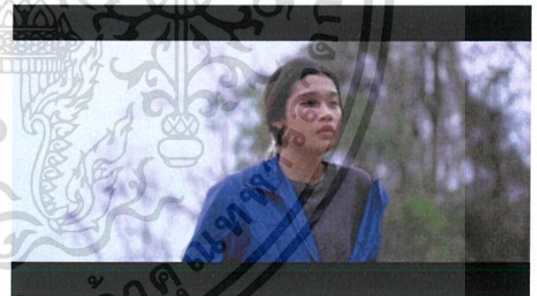
6

7

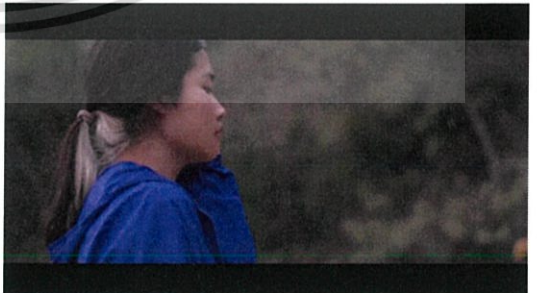
8

9

10

11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่3 (Scene3)

12

13

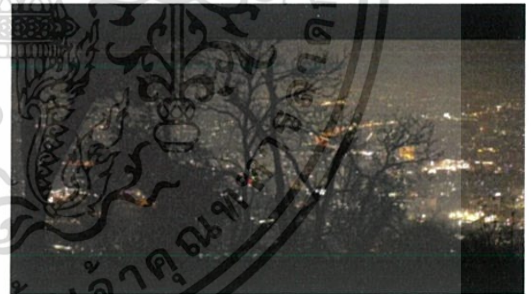
14

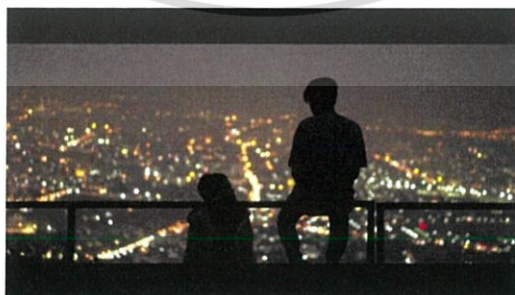
15

16

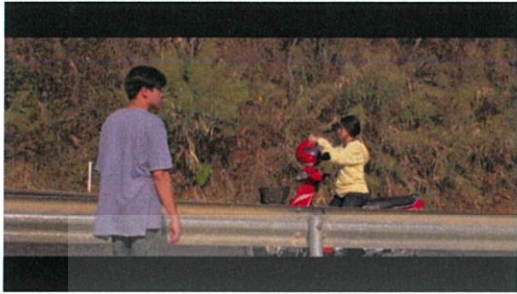
17

18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่4 (Scene4)

19

20

21

22

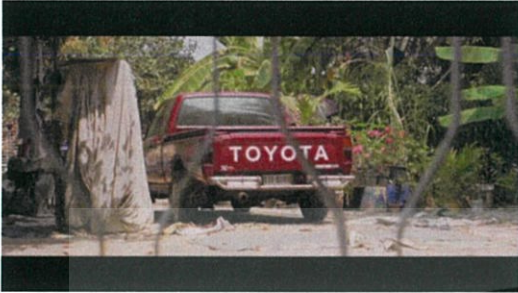
23

24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่5 (Scene5)

25

26

27

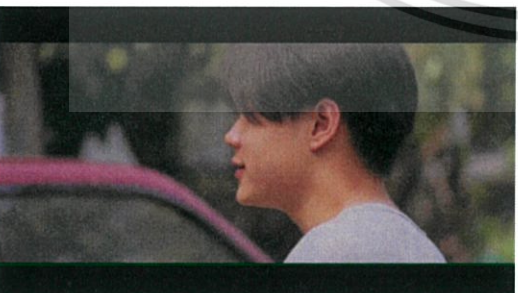
28

29

30

31

32

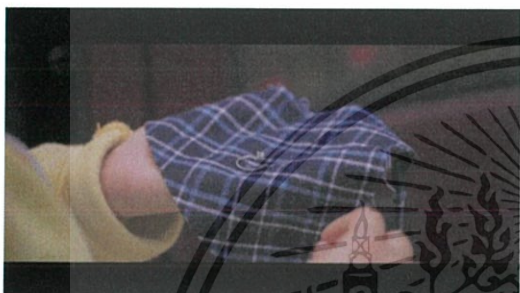
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

33

31

34

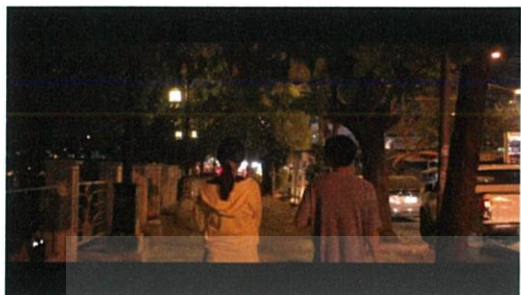
35

36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 6 (Scene 6)

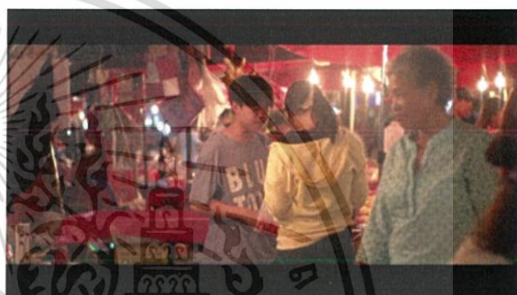
37

38

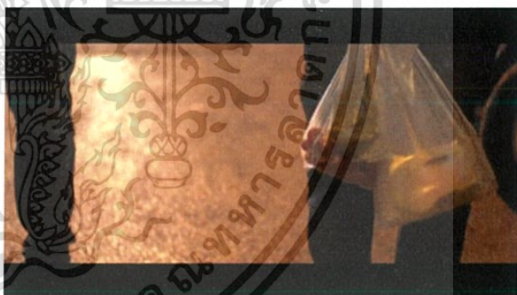
39

40

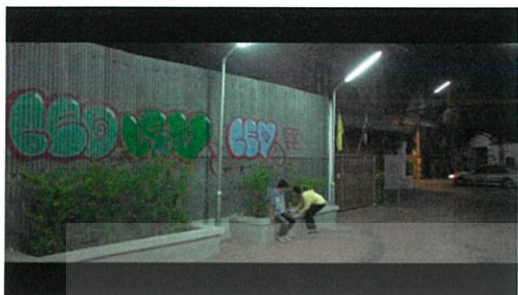
41

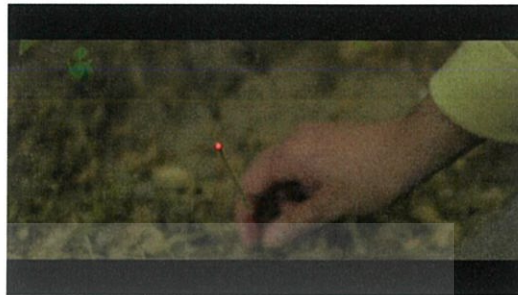
42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่7 (Scene7)

43

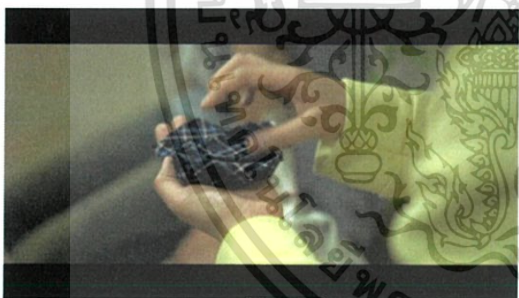
44

45

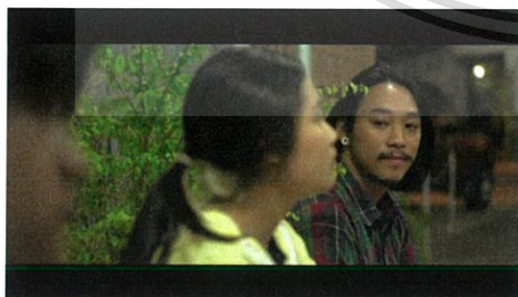
46

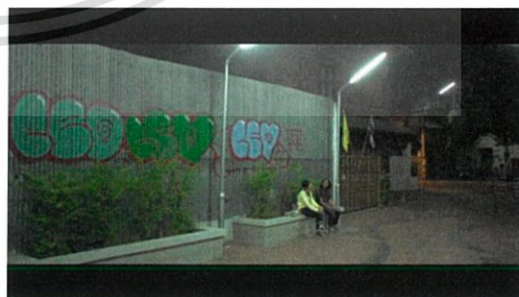
47

48

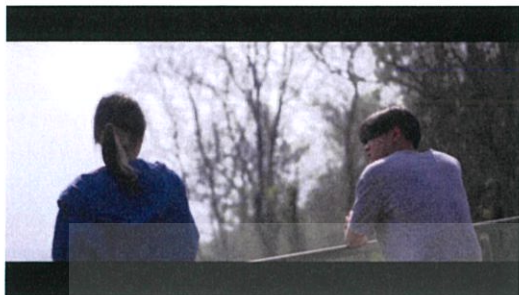
49

50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 8 (Scene 8)

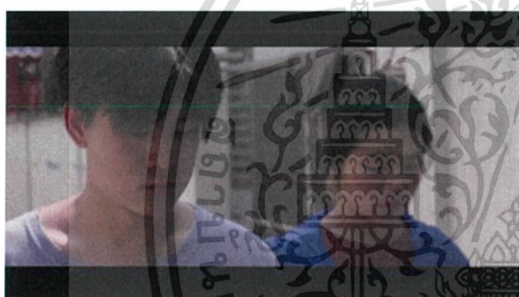

51

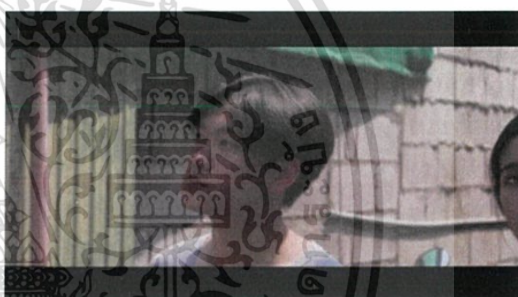

52

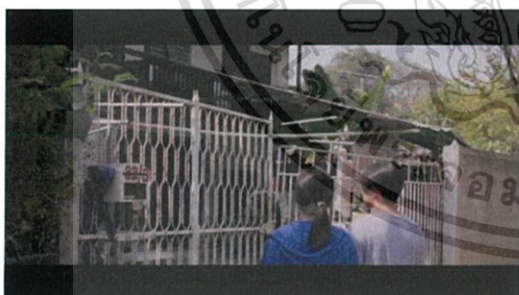
ฉากที่ 9 (Scene 9)

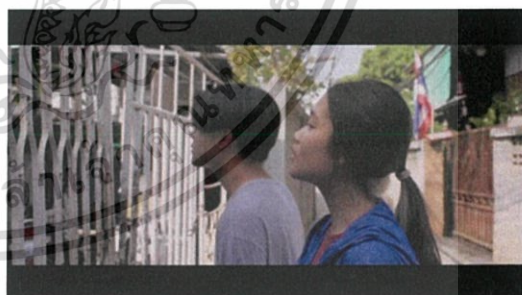
53

54

55

56

57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อสรุปการลำดับภาพแบบหยาบ

ผลลัพธ์ในการลำดับภาพแบบหยาบ คือ 17:49 นาที ได้พบปัญหาของ การเล่าเรื่องที่ไม่กระชับ สลับซับซ้อนเกินเหตุ จึงทำการแก้ไขการลำดับเรื่องให้เป็นไปตามช่วงเวลา(Timeline) ของเรื่อง ไม่ใช่เสียงบรรยาย(Voice Over) ยังไม่ได้บทสรุปของเรื่อง และต้องทำการแก้ไข ดึงบรรยากาศในภาพยนตร์(Mood and Tone) และลำดับเสียงกับภาพให้สอดคล้องกัน

การลำดับภาพขั้นสุดท้าย (Final Cut)

ฉากที่1 (Scene1)

1

2

3

4

5

6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7

8

9

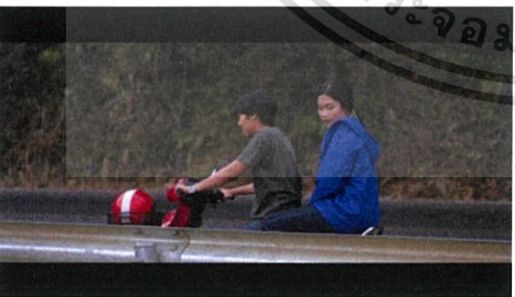
10

11

12

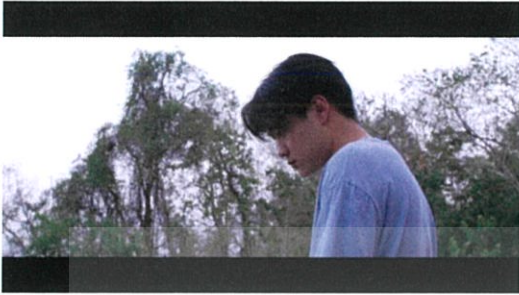
13

14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 2 (Scene 2)

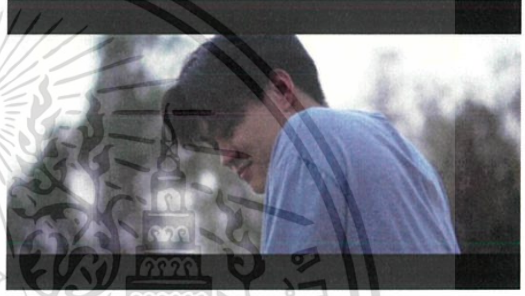
15

16

17

18

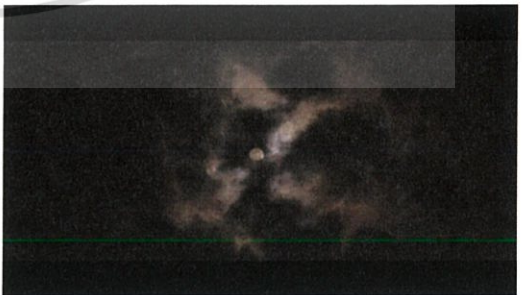
19

20

21

22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 3 (Scene 3)

23

24

25

26

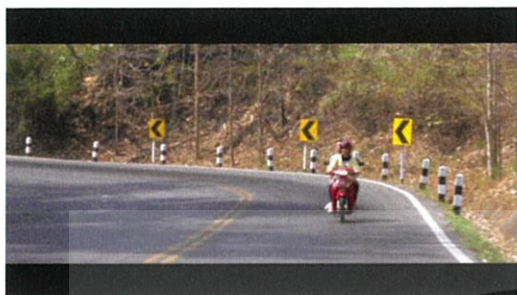
27

28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

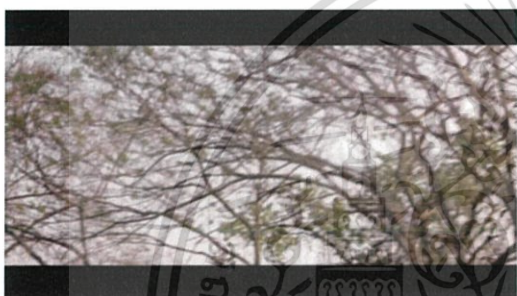
ฉากที่4 (Scene4)

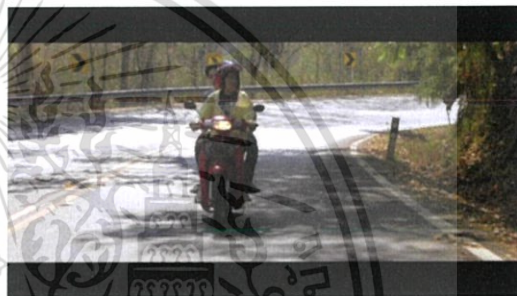
29

30

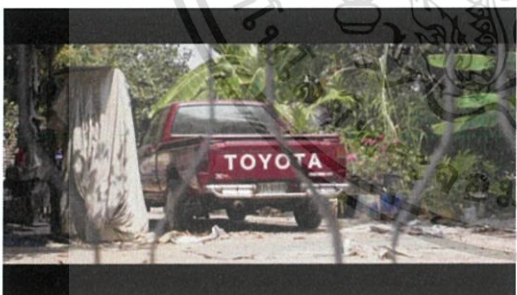

31

32

ฉากที่5 (Scene5)

33

34

35

36

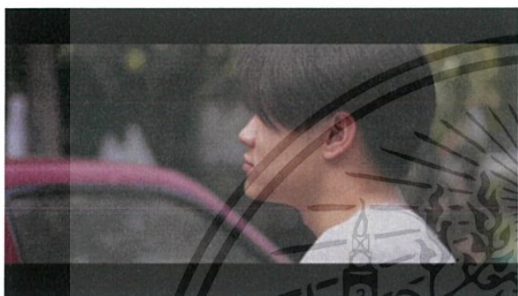
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

37

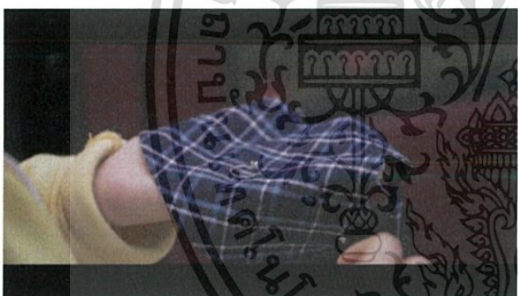
38

39

40

41

42

43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

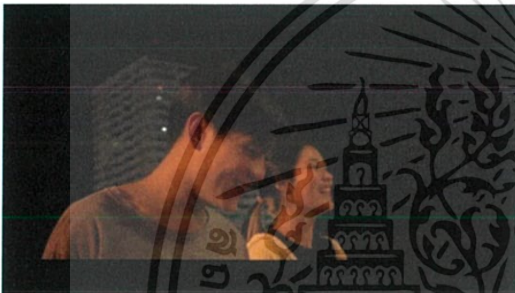
ฉากที่ 6 (Scene 6)

44

45

46

47

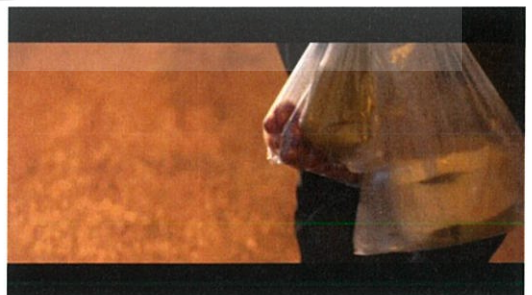
48

49

50

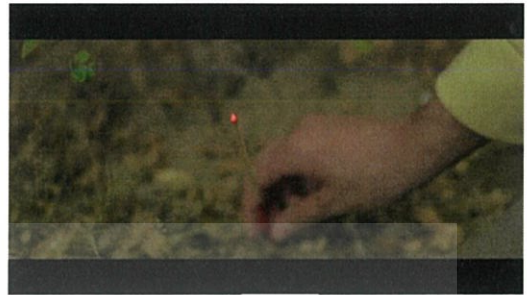
51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 7 (Scene 7)

52

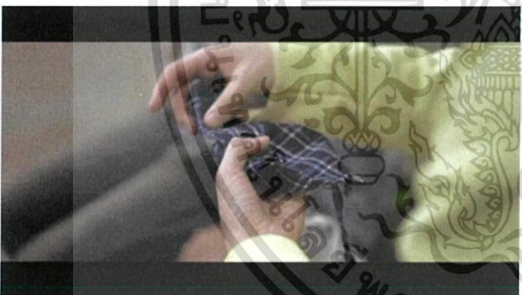
53

54

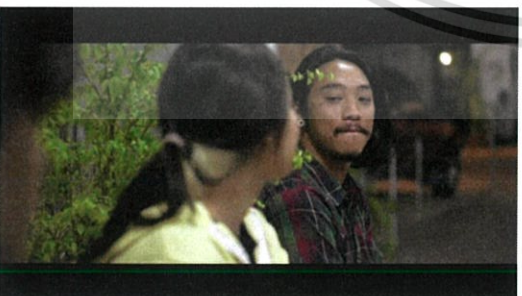
55

56

57

58

59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

60

61

ฉากที่8 (Scene8)

62

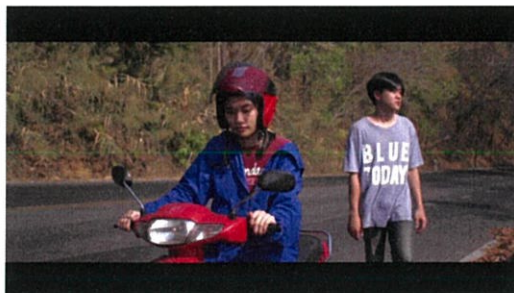
63

64

65

66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

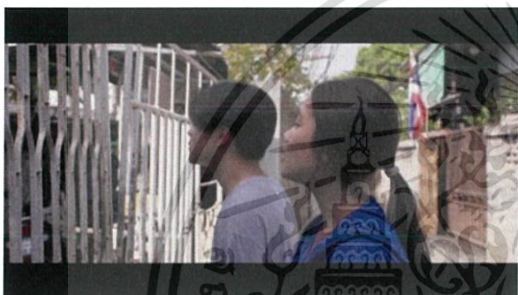
ฉากที่ 9 (Scene 9)

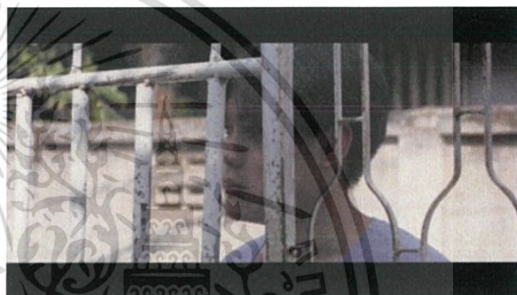
67

68

69

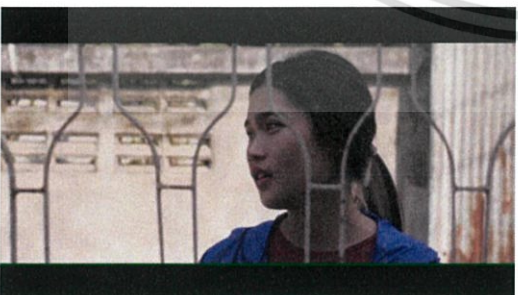
70

71

72

73

74

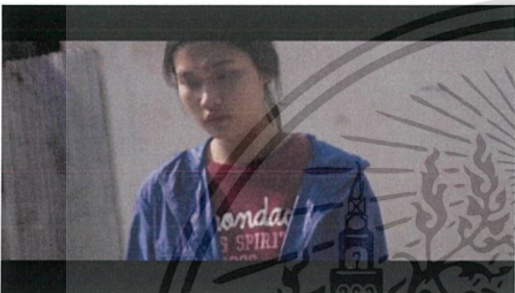
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

75

76

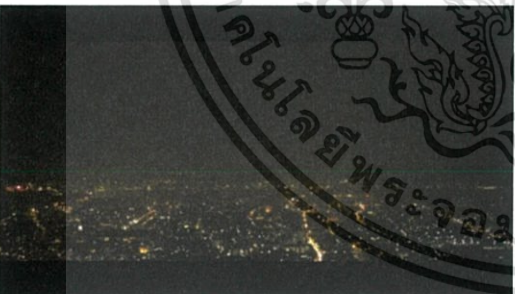

77

78

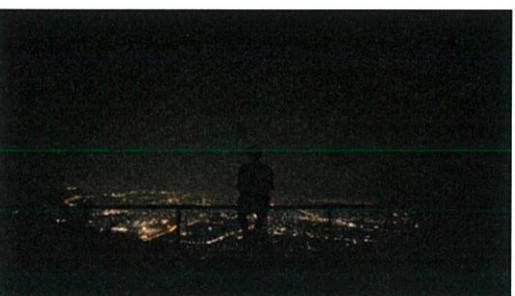
ฉากที่10 (Scene10)

79

80

81

82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

83

84

85

End Credit

86

87

88

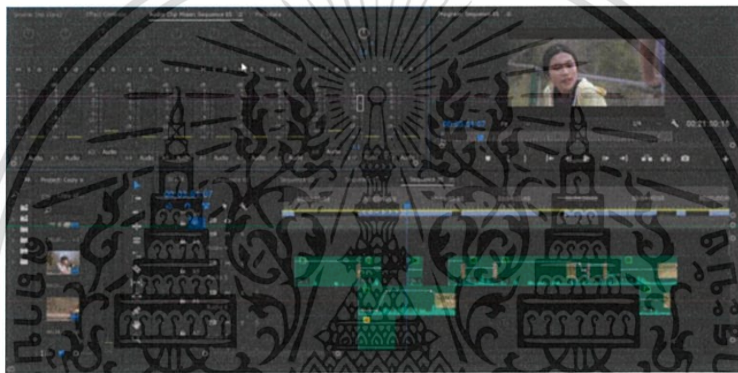
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อสรุปการลำดับภาพขั้นสุดท้าย

ผลลัพธ์ในการลำดับภาพแบบหยาบ คือ 21.00 นาที การดำเนินเรื่องเข้าใจง่ายมากขึ้น กระชับขึ้น ได้บทสรุปของเรื่อง มีการแก้ไข ใส่ End Credit

เสียง (Sound)

หลังจากลำดับภาพขั้นสุดท้ายแล้ว จึงได้ทำการ ลำดับเสียงต่างๆให้เสร็จสมบูรณ์ แก้เสียงที่รบกวน ใส่เพลงประกอบ เสียงบรรยายภาค และ Balance ทั้งหมดให้สอดคล้องกัน

ภาพที่ 49 การทำเสียง

สี (Color)

การทำสีนั้น ได้มีการแก้ไขบางฉากที่สภาพแสงขณะที่ถ่ายทำไม่เพียงพอ และแก้ไขอุณหภูมิสีให้เป็นตามช่วงเวลาของเรื่อง และเพิ่มเติมความสดของภาพ ที่ต้องการให้เป็นเรื่องราวชีวิตซัดซัดของคนตาย แต่กลับมีสีสันจากการหญิงสาวที่เข้ามา ภาพที่ออกมาในแต่ละฉากจึงมีสีสันค่อนข้างสด

ภาพที่ 50 การทำสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการทำศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้สิ่งต่างๆมากมายเนื่องจากการทำงานในรูปแบบที่ไม่คุ้นเคย เกิดอุปสรรคต่างๆในการเตรียมงาน ผลิตงาน ข้าพเจ้าจึงรวมทั้งหมดไว้บอกกล่าวในบทนี้

บทสรุปการทำงาน

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ เกิดขึ้นจากการรับรู้และสนใจเรื่องราวปัญหาในชีวิตของคนรอบข้าง ในช่วงแรกของการพัฒนานั้น ข้าพเจ้าจึงพยายามสร้างเรื่องราวที่มีต้นแบบมาจากเรื่องจริง การกระทำจริงของบุคคลที่ซิมเศร้า และพบปัญหาคือ ไม่สามารถทำให้สิ่งเหล่านั้นน่าสนใจได้เพียงพอ จึงคิดทบทวนและเริ่มปรับเปลี่ยน และใช้ระยะเวลาานกว่าจะตัดสินใจที่จะใช้เรื่องใหม่ จึงทำให้การเตรียมการถ่ายทำนั้นมีไม่มากพอ แต่เนื่องจากข้าพเจ้าใช้ต้นทุนเดิมในเรื่องของ นักแสดง สถานที่ ที่ติดต่อกันในช่วงพัฒนาบทแรกๆ จึงค่อนข้างไม่มีปัญหามากมายนัก

ในช่วงถ่ายทำนั้น เนื่องจากต้องมีการเดินทางไกล ไปจังหวัดเชียงใหม่ จึงไม่สามารถนำทีมงานไปได้มากมายนัก จึงทำให้การถ่ายทำไม่สามารถขับเคลื่อนได้เต็มที่ การดูแลนักแสดงจึงไม่ทั่วถึง จึงได้รับคำติจากนักแสดงในเรื่องของสวัสดิการเล็กน้อย จึงทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ในการให้ความสำคัญของการจัดการคนจัดการเวลามากขึ้น

ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ ปัญหาคือ เรื่องของการเล่าเรื่อง เมื่อลองลำดับภาพ แล้วนำไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษากลับพบปัญหาในเรื่องของการเล่าเรื่องที่ไม่กระชับ วกไปวนมา จึงได้นำกลับไปแก้ไข และพบว่าสามารถเล่าเรื่องได้ดีขึ้น นอกจากการลำดับภาพ ก็จะมีในเรื่องของการเกี่ยสื่ ที่ค่อนข้างลำบาก เนื่องจากข้าพเจ้าเลือกที่จะทำเอง จึงได้ลองผิดลองถูก จนได้สำเร็จมาเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

การให้เวลากับการตัดสินใจนั้นเป็นเรื่องนี้ แต่หากใช้เวลามากเกินไป ก็จะกลายเป็นปัญหาได้เช่นกัน อีกทั้งการบริหารจัดการต่างๆ หากเราเป็นผู้ควบคุมทุกอย่าง เราต้องสามารถควบคุมให้ได้จริงๆ แต่หากควบคุมไม่ไหว ก็ต้องให้ผู้อื่นช่วยเหลือบ้าง ไม่เช่นนั้นจะเกิดปัญหาขึ้นมากมาย จากการที่เราควบคุมได้ไม่ดีพอ

การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นสิ่งที่เราควรรับฟังและนำกลับมาทบทวน หากคำแนะนำนั้นเป็นสิ่งที่ดี เมื่อเราแก้ไข ผลลัพธ์นั้นจะออกมาดีขึ้น ทั้งหมดทั้งหมด คือการทำงานร่วมกับผู้อื่น สิ่งสำคัญที่ต้องมีคือ วินัย การตัดสินใจที่ดี และการเคารพความเห็นของผู้อื่น ซึ่งอันที่จริงเป็นสิ่งที่รู้กันดี แต่ถ้าหากไม่ได้ทำศิลปะนิพนธ์เรื่องนี้ ก็จะไม่เกิดขึ้นกับตนเอง และได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมาย เช่นนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Healthcarethai. การฆ่าตัวตาย(Suicide) [ออนไลน์],สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.healthcarethai.com/การฆ่าตัวตาย-suicide>

Semsikkha. โอบกอดความเปลี่ยนแปลง [ออนไลน์],สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก <https://semsikkha.org/tha/index.php/article/article-1/161-the-time>

Manager. สี่ ส่งผลต่อความรู้สึก และอารมณ์ที่ต่าง ๆ กัน [ออนไลน์],สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2559. เข้าถึงได้จาก <http://mblog.manager.co.th/kcpaint/th-103202/>

Dallasmoviescreenings. Movies Scheduled for the Week of June 4 - June 10 [ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.dallasmoviescreenings.com/2011/06>

Elle. Me and Earl and the Dying Girl' Gets Under Your Skin [ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก <http://www.elle.com/culture/movies-tv/news/a28923/life-death-and-high-school>

Pinterest. Me and Earl and the Dying Girl film movie art direction, mood board and cinematography [ออนไลน์], สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2559. เข้าถึงได้จาก <https://www.pinterest.com/pin/2251868543737164/>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ -สกุล นางสาวภัทรพร จันทร์สมบูรณ์
ที่อยู่ 123 หมู่8 ตำบล ตลาดจินดา
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
73110
E-mail: ptr_noon@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2552 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2555 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2560 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

ได้รับเหรียญทองการแข่งขัน ตัดต่อวิดีโอ ในการแข่งขันศิลปหัตถกรรม ประจำจังหวัดนครปฐม
เข้าร่วม Workshop การผลิตโฆษณาสินค้า Otop 4 ภาค ในโครงการ ของดี...บ้านเรา
ทีมเสียงละครคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง Showbee 10-12
ตัดต่อ Music Video เพลง Diary ศิลปิน Starfish
ตัดต่อ Live Session เพลง อยากรู้อยากเห็น (Cover) ศิลปิน Colorblind
ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับหนึ่งการประกวดภาพยนตร์สั้น ลูกไม้ใต้ต้นกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน